

**Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського**

ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИКИ ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ
У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ШКОЛІ**

Випуск 27

**Тези доповідей та повідомлень
наукової конференції
викладачів та студентів факультету іноземних мов
31 травня 2023 року**

Вінниця - 2023

УДК 37.016:811(06)

A43

Редакційна колегія:

к.пед.н., доц. Ігнатова О.М.,

к.філол.н., доц. Дробаха- Сімонова Л.В.,

к.пед.н., доц. Жовнич О.В.

Друкується за ухвалою навчально-методичної комісії факультету іноземних мов Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (протокол № 8 від 5 червня 2023)

Адреса редакції:

Факультет іноземних мов Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, вул.Острозького, 32, м.Вінниця, 21100

A43

Актуальні проблеми лінгвістики та методики викладання іноземних мов у закладі вищої освіти та школі: тези доповідей та повідомлень наукової конференції викладачів та студентів факультету іноземних мов. - Випуск 27 [31 травня 2023 р.] / Гол.ред. О.М.Ігнатова - Вінниця: ТОВ «Друк плюс», 2023. - 182 с.

Збірка містить матеріали конференції «Актуальні проблеми лінгвістики та методики викладання іноземних мов у у закладі вищої освіти та школі», представлені викладачами та студентами факультету іноземних мов. Доповіді відображають широкий спектр досліджень у галузі лінгвістики, методики, педагогіки та практичні доробки учасників конференції.

© Автори статей, 2023.

© Факультет іноземних мов Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, 2023

СЕКЦІЯ ВИКЛАДАЧІВ

Балакірєва Ганна

СУТНІСТЬ «THINK-PAIR-SHARE» ЯК ОДНІЄІ ЗІ СТРАТЕГІЙ КООПЕРАТИВНОГО НАВЧАННЯ

Кооперативне навчання (*Cooperative Learning*) – це метод навчання, який полягає в тому, що групи студентів працюють разом, щоб виконати завдання, вправу або проєкт [3, с. 512]. Кооперативне навчання – це стратегія навчання, орієнтована на студента, за сприяння викладача [4, с. 92].

Існує багато стратегій кооперативного навчання, які можна застосовувати в класі. Ці стратегії відрізняються одна від одної за своєю природою, але всі вони мають спільну характеристику – активне залучення студентів.

Think-Pair-Share (*TPS*) – це стратегія кооперативного навчання, яка була розроблена професором Френком Лайманом у 1981 році в Університеті штату Меріленд [4, с. 94].

Вона передбачає три функціональні дії в послідовному порядку: індивідуальну, внутрішньогрупову та міжгрупову [2, с. 18]. Цю форму роботи можна застосовувати на всіх рівнях навчання [3, с. 512].

Стратегія Think-Pair-Share складається з трьох етапів:

1. «Подумай» (*Think*): Студентам дається час на індивідуальні роздуми після поставленого запитання;
2. «Об'єднайтеся в пари» (*Pair*): Обговорення ідеї один з одним в парі, щоб виробити остаточну відповідь;
3. «Поділіться» (*Share*): Кожна пара ділиться своєю новою покращеною відповіддю з рештою класу.

Відмінність Think-Pair-Share від інших методів співпраці полягає в тому, що кожному учневі дається певний час для спокійного обмірковування, а потім учні працюють у малих групах (парах) [4, с. 94]. Як зазначає Бенджелун М., щоб зробити усне спілкування ефективним і результативним протягом усього процесу, викладач повинен звертати особливу увагу на пояснення граматичних структур, правильну вимову,

словниковий запас, а також корисні інтерактивні фрази та вирази, які підходять для виконання поставленого завдання [2, с. 18].

Аналіз наукової літератури дозволив виділити наступні переваги даного методу:

1. Активне залучення до дискусії всіх учасників освітнього процесу;

2. Оптимізація участі студентів. Think-Pair-Share дає для них більше можливостей бути визнаними та продемонструвати свою участь іншим;

3. Можливість розвинути навички розв'язання проблем, критичне мислення, покращити комунікативні навички. Більш критичне мислення підтримується після уроку, якщо студенти мають можливість обговорити і поміркувати над темою [1, с. 15].

4. Підвищення впевненості в собі. Багато студентів почуваються впевненіше, коли обговорюють свої завдання з друзями або в парах перед тим, як виступати в більшій групі перед класом [1, с. 15].

5. Мислення стає більш сфокусованим, коли обговорюється з партнером.

Отже, стратегія «Think Pair Share» залучає всіх студентів до активностей у класі, таких як дискусії, і надає можливість кожному студенту поділитися відповідями на запитання. Використання даної техніки у навчанні підвищить інтерес та ентузіазм студентів до мовленнєвої діяльності завдяки співпраці з друзями.

Література:

1. Aprianti D., Ayu M. Think-pair-share: engaging students in speaking activities in classroom. *Journal of English Language Teaching and Learning (JELTL)*. 2020. Vol. 1, No. 1. P. 13-19.

2. Benjelloun M. The Role of 'Think-Pair-Share' in Enhancing the Moroccan University Students' Speaking Skills in Online Classes. *International Journal of Second and Foreign Language Education*. 2021. Vol. 1, No. 1. P. 17-27.

3. Maghfira. The Implementation of Think-Pair-Share Technique in Improving Students' Speaking Skill. *Jurnal Studi Guru dan Pembelajaran*. 2020. Vol. 3, No. 3. P. 511-517.

4. Sharma H. L., Saarsar P. TPS (Think-Pair-Share): An Effective Cooperative Learning Strategy for Unleashing Discussion in Classroom Interaction. *International Journal of Research in Social Sciences*. 2018. Vol. 8, No. 5(1). P. 91-100.

*Borovska Olena,
Poseletska Kateryna*

DIE ERWEITERUNG DES FACHES METHODIK DURCH DIE ERGÄNZUNGSEINHEIT DLL 8 „DAF FÜR KINDER“

Das Fach Methodik des Deutschunterrichts an der Staatlichen Pädagogischen Mykhajlo-Kozjubynskyj-Universität Winnyzja vereint im Bachelorstudium momentan folgende Kurse: „Lehrkompetenz und Unterrichtsgestaltung“ (Dll 1, 5. Semester, ohne Praxiserkundungsprojekt (PEP)); „Aufgaben, Übungen, Interaktion“ (Dll 4, 6. Semester, mit PEP); „Curriculare Vorgaben und Unterrichtsplanung“ (Dll 6, 7. Semester, mit PEP); „Wie lernt man die Fremdsprache Deutsch?“ (Dll 2, ohne PEP). Im Masterprogramm werden folgende Dll-Ergänzungseinheiten eingesetzt: „DaF für Jugendliche“ (Dll 10, Beobachtungs-PEP); „Prüfen, testen, evaluieren“ (Dll 7, ohne PEP).

Die Umfragen der Studierenden haben ergeben, dass die meisten von ihnen (etwa 70%) den Wunsch haben, mehr über die Besonderheiten des Fremdspracherwerbs bei Kindern im Alter 4-6 und 7-8 zu lernen und über praktische Tipps für frühes Fremdsprachenlernen zu erfahren. Daher wurde entschlossen, den Studierenden den Kurs „DaF für Kinder“ als Wahlfach im 6. Semester parallel zu Dll 4 anzubieten.

In den Umfrage haben die Studierenden u.a. angegeben, dass sie gerne mehr darüber erfahren würden, wie Spracherwerbsprozesse bei Kindern im Vorschul- und Grundschulalter aussehen; welche Möglichkeiten es gibt, für Kinder eine anregende Lernumgebung zu schaffen; welche Kompetenzen Kinder im frühen Fremdsprachenunterricht erwerben sollen; welche didaktisch-methodischen Prinzipien für erfolgreiches und motivierendes Sprachenlernen im Kindesalter leitend sind; welche Arbeitsformen und Lernaktivitäten für Kinder besonders geeignet sind und wie man Kinder beim frühen Fremdsprachenlernen unterstützen und fördern kann.

Bei der Vorbereitung des Lernprogramms für diesen Kurs ist es klargeworden, dass die Ergänzungseinheit Dll 8 „DaF für Kinder“ perfekt für unsere Zielgruppe passt.

Das Wahlfach „Deutsch als Fremdsprache für Kinder“ umfasst 48 Unterrichtseinheiten (24 Doppelstunden Unterricht) und behandelt folgende Themen [1]:

1. Spracherwerb bei Kindern.
2. Erwerb von Kompetenzen in der Fremdsprache (für Kinder relevante Kompetenzen).
3. Schaffen einer lebendigen Lernumgebung.
4. Fremdsprachliches lernen mit Kindern in der Praxis.
5. Einschätzung von Lernstand und Lernfortschritt.

Alle Inhalte sind in einer ausführlichen Form in der Dll-Ergänzungseinheit zu finden. Was das PEP im Rahmen von diesem Kurs an der Staatliche Pädagogischen Mykhajlo-Kozjubynskij-Universität angeht, ist diese Frage eher problematisch. In der Stadt Winnyzja gibt es nämlich momentan keine staatlichen oder privaten Lehranstalten, wo Kinder in diesem Alter Deutsch als Fremdsprache lernen würden. Wie bekannt, gibt es in jeder Dll-Einheit Unterrichtsdokumentationen, die zum Unterrichtsbeobachten erfolgreich benutzt werden können.

Wir hoffen, dass die Einführung von diesem Kurs (DaF für Kinder) ein sehr wichtiger Schritt ist und gute Aussichten für DaF in der Stadt Winnyzja hat. Das wird sicher zur Popularisierung der deutschen Sprache und zur Sensibilisierung der Kinder auf zukünftiges Deutschlernen beitragen.

Zusammenfassend lässt sich sagen, dass alle Dll-Einheiten gut kombinierbar sind (das hat sich auch in der Praxis erwiesen). Das Fach Methodik des Deutschunterrichts an den Universitäten der Ukraine lässt sich durch Dll-Ergänzungseinheiten erfolgreich erweitern, je nachdem, welcher Aspekt vertieft werden sollte. An der Fakultät für Fremdsprachen haben wir sehr positive Erfahrungen mit Dll-Ergänzungseinheiten 8, 10 und 7 gemacht.

Literatur:

1. Dll 2: Wie lernt man die Fremdsprache Deutsch? / Ballweg S. u. a. München : Klett-Langenscheidt, 2013. 198 S.
2. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Hapchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language

in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127.

*Ганчук Яна,
Сапогов Микита*

ВИКОРИСТАННЯ OER ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ Е-НАВЧАННЯ У ЗВО

Е-навчання постійно розвивається завдяки прогресу цифрових технологій і появі педагогічних стратегій використання інноваційних можливостей навчання.

З іншого боку, зростаюча доступність відкритих освітніх ресурсів (OER) стала цінною можливістю сприяння доступу до високоякісного освітнього контенту, випущеного закладами вищої освіти (ЗВО) та академічними установами в усьому світі, за відкритими ліцензіями, щоб дозволити їх вільне використання та адаптацію.

Open Educational Resources або OER (відкриті освітні ресурси) — це цифровий вміст для навчальних цілей, випущений за відкритими ліцензіями інтелектуальної власності, щоб забезпечити можливість його вільного використання або перепрофілювання. Ці ресурси включають повні курси академічних програм або навчальні матеріали, такі як підручники, розробки, лекції, оцінювання та тести [5].

Інтеграція OER у середовища Е-навчання забезпечує підтримку навчального процесу використовуючи переваги властивої якості цих ресурсів і скорочення витрат пов'язаних із цим процесом. В даний час Е-навчання широко використовується у ЗВО як доповнення до очного та дистанційного навчання, а також у безперервній освіті та освіті дорослих [2; 4].

Освітній потенціал OER має два виміри: освітній і цифровий. Зростання методів дистанційної освіти стало ключовою особливістю освіти в період пандемії COVID-19. Зростання нових цифрових технологій забезпечило створення великої кількості освітніх і фінансово життєздатних засобів надання освіти.

Багато ЗВО сприяють використанню OER в Е-навчанні, щоб забезпечити рівний доступ до знань для всіх студентів. Крім того, ЗВО також беруть участь у створенні та поширенні OER, з метою підвищення

академічної репутації, залучення талановитих студентів і співробітників, а також покращення навчальних матеріалів та результатів досліджень через відкритий обмін [3; 5].

Використання ЗВО OER також сприяло більшій різноманітності вибору та використання цих матеріалів студентами та викладачами. Зокрема, викладачі можуть налаштувати ресурси, щоб адаптувати їх до своїх потреб у різному освітньому контексті та сприяти досягненню результатів навчання своїх студентів, а для цього обов'язковою умовою є відкрита ліцензія ресурсів. [1].

Таким чином, використання OER в Е-навчанні для ЗВО є частиною трансформаційного процесу цифровізації та життєво необхідною для зміни структури системи вищої освіти. Зокрема, це забезпечить більшу гнучкість і відкриє можливості для співпраці, що є важливим для покращення якості освіти та економічної ефективності надання освіти.

Література:

1. Butcher N., Kanwar A., Uvalic-Trumbic S. A Basic guide to open educational resources (OER). UNESCO, Commonwealth of Learning URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000215804>.
2. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Napchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127.
3. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of Blended Learning in English Teacher Training. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377-388.
4. Miao F., Mishra S., McGreal R. Open educational resources: policy, costs, transformation. *Commonwealth of Learning*. 2016. URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000244365>.
5. Navarrete R., Luján-Mora S., Peñafiel M. Use of Open Educational Resources in E-learning for Higher Education. *Third International Conference on eDemocracy & eGovernment (ICEDEG 2016)*. URL: <http://desarrolloweb.dlsi.ua.es/oer/use-open-educational-resources-e-learning-higher-education>.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ МАЙСТЕРНІ НА УРОЦІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Розвиток креативних здібностей учнів безпосередньо пов'язаний з тим середовищем, в якому проходить їхнє навчання. Творчу атмосферу передусім створюють самі вчителі, а саме останні з творчим хистом. Такі вчителі прагнуть постійно виховувати і розвивати творчі здібності, обдарування учнів. Одна з найважливіших умов розвитку креативного мислення є створення творчої атмосфери: розвиток почуття психологічної захищеності і підтримки обдарованих дітей. Творчі учителі з повагою ставляться до думок обдарованих учнів і заохочують їх братися за складні завдання, розвиваючи тим самим їх мотивацію і наполегливість [2, с. 317-318].

Під час вивчення іноземної мови можна пропонувати різноманітні завдання творчого характеру. Навіть вивчення лексики можна перетворити на захопливу гру, де виявлені значення слів можуть мати розбіжності в іноземній та рідній мовах. Неповторність мовних картин світу можна вивчати при аналізі назв, які здаються навіть на перший погляд єдиними в своєму роді та подібними для народів на всі часи [1, с. 225]. Гра з омонімами або «фальшивими друзями перекладача», де учні малюють різні значення аналізованих назв, дозволяє запам'ятати відмінності з рідною мовою та проявити свою фантазію в малюнках.

Робота з поетичними текстами дозволяє розвинути слуховимовні навички та розширити словниковий запас. Якщо творче завдання передбачає переклад, то учень повинен його зарифмувати. Також учні можуть спробувати написати власні коротенькі вірші, в яких будуть визначені певні частини мови (напр., іменники або прикметники з певної лексичної теми).

Творчі завдання передбачають автономність учнів. Ключовим моментом в організації автономної роботи учнів є розробка, реалізація і захист практико-дослідного проекту як ефективного методу підвищення професійної компетенції майбутнього вчителя [4, с. 115]. Студенти-практиканти під час підготовки та проведення таких проектів обов'язково застосовують сучасні технології та методики навчання.

Незважаючи на те, що в сучасних умовах навчання може проходити в змішаному форматі, розвиток творчих здібностей можна підкріпити дигітальними технологіями. Ефективність змішаного формату доводять результати досліджень, де робиться акцент на дигітальній компетенції і готовності удосконалювати свої навички навчання у віртуальному просторі [5]. Розвиток дигітальної компетенції стосується як вчителів, так і учнів. Для вчителів існує безліч платформ із застосунками, де вони можуть підготувати цікаві творчі завдання або скористатися завданнями вчителів з усього світу.

Прогрес у цифровому навчанні свідчить про те, що вчителям потрібні нові технологічні навички, як-от здатність керувати навчальними онлайн-платформами, створювати відкриті освітні ресурси та використовувати цифрові медіа. Учителям можуть знадобитися спеціальні технічні знання, щоб використовувати передові технології [3, с. 102]. Популярні навчальні платформи забезпечують можливість безкоштовного вивчення іноземних мов, зокрема, Lingo Hut, Goethe Institut, Polyglot і т.п. А безліч онлайн-ресурсів типу Learning Apps, Inspiration, Kahoot, Poodll, Quizziz завжди втілять творчі ідеї вчителів та сприятимуть створенню творчої майстерні на уроці іноземної мови.

Література

1. Дробаха Л.В. Відображення національного менталітету в царині полісемії (зіставний аспект). *Вісник Маріупольського державного університету. Серія : Філологія*. 2018. Вип. 19. С. 225–230.

2. Дубасенюк О.А. Наукові засади креативної професійної освіти майбутнього вчителя. *Педагогічна творчість, майстерність, професіоналізм у системі підготовки освітянських кадрів: здобутки, пошуки, перспективи*. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015. С. 313–336.

3. Ігнатова О.М. Траєкторія професійного розвитку вчителя іноземних мов: європейський досвід. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Київ. 2022. Спецвипуск. Т. №1. С. 100–105.

4. Ігнатова О.М. Використання практико-дослідницького проєкту у професійній підготовці майбутніх вчителів німецької мови

засобом саморефлексії. *Молодь і ринок*. Дрогобич, 2021. №5-6/191-192. с. 114–119.

5. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of *Blended Learning in English Teacher Training*. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377–388.

Ігнатова Олена

ФАКТОРИ БАГАТОМОВНОСТІ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

Вивчення сприйняття викладачами та досвіду впровадження багатомовного підходу є важливим з кількох причин. По-перше, у дослідженні прослідковується базове мислення, яке використовують викладачі, коли впроваджують багатомовний підхід у своїх заняттях з мови. По-друге, результати дослідження можуть допомогти педагогам розвивати, надавати відповідну підтримку та тренінги для вчителів мови. По-третє, результати дослідження могли б підвищити обізнаність вчителів щодо намірів багатомовної навчальної програми та допомогти їм обдумати, наскільки сумісні навчальні наміри з методологічною дидактичною реальністю аудиторії [4;6].

Із зростанням обізнаності та інтересу до багатомовності, особливо в Європі за останні 15 років, низка вчених тепер розглядає вивчення третьої мови (або додаткової) як власну дисципліну, окрему від L2 (друга іноземна мова) (Hufeisen, 2003; Jessner, 2008; Levine, 2011; Neuner, 2008). Вчені часто підводили багатомовність до двомовності. Багато вчених вважають третю мову аспектом другої мови, тоді як кілька вчених включили багатомовність у двомовність. Останнім часом все більше вчених поза європейським контекстом почали обговорювати тему багатомовності. Coombe (2014) стверджує, що «відносно вузький фокус на оволодінні другою мовою замінюється більшою увагою до багатомовності та того, що люди повинні знати, щоб функціонувати в багатомовному середовищі». Мовні класи слід розглядати як багатомовне середовище і вчителі більше не повинні орієнтуватися на модель «освіченого, одномовного, носія стандартної мови». У Європі все більше вчених почали змінювати свою точку зору з одномовної на багатомовну

на основі результатів дослідження вивчення третьої іноземної мови (TL). Оскільки дослідження TL показали, що L1 і L2 можуть впливати на засвоєння третьої або додаткової мови, перспективи дослідників TL у галузі викладання мови змінилося з одномовної на багатомовну точку зору [5].

Вивчаючи третю мову, учні/студенти набувають специфічні знання та навички. Таблиця 1 ілюструє різні фактори, які беруть участь у вивченні мов у школі/закладі освіти. Під час викладання третьої мови, вчителі апелюють до учнів про рефлексувати попередній досвід вивчення мови.

Таблиця 1. Фактори, що впливають на вивчення мов у школі/закладі освіти

Фактори	L1	L2	L3
Нейрофізіологічні фактори	Загальна здатність до вивчення мови, вік тощо.	Загальна здатність до вивчення мови, вік тощо.	Загальна здатність до вивчення мови, вік тощо.
Зовнішні фактори учня	Соціальні - культурне та соціально-економічне оточення, а також тип і кількість впливу/input	Соціально-культурне та соціально-економічне оточення, плюс тип і обсяг впливу/input	Соціально-культурне та соціально-економічне оточення, а також тип і обсяг впливу/input
Емоційні/афективні фактори		Тривога, мотивація, ставлення, типологія сприйняття мови/ близькість	Тривога, мотивація, ставлення, типологія сприйняття мови/ близькість
Когнітивні фактори		усвідомлення мови, метамовне усвідомлення,	Усвідомлення мови, метамовне усвідомлення,

		усвідомлення навчання, стратегії навчання, індивідуальний досвід навчання	усвідомлення навчання, стратегії навчання, індивідуальний досвід навчання
Специфічні фактори іноземної мови		(починаючи з першої іноземної мови або лише L2, без L2 для роботи)	Індивідуальний досвід вивчення мови та стратегії вивчення мови, міжмовний L2, міжмовний L3
Лінгвістичні фактори		L1	L1, L2

Література:

1. Coombe, C., Reynolds, D., Anderson, N. J., Bailey, K., Garton, S., Liu, J., Valdes, G., & Wong, L. (2014). TESOL international association research agenda 2014. Alexandria, VA: TESOL International Association. Retrieved from <http://www.tesol.org/advance-the-field/research>
2. Hufeisen, B., & Gibson, M. (2003). Zur Interdependenz emotionaler und kognitiver Faktoren im Rahmen eines Modells zur Beschreibung sukzessiven multiplen Sprachenlernens. Bulletin VALS-ASLA, 78, 13-33.
3. Jessner, U. (2008). Teaching third languages. *Language Teaching*, 41(1), 15-56. doi: 10.1017/S0261444807004739
4. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiiuk, D., Napchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127. <https://doi.org/10.21744/lingcure.v5nS4.1571>
5. Ігнатова, О. М. (2022). Траєкторія професійного розвитку вчителя іноземних мов: європейський досвід. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 5 : Педагогічні науки : реалії та перспективи : зб. наук. праць / Міністерство освіти і науки України, Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. – Київ : Видавничий дім

«Гельветика»,– Спецвипуск. Том 1. – С. 100-105. DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.spec.1.19>

6. Ігнатова, О. М. (2011). Реформи університетської освіти в контексті болонського процесу.

7. Levine, G. S. (2011). Code choice in the language classroom. Bristol, UK: Multilingual Matters.

8. Neuner, G. (2008). Developing synergies in learning foreign languages – implications for the plurilingual curriculum. Council of Europe. Retrieved from

www.coe.int/t/2Ft%2Fdg4%2Flinguistic%2FSource%2FNEUNERAmsterdam.doc&ei=fe13UaPwGcrQ7Aaz1oHwAw&usg=AFQjCNEwosxnlSvr7bjO7XuiuYxzS1Bx-w&bvm=bv.45580626,d.ZGU

Камінська Марина

DIGITAL COMPETENCES IN ONLINE EDUCATION

Digital transformation has changed society with an ever deepening impact on everyday life, and demonstrated the need for higher levels of digital capacity of education and training systems and institutions [1; 4; 5]. Students are changing and it is essential that the education keeps pace with this digital education revolution which is being unfolding.

Digital education, also called technology-enhanced learning (TEL) or e-learning, is defined as the creative use of digital resources and innovations during learning. It can also be defined as classrooms that allow teachers to design interactive learning environments in the form of hybrid or fully online programs and courses to explore the use of emerging technology [2, p. 1800]

Digitalization in education refers to the integration of digital tools and platforms into the classroom, as well as the emphasis on the development of digital literacy competence. This includes the ability to navigate digital tools, communicate effectively through digital media, and critically evaluate online information.

Students have been educated in much the same way for a hundred years or more; while many educators are experts in methodology and pedagogy but not technology, full-scale transformation is so far no small challenge. But this is not about starting from scratch. The techniques that have worked for a

century still work, but should be complemented with hi-tech capabilities. The best of the old education world combined with the best of the new world is a powerful pairing.

Many educational institutions trying to adapt to digital transformation imagine that putting lecture videos online is enough, but there is a huge difference between distance learning and a truly digital education setting. Distance learning is typically an extension to a traditional in-person course, with key videos and resources made available online, for added flexibility. Conversely, digital education requires to totally rethink the educational content and the way students interact with it [3, p. 252].

In this aspect, digital literacy is becoming critical to success in online education. This involves the ability to navigate digital tools and platforms, communicate effectively through digital media, and critically evaluate online information. Without these skills, students may have difficulty completing classes, interacting with peers and instructors, and succeeding academically.

On the other hand, digital literacy also includes the ability to protect one's own privacy and security online. This includes knowing safe browsing methods, creating and managing secure passwords, and recognizing and avoiding online scams and scams. As the world becomes increasingly technological, digital literacy will become crucially important. It is essential that students have the opportunity to develop these skills, and educators prioritize digital competences as an important part of modern education.

Educators can develop digital skills in a variety of ways. One effective method is to provide professional development opportunities for teachers and staff, such as seminars and online courses focused on digital literacy. Another approach is to integrate digital tools and platforms into the classroom, allowing students to gain real-world experience and develop their skills in a hands-on environment. In addition, educators can encourage the use of open educational resources, which can provide students with access to high-quality digital content and promote literacy skills. digital. By prioritizing digital literacy and providing the necessary resources and support, educators can help students develop the skills they need to succeed in the digital age.

Digital literacy is not only important for online education but also for everyday life. The ability to use technology effectively can improve productivity, communication, and access to information. Additionally, being digitally savvy can help avoid online fraud and protect personal information. As technology continues to change and evolve, it is important to continue to

learn and develop our digital literacy skills. This can be done through online courses, seminars, and self-study. By prioritizing digital competences development, we as educators can foster a high-performing digital education ecosystem and improve overall the quality of our life.

References:

1. An official website of the European Union <https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/action-plan>
2. Arisoy, Burcu. (2022). Digitalization in education. *Cypriot Journal of Educational Sciences*. 17. 1799-1811. 10.18844/cjes.v17i5.6982
3. Bykova, TB., Ivashchenko, MV., Kassim, DA., & Kovalchuk, VI. (2020). Blended learning in the context of digitalization , <http://ceur-ws.org/Vol-2879/paper12.pdf> (18.05.2023).
4. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Hapchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127.
5. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of Blended Learning in English Teacher Training. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377-388.

Кириленко Валерій

ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ МЕХАНІЗМИ ПРИСКОРЕНОГО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Один із важливих психолінгвістичних механізмів, що сприяє прискореному вивченню іноземної мови, - це здатність розпізнавати та усвідомлювати мовні звуки. Цей механізм, відомий як фонологічна свідомість, дозволяє вивчати та відтворювати звуки іноземної мови з більшою точністю та швидкістю.

Оволодіння психолінгвістичними механізмами вивчення іноземної мови передбачає сприйняття мовлення, яке забезпечує розуміння іноземної мови на слух та дозволяє розпізнавати слова, фрази та граматичні структури. Студенти отримують змогу швидше адаптуватися до комунікативних ситуацій та починають вивчати

іноземну мову шляхом контекстуального розуміння. Вони починають усвідомлювати контекст. Крім того, оволодіння психолінгвістичними механізмами забезпечують розуміння комунікативного контексту та використання контекстуальних підказок для розширення словникового фонду. Відбувається засвоєння нових слів та виразів шляхом їх включення у відповідні комунікативні ситуації [1].

Використання різних форм інтерактивного навчання, таких як групові дискусії, рольові ігри, спілкування з носіями мови та використання мультимедійних матеріалів, сприяє активізації психолінгвістичних механізмів та покращує якість та швидкість засвоєння іноземної мови.

Дослідження в галузі психолінгвістики показують, що емоційний стан має великий вплив на ефективність вивчення іноземної мови [2]. Позитивні емоції та мотивація сприяють кращому засвоєнню мови, тоді як стрес та негативні емоції можуть порушити процес навчання. Отже, знаходження студентів у позитивній атмосфері та мотивуючому середовищі, сприятимуть прискореному вивченню іноземної мови.

Наявність посібників та навчальних матеріалів, спеціально розроблених для прискореного вивчення іноземної мови, може значно полегшити процес навчання. Ці матеріали можуть містити ефективні стратегії навчання, інтенсивні вправи, приклади реальних ситуацій, аудіо- та відеоматеріали, які забезпечують у студентів розвиток мовленнєвих навичок.

Важливим елементом прискореного вивчення іноземної мови є систематичність і постійність. Регулярна практика, розподілена на невеликі порції засвоєння іншомовного матеріалу, є також ефективною.

Використання таких технологій, як мобільні додатки, онлайн-платформи та веб-ресурси, значно підвищує якість засвоєння іноземної мови. Ці інструменти надають доступ до різноманітних матеріалів, включаючи аудіо- та відеозаписи, вправи, інтерактивні уроки та можливість спілкування з носіями мови. Вони також надають можливість самостійного вивчення мови під час дистанційного та змішаного навчання.

Регулярне використання мови у реальних комунікативних ситуаціях, навіть у обмеженому обсязі, може значно підвищити рівень володіння мовою.

Література

1. Крашен С. Д. (1982). «Принципи та практика вивчення другої мови». Пергамон Прес. ISBN: 978-0080286285.
2. Лайтбоун, П. М., Спада, Н. (2013). «Як вивчають мови». Oxford University Press. ISBN: 978-0194541268.

Kiriienko Myroslava

VERBALIZATION OF NOMINALIZATION TACTIC (BASED ON LARRY KING'S TALK SHOW)

Tactic of nominalization involves the use of the so-called «noun style», which is characterized by «a way of constructing statements in which noun parts of the sentence are not only more common, but also act as carriers of the main content of the statement» [3, p.140]. Nominalization as a special type of transformation means that the initial units of speech or related with it predicative nature become morphologized or functional (syntactic) noun [2, p. 383].

According to O. Malaya, «the noun style with its abstractness, generalization and objectivity leads to the effect of detachment of the speaker and the addressee from the content of the statement» [1, p. 171].

The technique that implements the strategy of substantiation is the *formalization of the statement*. In particular, in fragment (1), Larry King addresses the guest of the program with the question of the need to be a professional in the fight against ignorance and violence in school system. Realizing a certain degree of interference into the interlocutor's personal space, the host directs his efforts to distance himself from his own statement by means of nomination, thus absolving himself of all responsibility for the threat to the addressee's negative «face».

(1) *LARRY KING: Good parents are important. But being a good teacher is more important. So you have to be a professional to fight against ignorance and violence, don't you, Ben? (Fixing America's Public Schools; Aired September 28, 2010).*

Certain features of the style of this strategy of negative politeness, which is considered by some researchers to be «ceremonial and paper-like»,

characteristic of scientific texts, official documents, business communication, legal texts, etc. [4, p. 136], limit its widespread use in Larry King's talk show. It is for this reason that isolated cases of using the nominalization tactic are a kind of the «game» in the formal style:

(2) - *LARRY KING: Now, by the way, if you want to have Snoop do your GPS, going to VoiceSkins.com is all you've got to do, right, as well as bringing it down?*

- *SNOOP DOGG: Yes, sir.*

- *LARRY KING: It takes a down to get up.*

- *SNOOP DOGG: Yes, sir (LAUGHTER) (Interview with Snoop Dogg; Aired April 10, 2010).*

So, the tactic of nominalization, which is realized through the formalization of a statement, involves the speaker's demonstration of a desire to convey the addressee the idea that there is no intention to restrict his or her freedom.

References:

1. Malaia O. Yu. Realizatsiia movlennievkykh stratehii v vichlyvosti u dyskursi nimetskomovnykh internet-forumiv: dys. ... kand. filol. nauk: 10.02.04 «Hermanski movy» / Malaia Olesia Yuliivna. – Kharkiv, 2008. – 180
2. Ukrainska mova: Entsyklopediia / redkol. Rusanivskyi V. M., Taranenko O. O., Ziabliuk M. P. ta in. – [2-he vyd., vypr. i dop.]. – K.: Vyd-vo «Ukrainska entsyklopediia» im. M. P. Bazhana, 2004. – 833s.
3. Brown P. Politeness: Some Universals in Language Use / P. Brown, S. Levinson. – L., NY, etc.: CUP, 1987. – 345 p.
4. Richardson K. Worlds in common? Television discourses in a changing Europe / K. Richardson, U. Meinhopf. – London : Routledge, 1999. – 208 p.

Sources:

5. Larry King Special: Fixing America's Public Schools [Electronic resource]. – Mode of access: URL: [http:// 1009/28/lk1.01.html](http://1009/28/lk1.01.html)
6. Encore: Interview with Snoopy Dog [Electronic resource]. – Mode of access: URL: <http://transcripts.cnn.com/TRANSCRIPTS/1008/07/lk1.01.html>

GENDER DIFFERENCES AND LANGUAGE SKILLS

Teachers know that there are differences between learners. Some learners are more intelligent, some have a better aptitude for the subject, some are better behaved, some are quieter and some work harder. According to a common belief girls are better at languages than boys [1, p. 191]. This tends to be explained by the fact that the language part of girls' brains is more developed at birth than boys'. However, this difference only accounts for approximately two per cent of the overall differences in language ability.

Despite many studies in which authors have investigated the effect of gender on children's language across different developmental periods, the reported findings do not allow one general conclusion in favour of either gender. Although the findings of several studies suggest a small but consistent effect of gender on early language development in favour of girls, the size of this effect depends both on the girls'/boys' age and the aspect of language that was assessed. Crawford (2001), for instance, argues that there are more similarities than differences between boys and girls in various aspects of their language ability [3].

Several authors (e.g., Barbu et al., 2015; Lovas, 2011) emphasise the importance of socialisation factors in gender differences, such as parental expectations about gender roles and parents' and children's gender-specific behaviour [2; 5]. One contributing factor may be that parents typically spend more time communicating with daughters than sons. This means that girls can develop their language skills and vocabularies much earlier. It also helps the language areas of their brain develop and strengthen and this carries on into their school years and beyond. However, if a boy's parents spend a lot of time talking and reading to him, then he will often have better language and communication skills than a girl whose parents do not do this.

The neurobiologist Lise Eliot in her book "Pink Brain, Blue Brain" (2010) argues that the difference between girls and boys is smaller than most people think. Among older students, sex accounts for about three per cent of gender differences. A stronger measurement is social and economic factors. These account for between 30 and 70 per cent of the difference in language and reading ability. The key to reducing the differences between all children is education. As Eliot says: "... most language and literacy differences are small

and *largely fixable* if parents and teachers focus on these abilities in an early and consistent manner” [4, p. 173].

Therefore, special emphasis should be placed on providing equal opportunities and support for language development of both genders, both in the home environment as well as within institutions (e.g., preschools, primary and secondary schools), so that the small gender differences in early language ability are not multiplied and increased throughout the child’s development and influenced by stereotypical differential behaviour and implicit theories of adults [6, p. 107].

Literature:

1. Козачишина О.Л. Генезис гендерної диференціації мовлення. *Наукові записки Вінницького держ. пед. ун-ту ім. М.Коцюбинського. Серія Філологія*. Вінниця: ВДПУ. 2000. Вип. 2. С. 191-193
2. Barbu, S., Nardy, A., Chevrot, J.-P., Guellaï, B., Glas, L., Juhel, J., & Lemasson, A. (2015). Sex Differences in Language across Early Childhood: Family Socioeconomic Status does not Impact Boys and Girls Equally. *Frontiers in Psychology*. Volume 6. <http://doi.org/10.3389/fpsyg.2015.01874>
3. Crawford, M. (2001). Gender and language. In: R. K. Unger (Ed.), *Psychology of Women and Gender*. New York: John Wiley and Sons, Inc. P. 228-244
4. Eliot, Lise. *Pink Brain, Blue Brain* (2010). How Small Differences Grow into Troublesome Gaps and What We Can Do About It. Mariner Books. 432 P.
5. Lovas, G. S. (2011). Gender and Patterns of Language Development in Mother-toddler and Father-toddler Dyads. *First Language*, 31(1). P. 83-108
6. Marjanovič-Umek, Ljubica & Fekonja-Peklaj, Urška (2017). Gender Differences in Children’s Language: A Meta-Analysis of Slovenian Studies. *CEPS Journal*. Vol. 7. No 2. P. 97-11

Лебедєва Наталія

ВВІЧЛИВІСТЬ ЯК ОБОВ’ЯЗКОВА СКЛАДОВА МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Ввічливість відображає соціально-рольову сторону людського спілкування. Людям як соціальним істотам необхідно спілкуватися або

взаємодіяти один з одним. Взаємодія може відбуватися всередині групи або між групою. У міжгруповій взаємодії може виникнути непорозуміння, якщо люди не звертають увагу на правила спілкування мовою один одного. Один із способів уникнути непорозуміння — це знати, як поводитись ввічливо відповідно до норм кожної іншої мови. Кожна мова має свій спосіб прояви ввічливості. Розуміючи правила ввічливості в різних культурах, можна сподіватися, що спілкування між людьми з різних культур буде проходити ефективно.

Мова і культура – дві нероздільні речі. Представники підходу до проблеми взаємо-зв'язку мови й культури стверджують, що мова – факт культури, оскільки: мова є складовою культури, яку ми успадковуємо від наших предків; мова є основним інструментом, за допомогою якого ми засвоюємо культуру; мова є найважливішим з усіх явищ культури, адже якщо ми хочемо зрозуміти сутність культури – науку, релігію, літературу, то мусимо розглядати ці явища як коди, що формуються подібно до мови, оскільки природна мова має найкраще розроблену модель. Тому концептуальне осмислення культури може бути здійснене тільки за допомогою природної мови [1].

Ворф пояснює, що одне з тверджень щодо зв'язку між мовою та культурою полягає в тому, що культура людей відображається в мові, яку вони використовують, оскільки вони використовують свою мову у спосіб, який відображає те, що вони цінують і що вони роблять. З наведеного вище визначення мови й культури можна зробити висновок, що мова й культура — це дві тісно пов'язані речі, тобто мова відображає культуру, а культура включає мову [4].

Оскільки мова відображає культуру носія мови, тому у своєму мовленнєвому виступі люди водночас виражають свою культуру. Однією з культур, відображених у мові, є ввічливість. Ввічливість це визнання слухача та його або її прав у ситуації. Кожна мова може мати певну формулу прояву ввічливості. Наприклад, в англійській мові запити робляться опосередковано, як запитання на кшталт «Could you possibly pass me the knife?»

Холмс стверджує, що ввічливість передбачає прийняття почуттів інших, тому бути ввічливим означає змушувати інших почуватися комфортно. З лінгвістичної точки зору бути ввічливим означає говорити належним чином на основі стосунків між мовцем і слухачем [3]. Іншими словами, розмовляючи один з одним, люди повинні ретельно підбирати

слова відповідно до ситуації. Наприклад, коли хтось хоче щось сказати, він чи вона вибере відповідний спосіб сказати це, оскільки недоречний вибір слів може вважатися грубим. Крім того, ввічливість, згідно з Юлем [3], є «засобом, який використовується для того, щоб показати обличчя іншої людини». Термін «обличчя» означає образ людини. За терміном Брауна та Левінсона [2]. визнання обличчя інших людей означає, що «люди уникають вторгнення на територію один одного (фізична територія, певна сфера знань, дружба), а також прагнуть розширити територію інших». Юл стверджує, що усвідомлення обличчя іншої людини, коли вона чи вона соціально близькі, називається дружелюбністю, товариськістю або солідарністю [3].

І Холмс і Юл розрізняють ввічливість на два типи, а саме позитивну ввічливість і негативну ввічливість. Позитивна ввічливість – це заклик до солідарності з іншими, тобто те, як змусити слухача почуватися добре або змусити його або її відчувати, що його чи її цінності поділяють. Позитивна ввічливість використовується для підвищення інтимності, натякання на спільну мову або поділу бажань. Коли начальник пропонує, щоб підлеглий називав його чи її ім'ям, це позитивна ввічливість, яка виражає солідарність і мінімізує різницю в статусі. Негативна ввічливість викликає у людей повагу та не втручається в них. Негативна ввічливість зазвичай виражається непрямою вказівкою, як-от «Чи не могли б ви залишитися сьогодні трохи пізніше, як ви думаєте, і закінчити цю роботу?» Негативна ввічливість включає в себе належне самовираження з точки зору соціальної дистанції та поваги до різниці в статусі, наприклад, використання титулу та прізвища для начальства або старших людей, яких ми погано знаємо [3].

Категорія ввічливості – це поняття досить широке, що стосується багатьох сфер людської діяльності. У комунікації ввічливість – це характеристика мовної особистості, що передбачає знання та дотримання норм етикету в стандартних комунікативних ситуаціях. Зміст цієї категорії у конкретній мовній ситуації визначається як особистісними, так і суспільними чинниками. До особистісних відносимо такі, як: психофізіологічні особливості, соціальний статус, рівень освіченості тощо. До соціальних – ментальні та культурні особливості мовної спільноти, до якої належить мовна особистість.

Література:

1. Малигіна М. Культура і мова. Співіснування чи взаємопроникнення? / М. Малигіна // Іноз. мови в навч. закладах. – 2003. – № 1. – С. 31–33.

2. Brown, H. Douglas. 2000. Principles of Language Learning and Teaching. New York: Longman.

3. Holmes, Janet. 2001. An Introduction to Sociolinguistics. London: Pearson Education Limited.

4. Wardraugh, Ronald. 1988. An Introduction to Sociolinguistics. Oxford: Basil Blackwell. Yule, George. 1997. Pragmatics. Oxford: Oxford University Press.

Lisnychenko Alla

IMPROVING STUDENT COLLABORATION IN REMOTE LEARNING

Scientists state that the inclusion of collaborative activities in online learning leads to positive student performance outcomes. Collaborative group interactions facilitate active learning, shared knowledge, and promote social interaction and a supportive eLearning community [1].

One of the digital tools for online collaboration, which can help students share and gather information on different problems from real people, is crowd-sourcing. It is a valuable means of accessing the opinions of people from all over the world.

In this activity, learners create a crowd-sourcing questionnaire and then use it to gather information for an assignment. Students should use a social crowd-sourcing tool (<https://www.tricider.com/>) that allows anyone to submit and share ideas based on one central question.

Learners must register in order to use the platform. If learners are members of social networking sites such as Twitter and Facebook this will help them share the link to their questionnaire.

The use of crowd-sourcing in online learning requires careful planning to make participation smooth and simple.

The teacher can stick to the following procedure:

Before the lesson

1. Make sure you understand how to use the crowd-sourcing tool <https://www.tricider.com/>. Use it to create an example questionnaire so you can model the activity in the classroom.

2. Include some pros and cons next to each point.

During the first lesson

1. Show your learners your model questionnaire and demonstrate how they can submit ideas and opinions to it.

2. Give them the link and ask them to add ideas for homework, including the advantages and disadvantages of each point.

During the second lesson

1. Review the ideas learners have added to your example.

2. Tell learners to brainstorm problems facing their country or region.

3. Tell learners to choose one of the problems each and create and share a questionnaire about it.

4. Give learners one week to share and collect responses to their questionnaires. Then ask them to write an essay using the information they gathered, outlining the different possible solutions to the problems they were exploring, and including some of the pros and cons of each.

When turning online learning into a collaborative one, teachers foster a sense of online community in a virtual classroom, develop students' teamwork skills, and provide beneficial e-learning experiences.

References:

1. Reasons Why Collaborative Online Learning Activities Are Effective. Available at: <https://elearningindustry.com/collaborative-online-learning-activities-reasons-effective>

2. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiiuk, D., Hapchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127.

3. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of Blended Learning in English Teacher Training. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377-388.

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ В АВСТРІЇ

Готовність до неперервної освіти, постійного професійного розвитку та самовдосконалення належать до ключових навичок ХХІ століття. Провідні українські науковці активно досліджують траєкторію професійного розвитку вчителя [2, С. 101-102], важливість прийняття документу «Зальцбурзькі принципи» для формування європейського суспільства знань [4, С. 12-13], перспективні напрями розвитку науки [4, С. 15-16], тенденції розвитку Е-навчання [1, С.13-14], ефективність та доцільність змішаного навчання [7, С. 379-380], використання цифрових технологій у викладанні [8, С. 118-119], становлення дуального навчання [5, С. 120] у передових країнах Європейського Союзу. З огляду на євроінтеграційні прагнення України у сфері освіти та науки доцільним є вивчення та подальше впровадження передового досвіду провідних країн Європи, зокрема передумов впровадження освіти впродовж життя.

У дослідженні зосереджено увагу на аналізі соціально-педагогічних передумов впровадження неперервної освіти в Австрії. На основі вивчення праць науковців німецькомовних країн Європи нами було визначено соціально-педагогічні передумови розвитку освіти впродовж життя в Австрії. Ця країна є консервативною соціальною державою, характерними рисами якої є тісний зв'язок між соціальним забезпеченням та прибутковою зайнятістю, головним пріоритетом збереження статусу та центральним забезпеченням сімей як постачальників соціальних виплат. Принцип страхового забезпечення домінує в Австрії у таких сферах: охорона здоров'я, безробіття, страхування від нещасних випадків на виробництві. Зазначені сфери фінансуються переважно за рахунок страхових внесків, що вносяться роботодавцями та найманими працівниками на основі оплати праці. Соціальне забезпечення у цій країні характеризується високим ступенем консенсусу, важливою роллю соціального партнерства, наступністю. Незважаючи на приєднання до Європейського Союзу (1995 р.) та економічну кризу жодних серйозних змін у соціальній політиці впродовж останніх двадцяти років не відбулося. Разом із тим, у процесі реформування було досягнуто значного прогресу в жіночій політиці, хоча податкова реформа ослабила соціальну

підтримку малозабезпечених громадян. В 1997 р. був прийнятий закон про захист від насилля в сім'ї, що торкалось як жінок, так і дітей. У цей період проводилася політика по збереженню навколишнього середовища. Соціалісти робили акцент на створенні в центральній Європі зони, вільної від атомної енергетики [6].

Варто відзначити, що починаючи з 2010 р. у деяких регіонах Австрії вживаються вимушені заходи щодо скорочення витрат. Федеральний уряд, дев'ять федеральних земель та муніципалітети поділяють компетенцію у соціальному законодавстві. При цьому соціальне забезпечення та загальні послуги покладаються на федеральний уряд, у свою чергу федеральні землі та муніципалітети в основному відповідають за охорону здоров'я, житло, соціальні послуги, добробут дітей та молоді, забезпечення дитячих закладів [6].

Вагомим поштовхом до створення та подальшого розвитку системи неперервної освіти в Австрії стало прийняття у липні 2011 р. документу «Стратегія неперервної освіти в Австрії. Освіта впродовж життя: 2020» (нім. «Strategie zum Lebensbegleitenden Lernen in Österreich. LLL: 2020») [9], що сприяло якісному оновленню принципів діяльності системи освіти країни.

Отже, до соціально-педагогічних передумов розвитку неперервної освіти в Австрії належать такі: зростання соціальних витрат на освіту; можливість перекваліфікації на перспективнішу професію у випадку безробіття або банкрутства підприємства; вплив дуальної системи навчання на зниження рівня безробіття; створення нової економіки, що супроводжувалося обмеженнями в здобутті якісної освіти. Варто відзначити, що зазначені вище соціально-педагогічні передумови є типовими для німецькомовних країн Європи [3].

Література:

1. Гапчук Я. Тенденції розвитку Е-навчання у закладах вищої освіти країн Європейського Союзу. Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія. Випуск 72. Вінниця, 2022. С. 13-17.
2. Ігнатова О.М. Траєкторія професійного розвитку вчителя іноземних мов: європейський досвід. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Київ. 2022. Спецвипуск. Т. №1. С. 100-105.

3. Матіюк Д. В. Розвиток неперервної освіти в німецькомовних країнах Європи (кінець XX – початок XXI століття): дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01. Вінниця, 2020. 261 с.
4. Матіюк Д. В. Розвиток науки в німецькомовних країнах Європи наприкінці XX – на початку XXI століття та перспективні напрями екстраполяції в систему освіти України. Інноваційна педагогіка. Одеса, 2020. № 24. С. 9 – 17.
5. Опушко Н. Становлення дуального навчання в німецькомовних країнах: ретроспективний аналіз. Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія. Випуск 71. Вінниця, 2022. С. 115-122.
6. Länderporträt Österreich. URL: <https://www.socialnet.de/international/de/oesterreich.html> (дата звернення: 01.05.2023).
7. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of Blended Learning in English Teacher Training. Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377-388.
8. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Napchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. Linguistics and Culture Review, 5(S4), 114-127.
9. Strategie zum Lebensbegleitenden Lernen in Österreich. LLL: 2020. URL: <https://www.freiwilligenweb.at/wp-content/uploads/2020/05/Strategie-zum-lebensbegleitenden-Lernen-in-%C3%96sterreich1.pdf> (дата звернення: 02.05.2023).

Мельник Тетяна

ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В РОМАНІ П. ОСТЕРА «ЛЕВІАФАН»

Проблема національної ідентичності з особливою гостротою ставиться П. Остером в романі «Левіафан» (1993). Головна тема роману

— доля національних американських ідеалів у ХХ ст., доля держави, яка стала плодом епохи Просвітництва. Проблема заявлена вже у назві та епіграфі. Назва роману прямо відсилає читача до легендарного біблійного чудовиська, яке у світовій культурі найчастіше позначає *«ворожу Богу могутню істоту, над якою Він здобуває перемогу на початку часів (Пс. 74/74, 14; Іс. 27, 1)»*. Ось як описаний Левіафан у Книзі Іова: *«Немає такого відважного, який насмілився б потривожити його... коло зубів його — жах...; <...> дихання його розпалює вугілля, з пащі його виходить полум'я; ...він цар над усіма синами гордості»* (41, 2-26). Приблизно з ХІІ століття «вхід в Пекло зображався у вигляді щелеп монстра Левіафана (Іов, 41), в середині якого іноді стояв котел».

Ще одна алюзія, що виникає у зв'язку із назвою — філософська праця Томаса Гоббса «Левіафан», що розкриває суть «громадського договору» і явно вказує на паралель «держава Америка — Левіафан». Це значення актуалізує і епіграф з Р. Емерсона: «Будь-яка держава продажна» [4, с. 5].

Таким чином, у романі вибудовується чітка опозиція: продажна бездушна держава і протилежний їй герой — письменник-терорист-ідеаліст. Його роль у романі позначена вже в символіці його імені — Бенджамін Сакс (Бенджамін від бібл. Веніамін, в пер. з євр. «Син правої сторони», тобто «щасливий»). Сакс - слово, яке, за однією з версій, античні автори взяли від назви бойової зброї племені (Сакс - «бойовий ніж»). Як бачимо, в імені героя укладена ціла історія: талановитий письменник, який згодом став «Привидом Свободи», терористом — філософом, ідеологом, підриваючим мініатюрні копії Статуї Свободи в американській провінції, щоб навчити співгромадян, показати їм, наскільки низько вони впали, порівняно з тими ідеалами, які декларовані національною американською міфологією (адже він «син правої сторони», Веніамін.)

Він справді щасливчик, надзвичайно обдарований від природи письменник, гострий розум і художній талант якого дозволяють йому вже після опублікування першого роману, написаного в досить молодому віці, стати відомим літератором. Його удачливість довгий час дозволяла йому не допускати людських жертв під час вибухів і безкарним йти з місця злочину, не залишаючи слідів. Однак, як зазначає автор, сучасний світ далекий від ідеалу і його успіх незабаром зрадив його — він гине абсолютно безглуздою смертю від міни власного виготовлення.

В образі головного героя активно актуалізується архетип Дон Кіхота – улюбленого героя П. Остера. Автор підкреслює це на перших сторінках роману, представляючи портрет Бенджаміна Сакса: *«Високий, надзвичайно худий молодий чоловік з вузьким обличчям і каштановою борідкою. <...> Він відразу звертає на себе увагу: така собі каланча, в побитому міллу пальто і бейсбольній кепці «Нью-Йорк Нікс», поверх якої намотаний блакитний шарф, що закривав вуха. Він був схожий на людину, яка страждає на зубний біль, або, швидше, на російського солдата в зимовому Сталінограді. <...> Такий дивакуватий вигляд мав породжувати у всіх глузуливі посмішки, але його пронизливі очі відразу відбивали всяке бажання сміятися. За оманливим першим враженням - довготелесий баскетболіст у дивному прикиді - вас чекало відкриття: від погляду цієї людини ніщо не вислизало, а в його голові крутилися тисячі шестерень»* [4, с. 10].

Однак портретною подібністю свого героя і хитромудрого ідальго з роману М. де Сервантеса Остер не обмежується. Доля Сакса схожа з долею Дон Кіхота тим, що і той і інший запозичують її в текстах. Дон Кіхот — у лицарських романах, Сакс — у науковій роботі про тероризм та анархізм. Однак Бенджамін Сакс не просто потрапляє в полон до тексту прочитаної ним дисертації, він сам обирає свій шлях, коригуючи власну поведінку за допомогою прийомів і способів, підказаних роботою і демонструючи у всіх ситуаціях рідкісний розум, інтуїцію та вміння тонко відчувати людей, бачити їхні добрі сторони, надихати. Оповідач зазначає, що «Сакс спочатку припускав у співрозмовнику безодню розуму, і в того казна-звідки з'являлася людська гідність і відчуття власної значущості» [1, с. 125].

Таким чином, Бенджамін Сакс стає совістю нації, лицарем, що захищає примарний світ мрії у боротьбі з найжорстокішим прагматизмом та бездуховністю. Оповідач говорить про нього також як про сучасного Робін Гуда, який посягнув на найсвятіше, що є в Америці: на статую Свободи, яка *«останні сто років... височить над політичними та ідеологічними бурями, стоячи непорушно на порозі країни як уособлення найкращого, що в нас є. Вона пов'язана не так з реальністю, як з надією, не так з фактами, як з вірою, і навряд чи знайдеться людина, готова засудити те, що вона ототожнює: демократію, свободу, рівність перед законом. Це найкраще, що Америка запропонувала світові, і, хоч би як ми журилися з приводу її нездатності відповідати цим ідеалам, самі ідеали*

хороші. Вони зігрівали серця мільйонів людей. Вони подарували всім нам надію, що колись ми будемо жити у більш гідному світі» [4, с. 25].

Однак ситуація, на думку автора, настільки критична, що він «дозволяє» своєму герою посягнути на найсвятіше, щоб сколихнути Америку. Після другого вибуху в газеті з'являється звернення терориста-філософа до співгромадян: *«Прокинься, Америко. Досить проповідувати одне, а робити інше. Якщо ти не хочеш, щоб на повітря злітали статуї, доведи, що ти пориваєш з лицемірством. Зроби для своїх громадян щось краще, ніж бомби. Інакше мої бомби продовжуватимуть вибухати». І підпис: «Примара Свободи» [4, с. 30].*

Після кожного вибуху Сакс звертається до американців із черговим зверненням. Оповідач зазначає, що *«завжди короткі, вони щоразу все краще — точніше, поетичніше, оригінальніше — висловлювали його розчарування крайною. <...> На відміну від типових терористів з їхньою гучною риторикою і войовничими вимогами, Привид не просив неможливого. Все, чого він хотів, це щоб Америка зазирнула до себе і очистилася. У цьому сенсі у його закличках чулося щось біблійне; то був не крик політичного активіста, а скоріше тихий голос змученого пророка. По суті, він просто говорив вголос те, про що про себе думали багато хто [4, с. 87].*

Отже, з одного боку, таке ім'я відображає благоговійне ставлення автора до письменницької праці та усвідомлення того рятівного значення та «апостольської» ролі, яку відіграють діячі культури взагалі і письменники зокрема у справі збереження гармонійного стану культури та цивілізації. З іншого боку, оскільки герой не ідеальний, у імені укладено і іронію: якщо апостоли такі, то яка ж паства?

Література:

1. Анікіна І., Мельник Т. Американська література епохи постмодернізму. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [редактори-упорядники М. Пантюк, А. Душний, В. Ільницький, І. Зимомря]. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2022. Вип. 55. Том 1. С.125-129.
2. Гобс Т. Левіафан (перекл. з англ.). Київ, 2020. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Thomas_Hobbes/Leviafan_abo_Sut_budova_i_p

ovnovazhennia_derzhavy_tserkovnoi_ta_svitskoi.pdf?PHPSESSID=csmofui
bmj47jeiaeck4vbt3q2

3. Шебуренкова Т.В. Концепт свободи як один із компонентів міфу про американську мрію у романі Пола Остера «Левіафан» Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер.: Філологія. Літературознавство. 2010. Т. 141, Вип. 128. С. 116–119

4. Auster P. Leviathan USA: Viking Press, 1992. 275p.

Petrova Anastasiia

IMPLEMENTING INFOMEDIA LITERACY INTO ESL CLASSROOM

The reset of Ukrainian society due to covid restrictions and a large-scale armed conflict, a powerful information explosion has led to the realization of the need for systemic changes in all sectors of Ukraine's life and the need for immediate action. Modern information technologies have given states, politicians, public organizations, and opinion leaders unprecedentedly powerful opportunities to influence people's beliefs, emotions, and choices [1].

Of course, we all influence and are influenced, but the teacher is the person who is directly involved in the formation of a personality, acts as an opinion leader for young people, a person who is trusted and listened to. Therefore, the teacher has a great hope and responsibility to teach the younger generation to consume and communicate information competently.

The implementation of infomedia literacy in the educational process in higher education institutions makes it possible to really modernize the content and technologies of education. By integrating the appropriate tools into the subject, the teacher helps future teachers gain useful and safe experience in using media for learning and personal development, increases students' interest in searching, processing and transmitting information, critically analyzing and comprehending it [2].

Here are some examples of teaching and learning tools for implementing infomedia literacy into ESL classroom.

Exercise “Recognize false information”.

Read the text. Choose a heading for each paragraph from the list below. Using Internet resources identify the paragraph that contains false information.

Exercise “Where did I get it from (My University)”.

The educator inquires about the name of the university his/her students are studying at, gives a brief history or interesting facts about the university.

Students are said to walk around the classroom, put questions to their fellow students and find out how they learnt about the university, who or what imposed on them the decision to study here. Students mingle in the classroom and gather ideas.

The educator asks students to use a flipchart/blackboard/sheet of paper and mark pens and write down their ideas referring to the frequency of mentioning. If there are more than 10 students in the class, they may split up into two small groups.

Students learn to discern different types of content, search for information effectively, check photo and video. They find out what influenced their choice (prestige of the institution, rich students' life, conveniences etc); whether they checked the information about the university, the ways they did it. Thus students learn to put questions, sound their opinion, assess and interpret position of other people.

According to our own observations, through exercises developed on the principles of media education, students' motivation to study ESL increases significantly, they are able to perceive, analyze, interpret, evaluate, discuss information obtained from various sources and produce their own statements on a particular topic.

Summing up, it can be argued that the current challenges of our time dictate the need to actively implement and develop infomediacy literacy, cultivate critical thinking skills, and form students' media culture in higher education institutions.

Literature:

1. Кулеба Дмитро. Війна за реальність: як перемагати у світі фейків, правди і спільнот. Київ : Книголав, 2019. 384с. (Серія «Полиця нон-фікшн»).

2. Кучерук Оксана. Інтегрування інфомедійної грамотності в простір мовної освіти // Українська мова і література в школі. 2020. №3. С.9-13.

Podzygun Olena

CALL TECHNOLOGIES IN TEACHING WRITING IN ESL CLASSROOM

The use of technology in education has grown rapidly in recent years. Teaching writing is often considered as challenging; thus, teachers and students are encouraged to integrate technological tools such as Web 2.0 or 3.0 in their classrooms. These tools are well-developed to be used with any skills, and they are freely available and accessible in many universities. Furthermore, teachers and students nowadays carry their laptops, tablets, and cellphones, in which these devices have numerous applications and features installed to be used in teaching-learning process, such as the Internet.

The Internet has caused a significant change in teachers' perspective in a way that the teaching tools offered through the Internet are increasingly becoming more reliable. Nowadays, the Internet is attaining enormous popularity in foreign language teaching, and more educators and learners are embracing it.

In writing skills several research studies have been conducted to determine whether the use of technology in the teaching-learning process has improved learner performance [1]. For instance, "Web 2.0" is used to describe the transition from the predominantly read-only Web 1.0 into a "read-and-write" Web 2.0. Other terms used to characterize Web 2.0 and perhaps 3.0 include "social digital technologies" [3].

A common term which is widely used nowadays is Computer-Assisted Language Learning (CALL). Beatty [2] broadly defined CALL as "any process in which a learner uses a computer and, as a result, improves his or her language". This definition of CALL accommodates its changing nature. In addition, mobile-assisted language learning (MALL) is considered as a fast-growing subcategory of CALL.

Integrating technology into the classroom and daily lessons has a direct positive impact on English Language Learners. Not only does

technology increase their motivation to learn, it also allows the teacher to differentiate lessons for every student based on their needs and understanding of specific information. However, in order to properly support all English Language Learners, it is imperative for teachers to be receiving sufficient professional development opportunities, in order to ensure that they know about and understand a variety of technology applications, as well as how to properly navigate through them. With this knowledge, teachers will be able to incorporate iPads, iPods and computer applications into daily lessons. All of these devices allow students a unique learning opportunity that does not solely depend on the use of paper and pencil. Students are able to engage in their learning, through participating in vocabulary games and being able to view or listen to pictures and videos that will give the students a deeper understanding of words and concepts. These applications also allow students to work at their own pace; allowing students to not feel pressured or rushed in order to keep up with their surrounding peers and focus on their understanding of the topic. All teachers should be aware of the multiple opportunities and applications available to them, so they have the ability and resources to reach all of their students' needs while also making the lessons engaging for the students, motivating them to want to learn more and strengthening their understanding [4].

Thus, pre- and in-service language teachers should clearly learn about computer use. When integrated appropriately, CALL technologies can support experiential learning and practice in a variety of modes, provide effective feedback to learners, enable pair and group work, promote exploratory and global learning, enhance student achievement, provide access to authentic materials, facilitate greater interaction, individualize instruction, allow independence from a single source of information, and motivate learners.

References:

1. Al-Wasy, B. Q. (2020). The effectiveness of integrating technology in EFL/ESL writing: A meta-analysis. *Interactive Technology and Smart Education*, 17(4), 435-454. <https://doi.org/10.1108/ITSE-03-2020-0033>
2. Beatty, K. (2013). *Teaching & Researching: Computer-Assisted Language Learning* (2nd ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315833774>
3. Greenhow, C., Robelia, B., & Hughes, J. E. (2009). *Learning, Teaching, and Scholarship in a Digital Age: Web 2.0 and Classroom Research*:

What Path Should We Take Now? Educational Researcher, 38(4), 246-259.
<https://doi.org/10.3102/0013189X09336671>

4. Lu, S. (2006). Barriers on ESL CALL Programs in South Texas. Journal of Online Learning and Teaching, 2(3), 158-168.

Pop Olena

THE IMPACT OF INTERACTIVE TECHNOLOGIES ON THE DEVELOPMENT OF FOREIGN LANGUAGE PROFESSIONALLY ORIENTED COMPETENCE OF FUTURE EDUCATORS

Interactive technologies have had a significant impact on the development of foreign language professionally oriented competence of future educators. With the rapid advancement of technology, interactive tools and resources have become increasingly accessible and integrated into educational settings. This integration has revolutionized language learning and teaching methodologies, empowering educators to create engaging and immersive learning experiences for their students [1; 2].

One key aspect of interactive technologies is their ability to enhance language immersion through multimedia elements, such as videos, audio recordings, and interactive exercises. These tools provide learners with authentic and real-life language contexts, enabling them to develop their language skills in a more dynamic and practical manner.

Furthermore, the use of interactive technologies in language education expands the learning environment beyond the classroom. Online resources, mobile applications, and virtual language exchange platforms enable students to practice their language skills anytime and anywhere, fostering continuous language development and lifelong learning. According to G. Stanley, online platforms, video conferencing tools, and social media networks provide opportunities for students to connect with native speakers and other language learners from around the world and this interaction not only promotes linguistic proficiency but also cultivates intercultural competence, as students gain insights into different cultures, perspectives and ways of communication [4, p.158].

Moreover, there is a potential of interactive technologies in promoting learner autonomy and self-directed learning. As M. Levy and G. Stockwell

suggest, these technologies can offer learners a greater control over their learning process, allowing them to choose their own learning materials, pace, and focus areas. This autonomy not only fosters a sense of ownership and responsibility but also enables learners to engage with the language in a way that is personally meaningful to them [3, p. 223].

For future educators, the integration of interactive technologies in language teaching offers numerous benefits. Firstly, it provides them with a wide range of innovative instructional resources to engage and motivate their students. Interactive language learning applications, virtual reality simulations, and gamified platforms offer immersive and interactive experiences that make the learning process enjoyable and memorable. Secondly, interactive technologies support data-driven instruction and assessment. Educators can utilize learning analytics and tracking systems to monitor students' progress, identify areas of improvement, and tailor instruction to individual needs. Thus, this approach allows for targeted interventions and personalized learning plans, optimizing the development of language proficiency and competence.

In conclusion, the impact of interactive technologies on the development of foreign language professionally oriented competence of future educators is undeniable. These technologies provide engaging and immersive learning experiences, enhance communication and collaboration, and offer a lot of instructional resources and assessment tools. By embracing interactive technologies, educators can empower their students to become proficient language users, equipped with the necessary skills and competencies for success in a globalized world.

References:

1. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Hapchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127.
2. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of Blended Learning in English Teacher Training. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377-388.
3. Levy M., Stockwell G. *CALL Dimensions: Options and Issues in Computer-Assisted Language Learning*. Routledge, 2006. 328 p.

4. Stanley G. *Language Learning with Technology: Ideas for Integrating Technology in the Classroom*. Cambridge University Press, 2013. 250 p.

Pradivianna Liudmyla

ELEMENTS OF INTERTEXTUALITY IN STUART TURTON'S NOVELS

Stuart Turton, a British author of mysterious fiction, nowadays is an acknowledged writer, who gained significant acclaim for his novels “The Seven Deaths of Evelyn Hardcastle” (2018) and “The Devil and the Dark Water” (2020). His books combine features of thriller, time travel, crime, drama, sci-fi, fantasy. They incorporate elements of mystery, psychological suspense, and historical settings. The author's writing style is also characterized by intricate plotting, complex narratives, and compelling characters.

Since Turton's novels have only recently been published, there are few scientific publications on his works. But the reviewers who post their impressions about his books in different internet-magazines agree about Turton's unique approach to writing: “It would, in any case, be almost impossible to fit the book into any genre other than that of fantastically unbelievable and very entertaining stories” [1].

In essence, his novels allude to old-fashioned “whodunit” type of detectives and bring to life familiar and easily recognizable images of famous detectives.

Thus, “The Devil and the Dark Water” [4] contains allusions to Arthur Conan Doyle and his famous Sherlock Holmes stories. One of the main characters in Turton's novel, a brilliant and observant detective named Samuel Pippis, possesses deductive reasoning skills and a keen eye for details. His Watson-like loyal companion, Arent Hayes, just like Dr. John Watson, narrates the adventures of his famous friend, recounting the events and offering insights into Pippis' investigations.

However, Turton's books, in the words of Stacey, are “written in a modern way, whilst the plot is definitely not set in the modern day” [2]. The novel “The Seven Deaths...” [3], a murder mystery obviously inspired by Agatha Christie, has an additional dash of Groundhog Day and a hint of Quantum Leap. It explores such contemporary themes as identity, memory, and the nature

of reality. It's vivid experimentation with narrative structure and the use of multiple perspectives and voices.

The intertextual elements draw on various literary and cultural references, enrich the narrative and engage readers on multiple levels. For example, Agatha Christie's influence can be traced in such elements as the use of an isolated country estate, Blackheath, where the murder takes place. Usual for Christie's atmosphere of confinement and seclusion is reconstructed in Turton's novel, leaving for the reader's attention a limited number of suspects in a group of guests invited to the party. As usual, these people are all involved in a crime committed a long time ago, and all of them have their motives for killing and their own secrets, anyone might be held responsible for the long-forgotten murder, and this seems to be the time for revenge, retribution and/or redemption.

A sense of familiarity for the fans of classic mystery novels is further heightened by the setting of the novel in the first decades of the XX century, and an amateur detective, Aiden Bishop, who is also an unreliable narrator leaving the reader in wonder whether they can trust him and his narration as he himself has a problem with identity. These are the popular images of Victorian detective fiction which evoke a sense of nostalgia in those who love this genre.

Close reading can also reveal some thematic connections between "The Seven Deaths..." and Gothic literature the type of E.A. Poe's "The Masque of the Red Death." Both works touch on the themes of mortality and the passage of time, both create an atmosphere of suspense and impending doom, tension and mystery, both feature masquerade and Plague Doctor as a symbol of overwhelming outer control over one's destiny.

However, although Turton quite closely follows the "Golden Age Detective Fiction" tradition, he also alludes to more modern popular narrations. Thus, the time loop concept in the novel definitely draws inspiration from the film "Groundhog Day" (1993), directed by Harold Ramis. In both stories, the main characters find themselves trapped in a recurring time loop, living through the same day or events over and over again. They are stuck and, to break free, they have to find a resolution to a certain problem. In Turton's novel, Aiden Bishop has to solve the mystery of Evelyn Hardcastle's murder in order to free himself. Both protagonists overcome significant changes in their personalities, undergo personal growth, and learn from their mistakes as they try to navigate the repeating events.

Such intertextual references, allusions, echoes, and connections to well-known literary traditions and works of popular culture enrich Turton's novels

and make the reading very captivating, inviting the readers to draw upon their prior knowledge and engage actively with the story. These intertextual layers add depth, complexity, and a sense of interconnectivity to the novels which have unique stories with their own characters and plots. Turton's blend of different genres offers a fresh and intriguing mystery and significantly enhances the reading experience.

References:

1. Skea Ann. Stuart Turton *The Devil and the Dark Water*. Reviewed by Ann Skea. Posted on 17 Nov 2020 in Fiction. URL: <https://newtownreviewofbooks.com.au/stuart-turton-the-devil-and-the-dark-water-reviewed-by-ann-skea/> (Last accessed: 07.06.2023)
2. Stacey. *The Seven Deaths of Evelyn Hardcastle* by Stuart Turton – Book Review. URL: <https://www.whisperingstories.com/seven-deaths-evelyn-hardcastle-stuart-turton-review/> (Last accessed: 07.06.2023)
3. Turton S. *The Seven 1/2 Deaths of Evelyn Hardcastle*. Raven Books. 2014. 396 p.
4. Turton S. *The Devil and the Dark Water*. Raven Books. 2020. 576 p.

Solska Tetiana

ERFOLGREICHER DLL-KURS: BRAUCHEN UNSERE STUDIERENDEN LERNSTRATEGIEN?

Das Modul „Aufgaben. Übungen. Interaktion“ des Methodikkurses im Rahmen des Programms „Deutsch Lehren Lernen“ (DLL) wird an der Staatlichen pädagogischen Mychajlo-Kozjubynskij-Universität Winnyzja im Blended-Learning-Format durchgeführt, welches selbstständiges Lernen auf der Plattform „Moodle“ sowie Arbeit im Online-Live-Unterricht (OLU) in Zoom umfasst.

Im Rahmen des Kurses zu DLL4 müssen die Studierenden folgende Ziele erreichen: Reflexion über die bisherige Lern- und Lehrererfahrung; Aneignen des theoretischen Wissens; Anwendung des theoretischen Wissens in der Praxis beim Erledigen der Zielaufgaben; Planen, Durchführen und Auswerten eines Praxiserkundungsprojekts (PEPs).

Die Befragung der Studierenden aus dem 4. Studienjahr im Bachelorstudiengang, die bereits zwei DLL-Kurse (DLL4 und DLL6) angeschlossen haben, hat gezeigt, dass ihre DLL-Ausbildung mitunter mit Schwierigkeiten verbunden ist. Unter den von den Studierenden genannten Schwierigkeiten werden am häufigsten die folgenden genannt:

- ✓ Großer Workload während der theoretischen Phase des Kurses;
- ✓ Schwierigkeiten beim Verstehen des theoretischen Stoffs;
- ✓ Schwierigkeiten bei der Vorbereitung der PEPs.

Da die Studierenden den DLL-Kurs im BL-Format durcharbeiten, setzt ihre Arbeit im Kurs einen hohen Anteil selbstständigen, autonomen Lernens voraus. Diesbezüglich stellt sich die Frage, wie die Tutorinnen und Seminarleiterinnen die Studierenden dabei unterstützen können, die oben erwähnten Schwierigkeiten zu bewältigen.

Feld-Knapp zufolge sind für das selbstständige, von der Lehrkraft unabhängige Lernen Strategien notwendig, die beim Lernen bewusst und zielgerichtet eingesetzt werden [2, c. 21]. Die für das effiziente Lernen hilfreichen Strategien lassen sich in kognitive, metakognitive, kooperative sowie motivationale einteilen [1].

Die kognitiven Lernstrategien werden unmittelbar in der Auseinandersetzung mit dem Lernstoff angewendet [1, c. 133]. Diese setzen den Einsatz bestimmter Arbeitstechniken, wie z.B. Mindmapping, Schlüsselwörter markieren, zusammenfassen, Lernplakate anfertigen, die den Lernenden helfen können, den Lernstoff zu verinnerlichen.

Die Ergebnisse der Befragung haben gezeigt, dass die meisten Studierenden von den kognitiven Lernstrategien Gebrauch machen. Ihren Antworten zufolge machen etwa 70% Lesenotizen und schlagen oft Begriffe im Glossar nach.

Auch metakognitive Strategien können von entscheidender Bedeutung für den Lernerfolg sein. Vor und während des eigentlichen Lernens gilt es, Rahmenbedingungen zu schaffen, die das Lernen ermöglichen. Dazu gehört, z.B., eine passende Lernumgebung zu wählen und zu gestalten, Störfaktoren auszuschalten, den Lernstoff einzuteilen, den Lernprozess zu überwachen oder den Lernerfolg zu kontrollieren [1, c. 132].

Ausgerechnet in diesem Bereich scheinen bei manchen Studierenden oft Schwierigkeiten aufzutreten. Sie gestehen, die Aufgabenportion für die jeweilige Woche nicht nach dem Zeitplan erledigt zu haben oder den Lernstoff nicht immer optimal eingeteilt zu haben. Dadurch fühlten sie sich mitunter

unter Stress gesetzt. Im Rückblick auf den Kurs geben die Studierenden zu, sie hätten ihr Lernen besser zeitlich organisieren sollen.

Dabei ist Zeitmanagement sowohl für die Online-Phase – die Beteiligung an Diskussionen in Gruppenforen auf der Lernplattform und gegenseitiges Feedback, als auch für die qualitative Arbeit im OLU am Ende der Woche wichtig. Die Studierenden müssen nämlich den theoretischen Stoff bearbeiten, um inhaltlich zur Diskussion im OLU beitragen zu können und die Zielaufgaben erfolgreich erledigen zu können.

Nicht jeder kann allein gut lernen, die meisten Studierenden lernen nach Ergebnissen der Befragung lieber kooperativ. Dieser Lernpräferenz wird der DLL-Kurs mehrfach gerecht. Die Studierenden können sich sowohl in Gruppenforen auf der Lernplattform austauschen als auch kooperativ im OLU an den Zielaufgaben arbeiten. Auch während der PEP-Phase arbeiten sie kooperativ bei der Planung und Vorbereitung ihres Projekts.

Das gemeinsame Lernen bietet die Möglichkeit, sich über den Lernstoff auszutauschen, was in der Regel zu einem besseren Behalten führt. Viele Studierende behaupten, dass sie den Lernstoff am besten beim Austausch miteinander und mit der Lehrperson verstanden haben.

Was motiviert die Studierenden am besten? Nach Angaben der Studierenden haben sie vor allem der interessante Lernstoff sowie das Ausprobieren neuer Arbeitsformen und Unterrichtsaktivitäten im OLU motiviert.

Als Fazit lässt sich schlussfolgern, dass zum erfolgreichen Lernen im DLL-Kurs sowohl der Einsatz kognitiver Lernstrategien als auch das Vermitteln nützlicher metakognitiver und Anwenden kooperativer und motivationaler Strategien wesentlich beitragen können.

Literatur:

1. Brintzer, M., H.-J. Hantschel, S. Kroemer et al. (2018) DaF unterrichten. Basiswissen Didaktik. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache. Stuttgart: Ernst Klett Sprachen.
2. Feld-Knapp, I. (2010) Autonomie / autonomes Lernen. In: Hans Barkowski / Hans-Jürgen Krumm (Hrsg.): Fachlexikon Deutsch als Fremd- und Zweitsprache. Tübingen/Basel.
3. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Hapchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign

Таратута Світлана

СВОЄРІДНІСТЬ ЖАНРУ АНТИУТОПІЇ В ТВОРЧОСТІ К.ЛШГУРО

Народившись у 20-х роках ХХ століття, жанр антиутопії продовжує розвиватися і сьогодні. Перші романи зазначеного жанру, а саме «Ми» Є.Зам'ятіна, «Цей чудовий новий світ» О.Хакслі та «1984» Дж.Оруелла, закріпили за творами-антиутопіями мету застереження, попереджаючи про можливі результати недемократичного та антигуманного державного розвитку. У просторі антиутопії зруйновані такі поняття, як «дім», «сім'я», «кохання», відсутні свобода та право вибору, нівелювання особистості призводить до перетворення соціуму на керовану масу, яка не знає своєї історії та не має традицій. У кожній класичній антиутопії наявний герой-бунтар, бунт якого проти тоталітарної влади приречений на провал, але при цьому демонструє злочинність бездуховної системи і необхідність її руйнування.

Особливим є також хронотоп класичної антиутопії: події відбуваються на певній відокремленій території і зазвичай після якогось катаклізму (війни, революції, катастрофи тощо). Саме після зазначеного катаклізму стаються певні суспільні перетворення, наслідки яких і стають предметом вивчення та розвінчання. Умовно-метафоричний модус антиутопій сприяє підсиленню впливу подій, що розгортаються у творі, та їхніх наслідків на життя людей в описаних соціумах, нерідко доводячи певні моменти до критичної абсурдної точки.

У другій половині ХХ ст. антиутопії зазнають певних змін: зникає момент попередження і перестороги. Події, на яких побудований сюжет, здебільшого пізнавані, тому що відбулися в минулому, але сильно гіперболізовані і зазвичай доведені до абсурду. Такий прийом нагадує постмодерністську гру автора з читачем, своєрідну соціальну інтертекстуальність, де замість алюзій на художні тексти попередніх епох виступають імпліцитні посилання на добре відомі суспільні події та

тенденції. При цьому значно підсилюється морально-етичний аспект піднятих у творі проблем.

З романами-антиутопіями зустрічаємося у творчості сучасного англійського письменника японського походження К.Ішігуро. У творах «Не відпускай мене» та «Клара і Сонце» простежується відхід від рис антиутопії ХХ ст. або їхнє суттєве видозмінення.

Щоденникова форма, яка часто зустрічається в творах зазначеного жанру, в романах К.Ішігуро трансформується в оповідну манеру, характерну для «епохи нової щирості», яка набирає обертів вже у ХХІ столітті. Постановка морально-етичної проблеми розпочинається вибором оповідача, постать якого в обох романах має дещо фантастичний характер: у творі «Не відпускай мене» це дівчина, представниця спільноти штучно створених молодих людей, життєве призначення яких — стати донорами для пересадки органів хворим людям і піти з життя молодими, виконавши свою місію, у творі «Клара і Сонце» — біоробот нового покоління, яку купують дівчинці підлітку для того, щоб скрасити її самотність. Незважаючи на особливості нараторів, акцент робиться саме на їхніх особистостях, їхніх почуттях, переживаннях, бажаннях, схильності до рефлексії тощо, про які вони, нічого не приховуючи, відповідно до традицій «епохи нової щирості» розповідають читачеві. Про таких нових нараторів Д.Ф.Уоллес писав: «Вони ризикують бути звинуваченими у сентиментальності, мелодрамності. У надмірній довірливості. У м'якості...» [2]. Отже, в обох творах зустрічаємося з дієгетичним наратором у дієгетичній ситуації, його наявність обумовлює психологічну суб'єктивність оповіді [1, с. 71].

Хронотоп в романах Ішігуро не типовий для більш ранніх антиутопій. Відсутній розрив часу та протиставлення подій до і після, немає відчуття катаклізмів та соціальних зрушень. Відсутня територіальна обмеженість. Герої живуть у сучасному світі, подекуди позначеному реальними топонімами, серед людей, які принципово відрізняються від них, але цілком приймають їх, як і самі герої вважають себе частиною соціуму, в якому існують.

Відсутній також яскраво виражений в більшості антиутопій ХХ ст. процес уніфікації людей, перетворення їх на слухняну сіру масу, що не вміє мислити. Навпаки, як оповідачі, так і оточуючі їх люди — доволі цікаві особистості, які вирішують у процесі свого життя складні соціальні та моральні проблеми, міркують над питанням вибору. Водночас процес

уніфікації носить більш глибокий і тому більш небезпечний характер. У романі «Не відпускай мене» суспільство вважає не тільки можливим, але й корисним існування людей-донорів, причому донорів від народження, життя яких не є цінністю, більше того їхнє існування має конкретну утилітарну мету і заздалегідь планується як недовготривале. У романі «Клара і Сонце» загальноприйнятою нормою стає фізичне вдосконалення дітей за рахунок втручання в їхню фізичну природу, до чого вдається переважна більшість людей, не вбачаючи в цьому нічого протиприродного.

Хибна гуманність цих норм, які нібито поставлені на службу людині і роблять її життя більш зручним, досконалим, захищеним, призводить до того, що боротьба з системою майже відсутня, адже межа гуманності/антигуманності тих чи інших загальноприйнятих у них норм надзвичайно тонка і важко визначається. У романі «Не відпускай мене» головні герої дерзають змінити своє життєве призначення, зовсім не тому, що вважають систему, що приречла їх на страждання та смерть, неправильною, а тільки тому, що кохають один одного і хочуть подовжити своє щастя. Це не бунт, а локальна спроба зробити виняток для окремо взятих людей, спроба долучитися до інших звичайних людей. Нормою таку ситуацію вважають і всі оточуючі людей-донорів. Лише дехто з вихователів школи, де навчаються герої, сором'язливо опускає очі або звільняється з роботи не в змозі змиритися з майбутнім своїх вихованців. В романі «Клара і Сонце» певний бунт спостерігається. Мати одного хлопчика не вдається до фізичного покращення своєї дитини, фактично ідучи проти більшості. При цьому вона не відстоює свою точку зору, нікому її не нав'язує і вважається дивачкою. Ознаки бунту можемо бачити і в поведінці біоробота, що виступає в романі в ролі оповідача. Але і тут самопожертва Клари спрямована на захист важко хворої подруги-хазяйки, а не проти існуючої системи.

Сучасні антиутопії К.Лігуго ставлять перед читачем надзвичайно складні та злободенні проблеми, що вимагають вдумливого аналізу, морально-етичних висновків та особистісних оцінок. Намагання письменника акцентувати необхідність залишатися людиною за будь-яких обставин і за умов високорозвиненого в науково-технічному плані суспільства бачити прояви антигуманізму в діях та законах, з першого погляду абсолютно пристойних, а насправді неприпустимих, стає наскрізною метою зазначених творів.

Література

1. Кушнірова Т.В. Жанрові особливості роману «НЕ відпускай мене» Кадзуо Ішігуро. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2017. № 28. С. 71–74

2. Уоллес Д.Ф. E Unibus Pluram: Телебачення і література США. Есе. 1993

Фармагей Павло

TENDENCIES OF ENGLISH ONLINE COMMUNICATION DEVELOPMENT IN DIACHRONIC PERSPECTIVE

Digital technology development has significantly transformed how people interact and communicate. English, the dominant language in the digital sphere, has witnessed significant changes in online communication over time. English online communication has evolved from the emergence of professional slang for the information technology industry to spreading into different language segments of the Internet and integrating into offline language. The transition from conventional offline communication to the digital environment is thus characterized by a range of distinctions in different language levels at different stages in the development of English online communication.

A notable tendency in developing English online communication includes the emergence and popularization of Internet slang and acronyms. In this regard, various lexical units of broader usage have gradually replaced professional vocabulary in digital technology development. In addition, an essential stage in language development in the digital environment became emoticons, which became widespread as visual means to express emotions and improve textual communication.

Another linguistic change includes using non-standard grammar and punctuation in online communication. Initially, irregularities in traditional written communication patterns affected symbol registers, thus conforming to stylistic features typical of offline language. For example, capitalization is more specific than just the stylistics of Internet communication. However, other violations of conventional language norms, including non-standard punctuation and disregard of organizational norms, are peculiar to the online

environment [1, p. 277]. These linguistic adaptations reflect the informality and pace of online communication.

Several emerging trends have been critical to shaping English online communication in the 21st century. The increase in social media platforms, including Facebook, Twitter, and Instagram, has transformed how people communicate and share information. The conciseness required by symbol limitation produced new forms of communication involving hashtags [3, p. 55]. Furthermore, multimedia elements, including images and videos, have evolved to be an integral part of self-expression and engagement in online communication. In addition, the increasing globalization of the Internet has led to the development of English as a lingua franca in online communication.

An essential stage in the development of English online communication was the significant increase in the number of users of online services during the COVID-19 pandemic. The rapid rise in Internet users resulted in greater use of everyday vocabulary, which also impacted the shaping of offline communication. Another factor that influenced the change in digital communication was the increase in the need for IT industry workers. It caused a more active use of professional vocabulary among Internet users. In general, the rapid growth in the market for online communication is one of the most critical factors in the development of English on the Internet.

English online communication has undergone many changes and trends over the course of its evolution. Technological evolution in digital technology has resulted in linguistic shifts and emerging trends that have shaped how we communicate in the digital age. The use of Internet slang, non-standard grammar, and multimedia elements reflect the dynamic nature of online dialogues. In addition, the globalization of the Internet has established English as the primary language of international communication. In general, English Internet communication represents a constantly changing subject of study, which requires consideration of the diachronic aspect to understand the tendencies in the language's development.

References:

1. Coleman J. *The Life of Slang*. Oxford: Oxford University Press, 2012. 354 p.
2. McCulloch, G. *Because Internet: Understanding the New Rules of Language*. NY: Riverhead Books, 2019. 336 p.

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ РЕСУРСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Останні роки в галузі викладання іноземних мов актуальним залишається питання про важливість і доцільність використання ресурсів Інтернету під час навчання іноземних мов. Більше того, переважна більшість вчителів стверджують, що виконання вправ, які вимагають від учнів вирішення проблеми за допомогою цифрових інструментів і технологій, значно сприяє залученню учнів до навчального процесу і має переваги, а саме:

- Діяльність, яка передбачає роботу з цифровим вмістом, стимулює автономію учнів, надаючи їм контроль і дозволяючи їм приймати рішення про те, як вирішити проблему, де шукати інформацію та як найкраще її презентувати.
- Учні стають більш впевненими у своїх навичках і здатності розв'язувати проблему (наприклад, виконувати завдання самостійно).
- Учні розвивають почуття соціальної приналежності, оскільки вони можуть працювати з однолітками в безпечному навчальному просторі, де їм комфортно працювати разом і отримувати знання.
- Заняття на основі цифрової грамотності дозволяють учителям планувати відповідні заходи для своїх учнів, які можуть бути пов'язані з інтересами учнів, мати справжню мету та можуть включати автентичні тексти (наприклад, написання публікації в блозі). [1]

Наведемо приклад того, як можна інтегрувати цифрові технології в урок іноземної мови під час вивчення теми "Travelling". Для цього можна використовувати цифрові ресурси *Google Earth* – це безкоштовна, вільно-завантажувана програма компанії Google, що відображає віртуальний глобус. В рамках цього проекту в мережу Інтернет було викладено аерофотознімки та сателітні знімки більшої частини Землі; *Google Street View* – функція панорамного перегляду вулиць по всьому світу, що надається через розширення Карти Google та Google Земля; музейні подкасти чи аудіо тури Youtube, платформа для ведення блогів.

Серед пристроїв можуть знадобитися Smart дошка, ноутбук, смартфон, проєктор та підключення до мережі Інтернет.

На занятті можна запропонувати учням здійснити екскурсію музеєм, використовуючи музейні подкасти чи аудіо тури Youtube. Домашнім завданням може бути розповідь студентів про свій досвід та враження у своєму блозі, яким вони можуть поділитися зі своїми однолітками та вчителем. Якщо з першою частиною завдання у них не виникне труднощів, тому що вони будуть забезпечені всіма необхідними пристроями та покликаннями, а от написання допису у власному блозі, може викликати певні труднощі, тому бажано враховувати певні моменти:

- Не потрібно робити довгих преамбул. Читач не має багато часу, щоб дошукуватися нижче по тексту, а що ж саме ви хотіли сказати своїм дописом. Поважайте читача – пишіть відразу про головне.
- Допис має бути лаконічним. Дослідження маркетологів свідчать, що пост у соціальних мережах, який треба прокручувати, щоб прочитати, має набагато менше шансів бути прочитаним до кінця.
- Обов'язково перевіряйте грамотність написаного. Перечитуйте написане, редагуйте текст, якщо бачите таку необхідність. І кращий спосіб редагування – прибрати зайве.
- Розміщуйте одночасно не більше п'яти виразних фото для локальної події та не більше 10 виразних фото для великої події. Дуже часто викладаються десятки фото, яких ніхто дивитися не буде.
- Якщо пост супроводжується відеороликом, то він має бути високої якості та цікавим глядачам, з допомогою відео монтажу можна забрати все зайве.

Виконуючи відповідні завдання учні не лише вдосконалюють свої навички користування цифровими сервісами та технологіями, але ще у них формується навичка аудіювання та письма. Впровадження цифрових технологій у навчання дає можливість побудувати нову модель навчання, яка формує мотивацію до пізнавальної діяльності, розвиває здібності критичного мислення і готовність до самостійного вивчення мови, підвищує активність учнів у процесі вивчення мови.

Література:

1. Cambridge University Press & Assessment. Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://www.cambridge.org/elt/blog/2021/10/29/value-teaching-digital-literacy/>

2. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Hapchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127.
3. Lazarenko, N., & Ihnatova, O. (2022). Pandemia a transformacja cyfrowa. Wyzwania dla szkolnictwa wyższego. *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J–Paedagogia-Psychologia*, 35(1), 7-17.
4. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of Blended Learning in English Teacher Training. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377-388.

СЕКЦІЯ СТУДЕНТІВ

Балинський Олександр

КОНЦЕПТ ЯК СПОСІБ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ДІЙСНОСТІ

Термін “концепт” задіяний у багатьох науках, таких як філософія, логіка, філологія, де вивчається в лінгвістичному, когнітивному та культурологічному аспектах [1, с.148]. Концепт є одним з ключових понять сучасної когнітивної лінгвістики і широко використовується в науковій літературі. Однак, вчені до цих пір не дійшли єдиної думки щодо визначення концепту, а тому він трактується по-різному [2, с. 29].

Найбільш поширені дефініції концепту утворюють дві основні групи – наївну та лінгвістичну. Наївні, або інтуїтивні, трактування компенсують відсутність загальноприйнятого наукового розуміння концепту і швидше дають уявлення про смаки дослідника, ніж про який визначається. У цьому руслі концепти співвідносять з хмарою, сніжною кучугурою, крапельками ртуті, яйцем, в якому жовток – базовий, чуттєвий досвід, а білок – інтерпретаційні поле [45, с.172]. Оскільки підстави цих метафор вимагають пояснення, наведені дефініції мало допомагають досліднику при аналізі мовного матеріалу, про що свідчить відсутність даних щодо їх застосування в конкретних роботах.

Лінгвістичні дослідження концепту в свою чергу поділяються на системно-мовні і функціональні, співвідносні в ширшому плані з двома домінуючими в лінгвістиці типами мислення. Дана диференціація закладена в поширеному визначенні концепту як оперативної змістовної одиниці пам'яті, ментального лексикону, концептуальної системи і мови мозку (*linguamentalis*), всієї картини світу, відображеної в людській психіці [4, с.60].

Наведена дефініція трактує концепт в двох ракурсах: як оперативну одиницю, тобто в зв'язку з його функцією в різних видах діяльності, і як одиницю зберігання знань, тобто в аспекті пам'яті. Саме остання інтерпретація виявилася домінуючою на пострадянському просторі: концепти досліджуються за рахунок моделювання їх внутрішньої організації за допомогою більш елементарних когнітивних

структур, таких як наочно-чуттєвий образ, схема, поняття, сценарій, прототип, пропозиціональна структура, фрейм, гештальт. Концепт розглядається як багатошарове явище, що складається з образного і поняттєвого компонентів [5], або співвідноситься з однією з когнітивних структур – найчастіше з фреймом.

Останнім часом значної популярності набуває ідея про мислення для мови (*thinkingforspeaking*), що пов'язує мову лише зі станом свідомості, який передує комунікації [6]. Вказана гіпотеза дає підстави для висновку про те, що існуючі методики дослідження не стільки описують концепти, що зберігаються в нашій пам'яті, скільки розглядають мовне значення, представляючи його на більш високому рівні абстракції, ніж семантичні теорії [7, с. 372].

Зв'язок когнітивної лінгвістики з дослідженнями мовного мислення підтверджується поширеним в західній когнітивістиці визначення концептів як ментальних репрезентацій, що співвідносяться з семантичною складовою мовних виразів [8, с. 39], тобто розглянуті в безпосередньому зв'язку із засобами вираження.

Всі підходи сходяться на думці про те, що концепт є елементом свідомості людини. На відміну від поняття, концепт включає не тільки описово-класифікаційні, але також і чуттєво-вольові та образно-емпіричні характеристики. Концептами можна не лише мислити, але й їх можна переживати. Більшість лінгвістів вважають концепт, як мінімум, тривимірним утворенням і виділяють три його виміри, а саме предметно-образний, поняттєвий і ціннісний [9, с. 120].

Образний компонент концепту охоплює зорові, слухові, тактильні, нюхові та смакові властивості предметів чи явищ, які зберігаються у людській пам'яті [10, с. 127]. Натомість, поняттєва сторона концепту – це його фіксованість у мові, його значення, опис та структура, дефініція, а також порівняльні характеристики концепта у співвідношенні з іншими концептами. Нарешті, ціннісна або інтерпретаційна сторона концепту відображає важливу роль його як психічного утворення. Концепт є цінним не лише для однієї людини, але і для всього мовного колективу.

Розглянуті підходи до визначення концепту відображають його багатогранну природу, а тому при його тлумаченні враховуємо його всі грані, а саме: розглядаємо його як явище, на яке спирається значенням мовногознака, що узгоджується з когнітивним підходом. Визначено, що

на сьогодні всі існуючі мовознавчі підходи до трактування поняття «концепт» базуються переважно на лінгвокогнітивному та лінгвокультурологічному тлумаченні, поєднуючи усі грані концепту як складного й багатогранного утворення.

Звернемося також до питання визначення концепту. Концепт розуміється вченими як ментальне утворення, яке існує у свідомості людини. Втім, він не обмежується лише певним індивідом, а тісно пов'язаний із концептосферою соціуму, тобто – із культурою народу. Відповідно, концепт можна розглядати і як одиницю культури, оскільки він фіксує у собі колективний досвід, переводить його у стан набутку певного індивіда.

Звертається до трактування поняття концепту й М. Шабо, визначаючи його як «все те, що ми знаємо про об'єкт в усій екстенсії цього знання» [11, с. 47]. У. Марчук вважає, що концепт – це мікромодель культури, яка породжує концепт, та яку він сам у подальшому відтворює [12, с. 29]. О. Гриджук визначає концепт як спонтанно функціонуюче в пізнавальній і комунікативній діяльності індивіда базове перцептивно-когнітивно-афективне утворення динамічного характеру. На думку дослідниці, концепт підпорядковується закономірностям життя людини. Через низку певних параметрів концепт відрізняється від понять значень як продуктів наукового опису з позиції лінгвістичної теорії [13, с.440]. Отже, підсумовуючи, можемо стверджувати, що концепт ототожнюється з різними аспектами мисленнєвої діяльності.

Ми вважаємо, що у ракурсі нашого дослідження доцільним є також звернення до різних дефініційних моделей, запропонованих В. Калініченком, що застосовуються до наукового тлумачення терміна “концепт”. Зокрема, розглянемо наступні моделі:

1. «Концепт – епістемічне утворення». Ця модель базується на усвідомленні людиною інформаційних джерел, з яких вона вивчає дійсність. У своїй основі вона містить синтез логічних, когнітивних та гносеологічних аспектів діяльності;
2. «Концепт – (психо)ментальне утворення». Ця модель передбачає, що концепт є продуктом людської свідомості, яка виступає в якості вищої форми відображення дійсності людською психікою;
3. «Концепт – (етно)культурне утворення». Ця модель базується на усвідомленні ролі етнокультури в житті соціального колективу. Вона

розглядає концепт як точку перетину культури та індивідуальних смислів;

4. «Концепт – (прагма)регулятивне утворення». Ця модель ґрунтується на інтенціональному характері дискурсивного використання ментальних сутностей. Вона передбачає, що ментальні сутності можуть регулювати та спрямовувати комунікативну поведінку, визначати етноспецифічні норми та стратегії спілкування;
5. «Концепт – аксіологічне утворення». Ця дефініційна модель виникла на основі феномену «духовної цінності», який формується оцінними уявленнями членів соціуму про моральні цінності (такі, як «добро / зло», «любов / ненависть» тощо) [14].
6. «Концепт – когнітивно-лінгвістичне утворення». Ця модель базується на теорії когнітивної лінгвістики і виокремлює концепти як ментальні утворення, які залежать від мовних структур. За цією моделлю, концепти виникають у результаті взаємодії мовних, когнітивних та соціокультурних факторів.
7. «Концепт – мовленнєво-поведінкове утворення». Ця модель поєднує підходи психолінгвістики та соціолінгвістики і виокремлює концепти як результат взаємодії мовленнєвої поведінки та соціального середовища. Вона вказує на те, що концепти формуються у процесі взаємодії з іншими людьми та залежать від контексту, у якому вони використовуються.

Такий підхід до визначення концепту демонструє перш за все варіативність ознак концепту, що зумовлює суб'єктивність його характеру. У свою чергу, через вивчення способів вербалізації концепту можливо розкрити його оцінний характер, що і становить одне із завдань нашого дослідження.

Концепти, як ідеальні сутності, кодуються у свідомості людини одиницями універсального предметного коду, структура якого включає предметно-образний, чуттєвий компонент. Такий код притаманний всім носіям мови, що обумовлює його універсальність. У такому предметному коді відображений суб'єктивний чуттєвий досвід кожного окремого носія мови, так само, як і мовного колективу в цілому. Одиницею універсального предметного коду є образ, як найбільш наочна та яскрава частина концепту, яка має образну природу. Такий образ може бути випадковим, він зазвичай має особистісну, індивідуальну природу. Його задача – виконувати, кодуючи, знакові функції.

У цьому дослідженні розглядаємо концепт, як ментальне утворення, яке є базовою одиницею розумового коду людини, як результату пізнавальної діяльності особистості та суспільства. Концепт несе комплексну, енциклопедичну інформацію про відображуваний предмет або явище, а також інтерпретацію цієї інформації суспільною свідомістю та розкриває відношення суспільної свідомості до явища або предмета, позначеного концептом.

Тобто, можемо диференціювати три напрямки в розумінні концепту: системно-мовне, при відмежуванні досліджуваного матеріалу, наприклад, аналіз дефініцій концепту УКРАЇНА та відбір його компонентів; лінгвокультурного, при розгляді концепту як змісту ключового слова, наприклад, при вивченні концепту УКРАЇНА важливим є врахування специфічних культурних обставин США та Великобританії; лінгвокогнітивний, при інтерпретації концепту як фрагмента свідомості або картини світу, наприклад, під час аналізу англомовних текстів інтернет-видань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Іщенко О. В., Верховцова О. М. Відображення емоційно-експресивного компонента у перекладі англомовного політичного дискурсу (на основі фрагментів політичних дебатів). *Novafilologija*. 2021. Т. 1, № 81. С. 142–147. URL: <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2021-81-1-22> (дата звернення: 08.03.2023).
2. Коваленко А. М. Політична мова як засіб політичної комунікації. *Нова філологія*. 2014. № 60. С. 81–84.
3. Стишов О. А. Нова суспільно-політична лексика і термінологія в сучасній українській мові. *Лінгвістичні дослідження*. 2019. С. 258–268. URL: <https://doi.org/10.34142/23127546.2019.50.31> (дата звернення: 08.03.2023).
4. Томіленко Л. Екстралінгвальні чинники як наслідок виникнення нової суспільно-політичної лексики. *Мандрівець*. 2014. № 1 (109), січ. – лют. С. 58–61.
5. Schäffner C. Political discourse analysis from the point of view of translation studies. *Journal of language and politics*. 2004. Vol. 3, no. 1. P. 117–150. URL: <https://doi.org/10.1075/jlp.3.1.09sch> (date of access: 08.03.2023).

6. Стишов О. А. Нова суспільно-політична лексика і термінологія в сучасній українській мові. *Лінгвістичні дослідження*. 2019. С. 258–268. URL: <https://doi.org/10.34142/23127546.2019.50.31> (дата звернення: 08.03.2023).
7. Третяк Н. Мовні особливості газетно-публіцистичного стилю. *Іван Огієнко і сучасна наука та освіта*. 2016. № 13. С. 241–245.
8. Voyenne B. *L'informationaujourd'hui*. Colin, 1979.
9. Коваль Т. Л. Експресивність та засоби її творення в сучасному дискурсі преси. *Лінгвістичні студії: зб. наук. праць*. 2012. № 24. С. 120–125.
10. Литвин І. Перекладознавство. Науковий посібник. Черкаси : Вид-во Ю.А. Чабаненко, 2013. 288 с.
11. Szabó M. *A diszkurzívpolitikatudományaljai [The Bases of Discursive Politics]*. Budapest : L. HarmattanKiadó, 2003. 346 p.
12. Петренко В. Особливості визначення політичної мови. *Політичний менеджмент*. 2007. № 2. С. 16–24.
13. Hrydzhuk O. Investigation of linguacultural concepts when learning the ukrainian language by studentsof forestry specialities. *SCIENTIFIC BULLETIN OF FLIGHT ACADEMY. section: pedagogical sciences*. 2019. No. 5. P. 439–445. URL: <https://doi.org/10.33251/2522-1477-2019-5-439-445> (date of access: 06.04.2023).
14. Kalinichenko V. I. Verbal realization of „FAILURE” and „НЕВДАЧА” concepts in contemporary American and Ukrainian fiction pieces: perception-cognitive and regulatory aspects. *Bulletin of Luhansk Taras Shevchenko National University*. 2020. № 4 (335). С. 5–17. URL: [https://doi.org/10.12958/2227-2844-2020-4\(335\)-5-17](https://doi.org/10.12958/2227-2844-2020-4(335)-5-17) (дата звернення: 06.04.2023).

Біленька Марина

NEOLOGISMS ON THE TOPIC OF COVID – 19

Human language is considered a creative entity. It is dynamic, not static. However, these qualities help language to survive and develop. The situation is the same with COVID-19. New terms have emerged around the world during the COVID-19 outbreak. Neologism is a newly created term,

author's word, or phrase that is in the process of entering into general use and has not yet been included in the common language.

The aim of this research is to explore a variety of neologisms that appeared during the COVID-19 pandemic. The material under investigation includes the most vivid examples taken from lexicographic dictionaries, articles based on linguistic analysis of neologisms related to the coronavirus.

The COVID-19 pandemic seriously affected humanity. It had a devastating effect on all spheres of human life. Even nowadays, the pandemic continues to cause huge problems. The COVID-19 pandemic does not only create a large burden on health care, but it also highlights language changes and the adoption of new phrases around the world. As the flash of COVID-19 continues, a wave of fear and anxiety rose in society. Nobody wants to catch a virus that has a high risk of death [1]. However, during the COVID-19 outbreak Oxford English Dictionary (OED) lexicographers and many others work from home and contribute to the language of the pandemic. Almost every day, we come across many medical terms, words, and phrases related to COVID-19. According to ODE, a neologism is defined as "a newly formed word or lexical item that may be in the process of switching in ordinary life". [1]

The Latin word "corona" means "crown". The virus is called "corona" owing to its crown-like shape and spikes. Since the outbreak of COVID-19, new words have been created to define new situations and are widely used in the press and social media. In January 2020, the OED researched in the analysis the most related words to the name and description of the virus: *coronavirus*, *virus*, *human-to-human*, *respiratory*, *flu-like*. Over time, keywords began to reflect the social impact of the virus and the challenges associated with the medical response: *social distancing*, *self-isolation* and *self-quarantine*, *lockdown*, *non-essential*, *face-masks*, *test positive* [2].

New additions to dictionaries usually come in stages, but the sudden outbreak of COVID-19 has forced a fast pace of lexical innovation. It happens that some new terms appear as neologisms. Some of the new terms were old coins. Such terms were not originally coined for the coronavirus pandemic, but have recently been introduced into modern usage and have become prominent since the outbreak of the virus. As the languages we speak change over time, words and terms are likely to undergo linguistic changes in revised definitions as a result of major changes in our lives and through contact between languages. For example, *an elbow bump*, which is used as *a high-five*, has become *a greeting in the context of the coronavirus to avoid a handshake*.

Neologism processes generate new words. Neologism helps in forming words and coining new words. It detects and facilitates the word form and coining of new words in the language. In a social and cultural context, neologism also illuminates the present and contemporary perspectives. However, it cannot be widely accepted as an official language. People all over the world have used different word formations to effectively emphasize their language during the coronavirus outbreak. Language users around the world can generate and create new words according to their interests and needs. Nevertheless, they practice it with the support of existing words. On the other hand, language plays the role of a bridge, and it connects other cultures, languages, and individuals, and this type of connection presents syntactic words and new morphological structures. Therefore, the language includes an interpersonal and social phenomenon that transmits information from generation to generation. Language is seen as a mixture of ideas and thoughts that automatically generate and coin new words to meet the needs of conversational situations.

References

1. Flood A. Oxford dictionary revised to record linguistic impact of Covid-19 [Электронный ресурс] / Alison Flood. – 2020. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.theguardian.com/books/2020/apr/15/oxford-dictionary-revised-to-record-linguistic-impact-of-covid-19>.
2. Linguistic analysis of neologism related to coronavirus (COVID-19) [Электронный ресурс] / M.Asif, D. Zhiyong, A. Iram, M. Nisar. – 2021. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2590291121000978>.
3. Transl Med A. Comprehensive update on current outbreak of novel coronavirus infection (2019-nCoV) [Электронный ресурс] / Ann Transl Med. – 2020. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7186600/>.

Boichuk Liliia

THE USE OF INTERACTIVE METHODS IN TEACHING SYNTAX

Studying English syntax is an important element of language learning, which requires students not only to know the grammatical rules but also to be

able to understand complex syntactic structures. The effectiveness of using interactive methods for learning and their impact on the learning process has been questioned by many researchers, and various academic papers have been devoted to this topic.

Learning English syntax is taken as a boring subject for the majority of students since the activities frequently monotonous and the classroom setting becomes quiet and too formal. However, games are able to make a joyful learning activity and able to increase student's involvement in the learning process. [2]

The methods of teaching have significantly evolved in recent years. In the past, learners were expected to be passive and primarily listen to the teacher in the classroom. However, nowadays, learners tend to be more engaged and participative in the learning process, and playing games is an excellent way to achieve this goal. [4]

Interactive teaching method is an approach that places the student at the center of the learning process, allowing them to be an active participant in their own education. For learning English syntax, this approach may involve various interactive exercises such as group discussions, role-playing games, project-based learning, paired collaboration, the use of audio and video materials, games, and more.

There is a range of interactive methods that teachers can use in their educational activities. Among the most commonly used ones are group discussions and peer learning in pairs or small groups. For instance, the "Think-Pair-Share" technique, where students contemplate the teacher's question and then discuss it among themselves. "Brownian movement" (Mingling, find someone who...), group cases, debates, poster competitions, participation in team games, the creation of mind maps, and brainstorming are also frequently employed in the learning process. All of these techniques are often utilized to actively engage students, stimulate discussion, foster creative thinking, and support collaborative work. [1]

Here are some examples of interactive methods that can be used to teach syntax:

Sentence diagramming: This method involves visually breaking down a sentence into its component parts, such as subject, verb, and object. Students can work together to analyze and diagram sentences, which can help them to better understand the underlying structure.

Collaborative writing: In this approach, students work together to create sentences or paragraphs that demonstrate different grammatical structures. This can help students to develop a better understanding of how different parts of a sentence work together to create meaning.

Role-playing: Students can act out different scenarios using different sentence structures. For example, they could role-play a conversation between two characters using different types of sentence structures, such as simple, compound, and complex sentences.

Games and activities: Interactive games and activities can be used to reinforce grammar concepts and engage students in the learning process. For example, a teacher might use games like “Grammar Jeopardy”, “Grammar Bingo” “Grammar Relay Race” etc.

For example, “Sentence Scramble” is the best option to practice sentence structure, word order, and sentence comprehension.

For conducting the activity, the teacher should write down a sentence on a piece of paper, but scramble the words or phrases. Divide students into small groups and distribute the scrambled sentences. Each group works together to rearrange the words and recreate the correct sentence structure.

Example Sentences:

1. Scrambled Sentence: White Snow the fairest was of them all.
2. Scrambled Sentence: Queen the wicked jealous was of Snow White's beauty.
3. Scrambled Sentence: Dwarfs the lived in the cottage seven.
4. Scrambled Sentence: Youngest and the was dwarf silliest Dopey.
5. Scrambled Sentence: Warned the dwarfs Snow about White queen evil the.

The activity encourages teamwork, critical thinking, and application of sentence structure knowledge, providing an interactive way for students to practice and reinforce their understanding of sentence construction.

Using games in grammar instruction offers numerous benefits and there are several justifications for including games in the language classroom. Firstly, games can help reduce anxiety levels, making it easier for students to acquire input. Secondly, games are a fun and motivating way to engage students, especially those who are shy, by providing more opportunities for them to express themselves. Thirdly, games allow learners to gain new experiences in the target language that are not always available during traditional lessons. Fourthly, incorporating games into regular classroom

activities can add variety, break the monotony, and introduce new concepts. Fifthly, the relaxed atmosphere created by using games can aid in faster and better retention of the material by the students. Sixthly, grammar games serve as an effective means of language practice, providing learners with a model of how the language can be used in real-life situations. Lastly, grammar games encourage, entertain, teach, and improve fluency. [3]

There are various ways to classify educational games used in teaching, and one such method is based on their models. There are different groups, including games for dividing larger groups into smaller ones, introduction games, group games, physical games, scavenger hunt games, educational games, theoretical expression games, drawing and coloring games, educational card games, word games, story games, and question games. [4]

Appropriateness is a crucial factor to consider when choosing games for language learning. Games must match the students' level, age, and materials to be introduced or practiced to achieve desired results. Children benefit most from games that require movement, imitation, and competition between groups. Structural games that reinforce grammatical aspects of language must relate to students' ability and prior knowledge. The length of a game and the time necessary for its completion also influence the choice of a game. Teachers can allocate more or less time depending on the students' levels, the number of people in a group, or the knowledge of the game's rules. Games should be used at all stages of the English lesson, provided that they are suitable and carefully chosen. [3]

All in all, the use of interactive methods in teaching syntax has proven to be an effective way to engage students in learning and promote deeper understanding of the grammatical structures of the English language. The variety of interactive activities available today allows teachers to create dynamic and engaging lessons that cater to different learning styles and needs. Furthermore, by incorporating technology and multimedia tools, teachers can enhance the interactive learning experience and make it more memorable for students. Overall, the use of interactive methods in teaching syntax is a promising approach that can help improve the quality of English language education and prepare students for effective communication in the 21st century

References

1. Глазунова Т.В., Грачова І.Є., Кузьміна С.А. Застосування студентоцентричного навчання у підготовці учителів на факультеті іноземних мов. Наукові записки ВДПУ імені М.Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія. № 73. 2023. С.13-18.
2. Abdul Wafi. Using games to improve students' active involvement in the learning of English syntax. OKARA: Jurnal Bahasa dan Sastra. 2019. Vol. 13, no. 1. P. 107–120.
3. D.T., Sultanova. 'The Use of Games in Learning English Grammar'. In Proceeding of Uzbek-Indonesian Joint International Conference, Vol. 1. Gunadarma University, 2011.
4. Sigurðardóttir, Sigríður Dögg. 'The Use of Games in the Language Classroom'. Thesis, Universitatis Islandiae Sigillum, 2010.

Боровський Назар

МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА МАТЕРІАЛІ АВТЕНТИЧНИ КРАЇНОЗНАВЧИХ ТЕКСТІВ

Формування компетентності у читанні передбачає набуття учнями знань, формування навичок та розвиток умінь читання, а також удосконалення психофізіологічних механізмів читання. Набуття знань включає оволодіння мовними, країнознавчими й лінгвокраїнознавчими знаннями.

У процесі навчання іноземної мови необхідно сформувати вміння читання на достатньому рівні, щоб учні могли розуміти: а) основний зміст нескладних автентичних текстів, б) досягти повного розуміння складніших за змістом і структурою текстів різних жанрів: суспільно-політичних, науковопопулярних, художніх (адаптованих) [1].

Робота з текстами проводиться у 3 етапи: дотекстовий, текстовий та після текстовий.

На першому етапі учні виконують вправи метою яких є введення у контекст та аналіз мовних або смислових труднощів тексту.

Учні старших класів мають оволодіти навичками анотування тексту, реферування та рецензування. Формування складників

компетентності у читанні та вдосконалення його психофізіологічних механізмів здійснюється у цілісній системі вправ

Засобами формування компетентності у читанні є передусім тексти різних видів та жанрів, що розміщені у НМК. Тексти для читання можуть супроводжуватися такими засобами формування як малюнки, ілюстрації, схеми, плани, графіки, таблиці, які можна використовувати у якості орієнтирів-підказок для подальшого відтворення змісту. Вони сприяють смисловій здогадці, пробуджують в учнів інтерес до змісту, допомагають утримувати в пам'яті послідовність викладених у тексті фактів, покращують точність і повноту розуміння [2].

Одним із прийомів навчання, що використовується з метою ознайомлення з країнознавчою інформацією і в якому широко подано міжпредметні зв'язки, є метод проєктів. Наявність міжпредметних зв'язків чітко прослідковується у проєктній роботі, оскільки робота над проєктом передбачає планування, пошук інформації, систематизацію, обговорення, презентацію. [3]

Відомо, що використання автентичних текстів на заняттях має такі переваги:

1) доступність для учнів, показуючи приклади того, як мову використовують її носії або більшість користувачів мови, що вивчається.

2) учні почуваються впевненіше, використовуючи мову, коли знають, що їхні дії відповідають очікуванням відповідно до реальних життєвих ситуацій. Коли учні стикаються з подібними ситуаціями, вони краще справляються з ними в неформальному спілкуванні віч-на-віч.

3) матеріали з реального життя є більш неформальними, соціально орієнтованими та широко використовуваними.

Вони можуть бути цінним матеріалом для доповнення правил і зразків, описаних у підручниках.

Одним із прийомів навчання, що використовується з метою ознайомлення з країнознавчою інформацією і в якому широко подано міжпредметні зв'язки, є метод проєктів. Наявність міжпредметних зв'язків чітко прослідковується у проєктній роботі, оскільки робота над проєктом передбачає планування, пошук інформації, систематизацію, обговорення, презентацію. [4]

Отже, використання на уроках іноземної мови автентичних матеріалів допомагає вчителю створити більш реальне середовище мовленнєвого спілкування на уроці. Ці матеріали повинні бути класифіковані в залежності від поставленої мети заняття.

Необхідно зазначити, що ефективність формування компетентності у читанні значною мірою пов'язана з психолого-віковими особливостями учнів, а саме: засвоєння матеріалу залежить від рівня розвитку усвідомленості та вибірковості сприйняття, обсягу пам'яті, її типу та виду, які домінують; розвитку механізму антиципації; типу мислення та індивідуальної читацької креативності.

Використання на уроках іноземної мови автентичних матеріалів допомагає вчителю створити більш реальне середовище мовленнєвого спілкування на уроці. Ці матеріали повинні бути класифіковані в залежності від поставленої мети заняття.

Можна дійти до висновку, що використання автентичних матеріалів дає змогу учням долучитись до культури народу іншої мови, розвивати навички пошуку інформації, прищеплюється повага до чужої культури.

Література:

1. Гришкова Р.О. Формування іншомовної соціокультурної компетенції студентів нефілологічних спеціальностей / Р.О. Гришкова: [монографія]. – Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2007. – 424 с.
2. Закон України «Про освіту» зі змінами та доповненнями: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
3. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах : [підручник] / [Л. С. Панова, І. Б. Андрійко, С. В. Тезікова та ін.]. – К. : ВЦ “Академія”, 2010. – 328 с.
4. Орловська, О. В. (2014). Врахування вікових особливостей учнів старшої школи у процесі підготовки майбутнього вчителя до виховання толерантності у старшокласників. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України, 4. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2014_4_14

РОЗВИТОК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ЗАСОБАМИ АНГЛОМОВНИХ МЕДІАТЕКСТІВ

Міжкультурна комунікація у контексті якості освіти є важливим фактором мобільності студентів та сприяє активному формуванню професійно-комунікативної компетентності майбутніх фахівців. Згідно з навчальною програмою, формування соціокультурної компетенції розглядається як процес засвоєння культурних і духовних цінностей власного та інших народів; норм, які регулюють стосунки між поколіннями, націями, сприяють естетичному і морально-етичному розвитку. Як зазначає Галицька М. М. «справжній міжкультурний діалог допомагає виявити спільні ціннісні установки, що лежать в основі ідеї світової культури: ідея єдності та солідарності, повага прав та життя кожного індивіду, свобода, справедливість і турбота про навколишнє середовище» [2].

Розвиток навичок міжкультурної комунікації через формування лінгвосоціокультурної компетентності передбачає застосування міждисциплінарного, інтегрованого підходу у викладанні англійської мови. Реалізацію цих підходів можна здійснити за допомогою використання сучасних англомовних медіатекстів, що збереже лексичну та граматичну актуальність, допоможе поглибити знання шляхом занурення в культурне та освітнє середовище англійської мови.

Термін «медіатекст» з'явився та швидко розповсюдився в міжнародних академічних колах та медіа дискурсах у 90-ті роки ХХ століття. Концепція медіатексту, як базової категорії медіа-лінгвістики поєднує в собі одиниці вербального та медійного ряду [1]. Теоретичними засадами вивчення поняття «медіатекст» та його характеристиками займалось лінгвісти серед яких: Н. Драган, Яцимірська М.Г., С.І. Бернштейн, А. Белл, Т. ван Дейк, М. Монтгомері, Н. Фейерклаф, Р. Фаулер, Р. Водак, Б. Буш, та інші. Не дивлячись на те, що дослідники розглядали поняття медіатексту дещо «децентралізовано», міждисциплінарні підходи до його розгляду лише відображають багатогранність та інтегративність. Проте основними його характеристиками прийнято вважати логічну закінченість висловлювань, прагматичну установку та комунікативний намір.

Медіатексти не лише відображають цілісну картину світу, а й впливають на світогляд, ціннісні орієнтації, поведінку та вчинки людей, що дає можливість поглибити знання про англійську мову та культуру, формуючи уявлення про цінності та культуру іншомовного міжнародного спілкування [3].

В першу чергу, важливість масових медіа підштовхнула до широкого використання та аналізу простих і складних медіатекстів для поглибленого вивчення, занурення в англійську культуру. Цей процес призвів до покращення міжкультурної комунікації за рахунок сприйняття, аналізу, критики та обміну отриманою актуальною інформацією з масмедіа. Як наслідок, успішна соціокультурна комунікація за правилами та законами «міжнародної англійської мови», що продовжує своє творення в сьогоденні. [4]

Задля забезпечення ефективного розвитку міжкультурної комунікації використання різноманітних джерел, як інтеграційної навчально-виховної моделі має спиратись на принципи інтегрованого навчання, особистісно зорієнтованого, проблемно-розвивального, враховуючи безперервність навчання та виховання. Такий підхід вчить взаємодіяти, використовуючи знання англійської мови й культури на основі сформованих етично-моральних цінностей, що здобуті за допомогою занурення в культуру виучуваної мови з використанням медіатекстів на приватному та професійному рівні, що в майбутньому допоможе обрати професію та визначити життєві орієнтири здобувачів освіти.

Список використаної літератури

1. Вжеш Я. Л. Базові категорії медіалінгвістики: медіа-мова, медіа-дискурс, медіа-текст. *Нова філологія зб. наук. пр. Запорізький національний університет*. Запоріжжя: Вид-во ЗНУ, 2014. № 60. С. 23-27. URL: <http://nbuv.gov.ua/UJRN> (дата звернення: 16.05.2023)
2. Галицька М. М. Міжкультурна комунікація та її значення для професійної діяльності майбутніх фахівців. *Освітологічний дискурс*. 2014. № 2 (6). С. 23-30. URL: <https://od.kubg.edu.ua/index.php> (дата звернення: 19.05.2023)
3. Crystal, D. *English as a Global Language*. Second edition. Cambridge University Press, 2003. 212 p.
4. Schafer, D. P. *The Age of Culture*. Rock's Mills Press, 2014. 250 p.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ РЕЦЕПТИВНИХ НАВИЧОК В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ПЛАТФОРМ

У працях провідних вітчизняних та зарубіжних науковців зацентовано увагу на важливості та високій ефективності змішаного навчання у підготовці майбутніх учителів англійської мови [7, с. 377], а інформаційні технології розглядаються як засіб інтенсифікації вивчення іноземної мови для професійного спілкування [2, с. 389]. Окрім того, наголошено на важливості формування готовності учнів до навчання впродовж життя, участі у заходах та програмах не лише формальної, але й неформальної та інформальної освіти [3, с. 171-172].

Формування в учнів старших класів рецептивних навичок є важливою передумовою подальшого успішного вивчення лексичного матеріалу. Науковиця С. Смоліна визначає рецептивні навички як навички сприймання і розуміння лексичних одиниць у рецептивних видах мовленнєвої діяльності (аудіювання і читання) в усному та писемному мовленні [1].

У нашому дослідженні ми зосередимо увагу на формуванні іншомовних рецептивних навичок в учнів старших класів на уроках англійської мови.

Л. Виготський, Г. Залевський, І. Лакатос, М. Роговін, О. Турнініна, визначають «пізнання» як процес цілеспрямованого активного відображення світу в свідомості людей, який зумовлений суспільно-історичною практикою людства. На їхню думку, пізнання є специфічною, вищою формою відображення та є суспільно-історичним процесом творчої діяльності людини, що формує її знання про навколишній світ і саму себе. Окрім того, у філософії поняття «пізнання» визначено як діалектичний процес взаємодії суб'єкта з об'єктом [4, с. 28-31].

У свою чергу, у процесі дослідження розглянуто поняття «сприйняття», яке визначається як психічний процес формування образу предметів і явищ зовнішнього світу. На відміну від відчуттів, які відображають тільки окремі властивості та якості предметів, сприйняття завжди є цілісним і предметним. Поняття «сприйняття» метафорично

називають згорнутим мисленням. Іноді під поняттям «сприйняття» мається на увазі не сам процес, а результат цього процесу, зокрема образ предмета або явища [5].

Разом із тим, поняття «пізнання» та «сприйняття» не є єдиними складовими компонентами рецептивних навичок. Перш за все варто відзначити, що процес формування рецептивних навичок сприяє розвитку пам'яті за рахунок впливу на сприйняття. Це може бути за сенсорною модальністю через візуальну пам'ять, моторну пам'ять, аудіальну пам'ять, смакову пам'ять, больову пам'ять або альтернативно чи паралельно через образну пам'ять та емоційну пам'ять. Окрім того, за формою запам'ятовування можна виокремити епізодичну, семантичну та процедурну пам'ять. Сюди належать також довгострокова та короткострокова, довільна і мимовільна пам'ять [6]. Іншими словами, рецептивні навички можна охарактеризувати як навички сприйняття, які формуються шляхом слухового або зорового контакту на протязі певного періоду часу (наприклад, аудіювання або презентації). Окрім того, використання коміксів, ілюстрованих книг, журналів на уроках іноземних мов також сприяє розвитку рецептивних навичок.

Зарубіжні науковці М. Вольф (M. Wolf), М. Іланкумаран (M. Pankumaran), С. Сріна (S. Sreena) визначають рецептивні навички як можливість слухати та розуміти мову, таким чином виокремлюючи читання та слухання як окремі рецептивні навички, а також наголошують на розвитку уяви у процесі читання та слухання [9, р. 670]. Окрім того, вони зазначають, що навчання читання відбувається лише завдяки нейропластичності мозку, а у процесі читання мозок індивіда змінюється як фізіологічно, так інтелектуально [8, р. 5]. Одним із шляхів формування рецептивних навичок є відвідування лекцій, семінарів, спілкування з носіями мови.

Отже, процес формування рецептивних навичок в учнів старших класів є важливим етапом вивчення англійської мови, що вимагає від вчителя високого рівня професійної підготовки, фахової майстерності, розуміння вікових та індивідуальних особливостей кожного учня.

Література:

1. Смоліна С. Методика формування іншомовної лексичної компетенції. *Іноземні мови*. № 4. Київ: «Ленвіт», 2010. С. 16 — 23.
2. Ігнатова О.М. Інформаційні технології як засіб інтенсифікації

вивчення іноземної мови для професійного спілкування. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми. Київ-Вінниця: «ТОВ фірма «Планер». 2018. Випуск 52. с. 389-393.

3. Матіюк Д. В. Перспективні напрями екстраполяції в систему неформальної освіти України: досвід Німеччини. Духовність особистості:

методологія, теорія і практика. Сєверодонецьк, 2020. № 1 (94). С. 171 – 181.

4. Методологія та методи психологічного дослідження: навч.- метод. посіб. / О. Л. Туриніна. — Київ : ДП “Вид. дім “Персонал”, 2018. — 206 с.

5. Пізнання. Психологія. Енциклопедія практичної психології. Режим доступу: <http://psychologis.com.ua/poznanie.htm> (дата звернення: 04.04.2023).

6. Types of Memory. The University of Queensland, Australia. Режим доступу: <https://qbi.uq.edu.au/brain-basics/memory/types-memory> (дата звернення: 05.04.2023).

7. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of Blended Learning in English Teacher Training. Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377-388.

8. Proust and the Squid. The Story and Science of the Reading Brain. / Maryanne Wolf. — New York: HarperCollins Publishers, 2008. — 336 p.

9. S. Sreena, M. Ilankumaran. Developing Productive Skills Through Receptive Skills — A Cognitive Approach. *International Journal of Engineering and Technology*. 2018. 7 (4). P. 669 – 673.

Григорук Наталія

КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ВИКОРИСТАННЯ НА УРОЦІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У зв'язку з розвитком сучасних технологій, відбувається урізноманітнення методик викладання іноземної мови. Серед них займає визначне місце застосування цифрових засобів, таких як відео. Використання відеоматеріалів на уроці англійської мови є ефективним

засобом залучення учнів до навчального процесу. Однак, не кожен матеріал може застосовуватись у дидактичних цілях. При відборі відеоматеріалів необхідно дотримуватись певних критеріїв.

Так, Н.С. Рибалка та О.І. Герасименко вирізняють наступні критерії відбору відеоматеріалів:

1. Урахування віку та інтересів глядачів.
2. Рівень володіння мовою.
3. Актуальність теми.
4. Культурологічний аспект.

6. Вплив на навчально-виховний процес. Відео має містити виховну тему, яка буде корисною для окремого студента та всієї групи студентів. Серед відеоматеріалів для старшокласників повинні бути ті, які піднімають проблеми дружби, сім'ї, патріотизму, кохання, відданості і довіри [2, с. 87].

Відео – є однією з форм «спілкування» з носіями мови. Тому необхідно забезпечити всі умови для того, щоб це дистанційне спілкування було багатогранним і різноманітним.

З іншого боку, І. Подосиннікова, Є.В. Мельник виділяють наступні вимоги до підбору дидактичного відеоматеріалу для уроку:

1. Відповідність змісту відео навчальній програмі.
2. Врахування мовної насиченості, різноманітності використання лексичних одиниць та мовних конструкцій, співвідношення звукового та зорового ряду, якості звукового художнього оформлення.
3. Врахування морально-етичного потенціалу. Відеоматеріали з елементами насильства, жорстокості та аморальності не рекомендовано використовувати [1, с. 125-126].

Аналіз коротких відео фільмів на “youtube” дозволив нам відібрати певні відеоматеріали, які відповідають наведеним вище критеріям та навчальній програмі.

- 1) «are you okay?» - <https://youtu.be/tJsGGsPNakw>
- 2) «Let's eat» - https://youtu.be/OMX_fJAhmEE
- 3) «Here's the Plan» - <https://youtu.be/5Zqmt1H35fs>
- 4) «Negative Space» <https://youtu.be/KI2lsdXJQ40>

На сучасному етапі розвитку технологій і доступності інтернету, іншомовні онлайн відеоматеріали стали невід'ємною складовою процесу вивчення іноземних мов. Вони надають учням можливість поглиблено

ознайомитися з мовою, її акцентами, вимовою, лексикою та граматиною. Попри наявність великої кількості іншомовних відеоматеріалів, лише ретельно відібрані з них можуть бути використані на уроці для досягнення навчальних цілей. Відбір повинен здійснюватися відповідно до ряду критеріїв та вимог.

Література

1. Подосиннікова Г. І., Мельник Є. В. Принципи та критерії відбору автентичних відеоматеріалів для формування у студентів-філологів англословної лексичної компетентності. Вісник. 2017. №148. С.124-128
2. Rybalka Nataliia, Herasymenko Olha. TV Series as a Modern Didactic Tool for Foreign Language Teaching. *Порівняльно-педагогічні студії*. 2022. № 1. Р. 83-91

Долганова Ярослава

ІДІОСТИЛЬ ПИСЬМЕННИКА У СВІТЛІ СУЧАСНИХ МЕТОДОЛОГІЙ

Поняття «індивідуальний стиль» або «ідіостиль» письменника є важливим у сфері лінгвістичного вивчення мови художньої літератури. Це поняття використовується для опису та аналізу особливостей мовного виразу конкретного письменника, які відрізняють його від інших авторів.

Посилена увага науковців до індивідуальних рис мови письменників, вияву категорії індивідуально-авторського в тексті спричинила дослідження авторського стилю в окремому галузь мовознавства – ідіостилістику, наукові здобутки якої визначають роль письменників у нормуванні та розвитку літературної мови, в окресленні певних періодів її функціонування, дають змогу вербалізувати мовомислення, змоделювати художньо-естетичну та психоментальну свідомість митця, простежити реалізацію різнорівневих мовних засобів у текстовому просторі відповідно до його естетичних задумів та комунікативних інтенцій, проілюструвати збагачення загальнонаціональної мови мовотворчістю окремих авторів тощо [6,с.506].

За результатами аналізу лінгвістичних підходів до вивчення ідіостилію Ірина Сидоренко виокремлює шість підходів, які дають

найбільш повну характеристику ідіостилю як складового елементу стилістичної системи художнього тексту, а саме: системно-структурний, естетично-маркований, образно-композиційний, комунікативно-когнітивний, адресно-діяльнісний та функціонально-домінантний [5,с.299].

У контексті лінгвістичного вивчення мови художньої літератури, індивідуальний стиль охоплює різні аспекти письменства, такі як вибір лексики, синтаксис, ритм, образність, діалоги та інші мовні засоби, що характеризують письменника. Ці особливості допомагають створити неповторний відтінок та виразність в його творчості. Розглянемо ці особливості.

1.Вибір лексики: Письменник може використовувати специфічну лексику або деякі улюблені слова, які стають його маркуванням. Він може віддавати перевагу певному рівню мовної формальності, використовувати рідкісні або архаїчні слова, створювати нові слова або вживати їх у несподіваних контекстах.

2.Синтаксис і ритм: Індивідуальний стиль може виявлятися в синтаксичних особливостях письменника, таких як уподібнення речень, використання складних речень або, навпаки, коротких фраз. Також важливим аспектом є ритм письма, який може бути більш плавним і звучним або більш стислим і перекидним.

3.Опис та образність: Письменник може мати власний підхід до описування сцен, персонажів або емоцій. Він може використовувати конкретні образи, метафори або порівняння, які надають його творам унікальний колорит.

4.Діалоги: Стиль письменника може проявлятися через особливості його діалогів. Він може мати специфічний підхід до написання розмовних фраз, діалектів або риторичних прийомів, які надають реалістичності інтеракціям між персонажами.

5.Тематика та погляди: Індивідуальний стиль може проявлятися через вибір тем, які цікавлять письменника, його ставлення до них.

Внутрішній зв'язок усіх елементів ідіостилю автора утворює своєрідну літературно-художню єдність, обумовлену тенденціями розвитку жанрів художньої літератури. Мовні стилі поєднуються з різними літературно-художніми жанрами, а до стильових форм таких жанрів можуть бути включені різноманітні за своїм стилістичним характером мовленнєві засоби, і, як наслідок, співвідношення між

літературними жанрами і індивідуальним стилем автора стає новим і незвичним [5].

У своїх дослідженнях В.А. Кухаренко визначає три парадигми, в які входить художній текст: жанрова, функціонально-стильова та індивідуально авторська. Жанрове визначення науковець розглядає як текстовий маркер, що відображається в його мовній субстанції. Функціонально-стильова парадигма виступає підставою для використання відповідних мовних засобів зумовлюючи його комунікативно-стильовий характер. Відносно третьої парадигми, то дослідник приходить до висновку, що індивідуальність автора проявляється у його індивідуально-художньому стилі в якості ядра якого виступає образ автора, який, в свою чергу, обумовлює розвиток концепту твору [3].

Отже, стиль автора визначається тим, що зафіксовано за допомогою чисельних засобів актуалізації дійсності, які діють на різних рівнях художньої структури.

Таким чином ідіостиль письменника - це унікальна манера, якою він виражає свої думки, ідеї та почуття в письмовій формі. Це включає в себе використання лексики, синтаксису, ритму, образності, метафор, діалогів і багато інших аспектів мови. Ідіостиль письменника може бути легко розпізнаним читачами, оскільки він є своєрідним виразом авторської особистості.

Ідіостиль може варіюватись від простого та прямого до складного та витонченого. Деякі письменники відзначаються своєю виключною уважністю до деталей та описуванням найменших нюансів, тоді як інші можуть мати більш філософський або експериментальний підхід до письма.

Варто зауважити, що ідіостиль письменника може змінюватися з часом, розвиваючись та змінюючись разом з автором.

Література:

1. Бондаренко А.І. Художній текст в інтерпретаційному вимірі (лінгвостилістичний аспект): Посібник / І.А. Бондаренко – Ніжин: Видавництво НДУ ім. М.Гоголя, 2008. – 226 с.
2. Загнітко А.П. Сучасні лінгвістичні теорії: Монографія. – Вид.2-ге, випр.і доп. Донецьк: ДонНУ, 2007.-219 с.

3. Кухаренко В. А. Інтерпретація тексту : Навчальний посібник для студентів старших курсів факультетів англ.мови / В. А. Кухаренко. – Вінниця: Нова книга, 2004. – 272 с.
4. Селіванова О.О. Актуальні напрямки дослідження сучасної лінгвістики (аналітичний огляд) / О.О. Селіванова. – К.-Видавництво Українського фіто соціологічного центру, 1999. – 148 с.
5. Сидоренко І. Підходи до вивчення ідіостилю у лінгвістичних дослідженнях художнього тексту / І. Сидоренко // Наукові записки [Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського]. Серія : Філологія (мовознавство). - 2015. - Вип. 21. - С. 298-303. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzvdpu_filol_2015_21_63
6. Шатілова Н.О. Індивідуальний стиль письменника: лінгвостилістична інтерпретація -URL:https://doi.org/10.30525/978-9934-26-196-1-66_C.505

Заводинська Юлія

BORROWING IN THE VOCABULARY OF MODERN ENGLISH

The role of borrowing is not the same and depends on the specific historical conditions for the development of each language. In English, the percentage of borrowings is much higher, because, for historical reasons, it was permeable to other languages [5, p. 14].

The **aim** of the research is to analyze borrowings in the vocabulary of modern English.

English had the opportunity to borrow foreign words in direct contact: first in the Middle Ages from foreign invaders and later in the context of trade expansion and the colonial activity of the British themselves [3, p. 34].

Borrowing in the vocabulary of modern English refers to the process by which English has borrowed words from other languages. English has been influenced by many languages throughout its history, and as a result, it has a diverse vocabulary with words from many different linguistic sources.

Some of the most significant contributors to English vocabulary are Latin, French, and Germanic languages. Latin has contributed many words related to science, medicine, and law, while French has contributed words

related to fashion, cuisine, and the arts. Germanic languages have contributed many words related to everyday life, such as words for basic household objects.

Other languages that have influenced English vocabulary include Greek, Spanish, Italian, Arabic, and more recently, languages such as Japanese, Chinese, and Hindi, as English has become a global language and has had increased contact with other languages.

Overall, borrowing has played a significant role in the development of English vocabulary and has helped to create a rich and diverse linguistic landscape.

In the history of any language, there are periods or “waves” of active borrowing of vocabulary. These periods are the stages of language development that enrich its vocabulary. All these periods are associated with changes in German politics, economics and culture [9, p. 23].

Borrowings in different languages have different effects on the enrichment of vocabulary. In some languages they did not have such an effect, which could materially affect the vocabulary of the language. In other languages, in different historical periods, they have had such a significant impact that even minor words such as pronouns, prepositions, borrowed from other languages, displaced indigenous auxiliary words. Since the process of borrowing is characteristic for each language, and especially important for the lexical structure of the English language, this topic has always been regarded as an important and urgent. Live it - a phenomenon that is constantly changing and evolving: it comes something new to disappear unnecessary, superfluous [10, p. 45].

Studying the causes of differences between British and American English, R. Lederer writes that in case of the need to reflect the new reality, "the people have the right to linguistic independence," and the history of the English language in the United States and is the story of our "Declaration of Independence of language." research linguists suggest that the influence of the American variant largely determines the development of the vocabulary of the other options, especially the British. Continues percent ECC replenishment vocabulary and phraseology of the British version of a large number of Americanisms [2, p. 65].

The term "borrowing" in the case contacts actually denotes the process of entering neologisms in lexical semantic system. Important domestic sources of enrichment of the English language and social dialects (jargon) that often combine English studies under the term "slang". So far, representatives

of the cultural establishment is considered the "unofficial layer of language" for the most part as a serious threat not only to the "real language" but for "this society" [4, p. 12].

Among the social and socio-ethnic dialects that are actively replenishing recent macro system of the English language, it is first necessary to note "the dialect of African Americans." There are several tens of symbols of this dialect, often used names such as Afro-American English (African American English), African American English, African American Language, African American Vernacular English, Black Dialect, Black English, Black Talk, Ebonics [11, p. 13].

Many borrowings from Spanish started to enter the English lexicon in the sixteenth century. Many words which we use nowadays, not necessarily in business contacts, but in trade, are of Spanish origin: alligator (el lagarto, the lizard), avocado, barracuda, canoe, chocolate, cigar, cockroach, domino, embargo, mosquito (little fly), peccadillo, potato, sombrero, tobacco, tornado, tortilla and vanilla, some of them being used in trade [3, p. 78].

Most people associate loanwords from Italian with music and cuisine [6, p. 56]. It is noteworthy, however, that we can also find some Italian loanwords in the English economic lexicon since the terms of Italian origin constitute about 4% of the studied lexicon. Even one of the basic words – management – comes from Italian *maneggiare* and refers to an equestrian's handling of a horse [2, p. 34].

Italian words can be found especially in trade and finance. Let us discuss one term from securities – the term *agio* – which is an expression used in commercial relations to show the difference of price between the value of bank-notes [3, p. 12]. As we can read in the Standard Library Cyclopaedia of Political, Constitutional, Statistical and Forensic Knowledge [1, p. 45], it is used to denote the difference between the real and nominal value of moneys. The Italian word *agio* means ease or convenience; but the Italian for *agio*, in the sense in which we use the word, is *aggio*, which is explained to mean "an exchange for money for which the banker has some consideration". Another financial term, mostly associated by us with architecture, is *mezzanine*. As Welz states, *mezzanino* designates a mezzanine floor typical for the building method of the baroque and the renaissance between two main levels of a building. It comes from the name *mezzanine*, which started to be used in 1331 to describe silver coins [6, p. 39]. Mezzanine financing describes lenders that provide funding for the niche market, between secured debt and significant sale

of equity [9, p. 87]. Thus, its metaphorical character, betweenness, is stressed in the financial terminology as well since mezzanine financing describes capital between ordinary shares and senior debt financing [3, p. 22].

Since English has recently had a great influence on Spanish, the wider Spanish public for many years concerned about excessive use of borrowing and intend to save Spanish from the over-influence of Anglicisms. Spanish linguists, scientists, journalists, public figures F. Lázaro Carreter, A. Grihelmo, F. Rodriguez Adrados, F. Savater and others, note the general crisis of verbal culture in Spanish society, express a reasonable fear for the fate of the literary language [8 p. 56].

Spanish is one of the languages, the development of which occurs both in quantitative and in qualitative terms. Strengthening the role of English on the world stage has led to the emergence of a large borrowing numbers from English to Spanish [5, p. 45].

The conclusion is that the Present-Day English language continues to expand its vocabulary by means of loanwords from other languages. Even if borrowing is no longer the major source of new words as it was mainly during the Middle English and the Early Modern English period, still there is a number of words coming into its lexicon. Such borrowing arises nowadays mainly from the spread of mass media, trade, or immigration.

References

1. Chirole L. Les " mots français" et le mythe de la france en anglais contemporain. Paris : Klincksieck, 1973. 192 p.
2. Crystal D. Words words words. Oxford University Press, 2007. 216 p.
3. Duden, deutsches Universalwörterbuch / ed. by K.-R. Kathrin et al. 6th ed. Mannheim : Dudenverlag, 2013.
4. Haugen E. The Analysis of Linguistic Borrowing. Language 26 (2). 1950. P. 210-231.
5. Hoffer Bates L. Language Borrowing and the Indices of Adaptability and Receptivity. Intercultural Communication Studies XIV: 2. 2005. P. 53-72.
6. John Ayto. Word Origins: The Secret Histories of English Words from A to Z. 2Rev Ed edition. London : A & C Black, 2005. 574 p. Johnson S. J. F. And C. Rivington, 1785. 2 volumes. 1104 p. URL : <https://archive.org/details/>
7. Langenscheidt, Grossworterbuch Deutsch als Fremdsprache, Berlin, 2013.

8. Laaksonen, Leena. 2007. The Spanish Influence on American Language and Society. University of Tampere.
9. MacMillan English Dictionary for Advanced Learners. Oxford: MacMillan Publishers Limited, 2012. 1874 p.
10. The Oxford Dictionary of Foreign Words and Phrases. Oxford: Oxford University Press, 2011. 512 p.
11. The Concise Oxford Dictionary of Current English. Bombay: Oxford University Press, 2016 (Seventh edition). 1264 p.

Зюбанова Аліна

ТЕМАТИЧНИЙ КОНЦЕПТ «АМЕРИКАНСЬКА МРІЯ» В АМЕРИКАНСЬКОМУ ПІСЕННОМУ ДИСКУРСІ

Американське суспільство – одна з найважливіших тем американської культури. Свобода, індивідуалізм, самовідданість, конкуренція, працьовитість, рівність можливостей і багатство – ось деякі з його постулатів. Історія США – захоплююча, сповнена еволюції та безпрецедентної енергії. Провокаційна репутація Америки – це торжество ідеалів американської мрії. Поняття "американська мрія" часто використовується для опису певної загальнонаціональної ідеології, яка об'єднує американців. Проте чіткого визначення цього поняття не існує. Кожен житель США вкладає в неї свої власні уявлення про прекрасне майбутнє [3].

Термін "американська мрія" був вперше використаний в 1931 році письменником і журналістом Джеймсом Трауслоу Адамсом у його книзі "Епілог. Американська мрія". У цій книзі Адамс висловив ідею про те, що Америка є країною, де кожна особа може самостійно досягти успіху, працюючи наполегливо і маючи можливості для соціального підйому. Проте "американська мрія" як абстрактне поняття базується на двох принципах, закладених ще в 1620 році пілігримами – "Отримувати прибуток з чесної праці та молитись так, як вважаєш за потрібне" [1].

Це мрія про повну незалежність і самовідданість, поєднана з можливістю здобути багатство наполегливою працею. З іншого боку, американська мрія нав'язує людям перспективу величезного успіху.

Американська мрія – це втілення невпинного прагнення до насолоди [2, с. 194].

Метафоричний аналіз тематики "американської мрії" в американських піснях допомагає розкрити глибинний сенс та емоційне наповнення цієї концепції. Основні метафори, які можна відшукати у таких піснях, включають:

1. Подорож та шлях: "Американська мрія" часто порівнюється з подорожжю або шляхом. Ця метафора відображає ідею, що досягнення успіху є процесом, який потребує наполегливості, копіткої праці та впертості. Прикладом такого бачення американської мрії може слугувати пісня "Life Is a Highway" Тома Кокера. Подорож автострадою стає символом шляху до мрії, де кожна зупинка та перешкода важлива.

2. Відкритий простір та просторовість: "Американська мрія" іноді асоціюється з відкритим простором, безмежністю та безкрайнім потенціалом. Зокрема, у пісні "Wide Open Spaces" Діксі Чікс просторовість природи стає символом свободи та можливостей, які надає "американська мрія".

3. Будівництво та конструкція: Ідея будівництва використовується для вираження "американської мрії" як процесу створення та конструкції чогось нового. Одним з прикладів може бути пісня "Empire State of Mind". Джей-Зі співає про будівництво свого успіху, порівнюючи його з величезною будівлею, що символізує американську культуру та вплив.

4. Світло та прозорість: Метафора світла використовується для підкреслення ідеї прозорості, прозорих можливостей та яскравого майбутнього. Для більш докладного розуміння, розглянемо конкретну пісню "America" Саймона і Гарфанкел, де світло відкривається як символ надії та "американської мрії", яка втілюється у зміні та покращенні.

5. Вітер та політ: Метафора вітру та політу використовується для передачі почуття свободи, можливості досягнення непередбачуваних висот та розширення горизонтів. Прикладом цього може бути пісня "Learning to Fly" Тома Петті, де вітер стає символом "американської мрії", що підносить людину вище, ніж вона може собі уявити.

6. Золото та скарби: Метафора золота та скарбів використовується для підкреслення ідеї матеріального багатства та успіху, які часто пов'язують з "американською мрією". Приміром, у пісні

"Gold Digger" Канье Веста золото виступає як символ досягнення багатства та пошуку успіху.

Використання поняття "американська мрія" в американських піснях є надзвичайно важливим і має вагоме значення. Це допомагає пісням відтворити американський дух, показати пристрасть до досягнення успіху і вираження індивідуальної свободи. Пісні, що використовують ідею концепту "американської мрії", часто розповідають про історії людей, які долають труднощі, проходять випробування та досягають успіху завдяки власним зусиллям. Здебільшого вони мають такі метафоричні тематичні групи, як шлях, просторовість, будівництво, світло, вітер та багатство.

Література:

1. Кромф І. Працюй, молись та не здавайся: як американська мрія зробила США величними. URL: <https://prm.ua/pratsyuy-molis-ta-ne-zdavaysya-yak-amerikanska-mriya-zrobila-ssha-velichnoyu/> (дата звернення: 19.05.2023)
2. Риженко М.В., Анісенко О.В., Максименко Ю.С. Концепт «американська мрія» у романі Ф.С. Фіцджеральда «Великий Гетсбі». *Закарпатські філологічні студії*, №17. Харків, 2021. С. 193-197.
3. Сніховська І.Е., Воротнікова С.Д., Гарбовська А.В. Вербалізація лінгвокультурного концепту «американська мрія». URL: <http://naukam.triada.in.ua/index.php/konferentsiji/54-dvadtsyat-chetverta-vseukrajinska-praktichno-piznavalna-internet-konferentsiya/598-verbalizatsiya-lingvokulturnogo-kontseptu-amerikanska-mriya> (дата звернення: 21.05.2023)

Зюбанов Вадим

ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНОГО РОМАНУ-АНТИУТОПІ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ У ПЕРЕКЛАДІ

Англомовний роман-антиутопія є жанром літератури, який характеризується зображенням негативного, песимістичного майбутнього суспільства або світу. Цей жанр часто використовується для

вистіювання чи критики проблем сучасного суспільства, політики, технологій або ідеологій. Основна особливість антиутопії полягає у створенні гнітючого, депресивного образу майбутнього, яке нагадує сучасну реальність, але в усьому занадто перебільшене і погіршене.

Переклад антиутопічного роману з англійської мови може бути викликом, оскільки важливо передати не лише сюжетні лінії і діалоги, але й атмосферу, настрої та ідеї, що містяться в оригіналі. Ось кілька аспектів, які потрібно враховувати під час перекладу антиутопічного роману з англійської:

1. Тон і стиль: Важливо передати песимістичний тон і суворий стиль оригіналу. Це можна зробити за допомогою використання відповідних лексичних одиниць, фраз і образів. Роман-антиутопія часто має офіційний, дистанційний стиль мовлення, який може бути відображений у перекладі за допомогою використання відповідних форм виразу.

2. Описи та образи: У антиутопічних романах описи майбутнього світу часто мають сильну впливову силу. Важливо передати ці образи у перекладі, щоб читач міг уявити собі цей світ. Детальні описи архітектури, технологій, одягу тощо.

3. Культурні та соціальні відтінки: Антиутопічні романи часто містять культурні та соціальні коментарі, які важливо зберегти у перекладі. Це можуть бути алегоричні посилання на реальні проблеми суспільства або ідеологічні суперечності. Перекладач повинен знати контекст, в якому було написано оригінальний роман, щоб відтворити ці відтінки в перекладі.

4. Назви та терміни: Антиутопічні романи можуть містити вигадані назви, технологічні терміни або політичні терміни, які можуть бути складними для перекладу. Важливо знайти адекватні еквіваленти цих термінів у мові перекладу, щоб зберегти зміст і специфіку оригіналу.

5. Передача атмосфери: Антиутопічний роман часто створює мрачну, пригнічену атмосферу, яку слід передати у перекладі. Використання відповідних діалектичних засобів, таких як образність, метафори, порівняння та риторичні прийоми, може допомогти відтворити цю атмосферу. [1, с. 98]

Переклад антиутопічного роману вимагає вірності до оригіналу, але також може включати креативність та варіативність, щоб передати всю глибину ідеї та настрою. Важливо сприймати оригінал як цілісне

творіння та знайти кращі способи передачі його елементів у мову перекладу, зберігаючи зміст, настрій та естетику антиутопії.

Як зазначила Сосніна Т.В. у своїй дисертації «МЕТАМОВНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНОГО РОМАНУ-АНТИУТОПІЇ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ У ПЕРЕКЛАДІ»: The comprehensive comparative analysis of the original and the translation of the metalanguage of the dystopian novels "Brave New World" by O. Huxley, "1984" by J. Orwell, "Clockwork orange" by E. Burgess has been performed which allowed to develop an algorithm for working with English dystopian novels, as well as to develop strategies and tactics for adequate reproduction of the metalanguage in translation, as well as to determine the most productive translation techniques, which will help to avoid typical mistakes and shortcomings in the reproduction of metalanguage in translation in future. The approaches to the study of metalanguage offered in the thesis take the central part in the studies of other philological disciplines, namely in linguistics, stylistics, cognitive science, psycholinguistics, sociolinguistics, literary criticism, rhetoric, etc. [3, с. 8-9]

О. Гакслі та Дж. Орвелл створили всесвітньо відомі антисоціалістичні романи-антиутопії — Brave New World («Прекрасний новий світ», 1932 р.) і — Nineteen Eighty-Four («1984», 1948 р.). Саме ці два романи можна сміливо назвати традиційним наслідуванням структури антиутопічного твору, системи образів персонажів, мовних засобів змалювання світу майбутнього, сформованих російським письменником. Найвідоміші антиутопії виникли в найтрагічніші періоди ХХ століття, серед яких громадянська війна в Росії, становлення націонал-соціалізму в Німеччині, створення концтаборів як превентивний засіб проти вільнодумства і т.д. [2, с. 81].

Отже, підсумовуючи вище вказане, зважаючи на антиутопічну природу романів, перекладач повинен зрозуміти та врахувати ширший контекст, в якому оригінальний текст був написаний. Це може включати політичні, соціальні, культурні та історичні відтінки. Розуміння цих контекстів допоможе перекладачеві більш точно відтворити інтенцію автора та його критику сучасного суспільства.

Література:

1. Коломієць Л.В. Концептуально- методологічні засади сучасного українського перекладу (на матеріалі перекладів з англійської, ірландської та американської поезії): Монографія. Київ : Київ. нац. ун-т ім. Т. Г. Шевченка, 2004. 522 с.
2. Миронов А. В. Антиутопія: Я та інші (до проблеми самотності як соціального феномену). Культура народів Причорномор'я. 2007. № 122. С. 80–84.
3. Сосніна Т.В. «МЕТАМОВНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНОГО РОМАНУ-АНТИУТОПІЇ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ У ПЕРЕКЛАДІ», Одеса – 2019, С. 261

Івахова Анна

ЛІТЕРАТУРНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ОБРАЗУ ДИТИНИ І ДИТИНСТВА У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Дитинство як багатопланове культурне, психічне і соціальне явище вивчається багатьма науками – психологією, педагогікою, соціологією, антропологією тощо. Концепти як об'єкт дослідження переважно описуються у лінгвістичному аспекті, а й з використанням узагальнених даних культурології, психології та соціології.

Тема дитинства проходить у своєму розвитку певні етапи: від творів виховного характеру в епоху Просвітництва до Класицизму, що трактує дитинство як відхилення від дорослої норми і Романтизму, що розцінює дитинство як особливий і неповторний тендітний світ. З розвитком реалістичного роману образи дитинства розвиваються і видозмінюються.

Філософсько-літературний аналіз осмислення образу дитинства показує, що він завжди мислився як початок людського життя. Період дитинства – це процес, у результаті якого розкривається потенціал людини, закладається фундамент його становлення. Дитина та дитинство розглядаються в контексті антропологічної, правової, морально-етичної проблематики. Турбота про дітей, ідея виховання з'явилися задовго до Нового часу, практично у всіх представників історії філософії та педагогіки, починаючи з Аристотеля, ми можемо зустріти теми та мотиви, що трактують образ дитинства. Дослідження

архетипів дитини дозволить наблизитись до розуміння формування образу дитинства в англійській художній літературі.

Чарльз Діккенс був у Англії одним із найпопулярніших письменників свого часу. Після публікації його романи поширювалися з дивовижною швидкістю і з кожним новим твором популярність письменника лише зростала. За життя Ч. Діккенса його творчість позитивно оцінювали чартисти, чії політичні погляди він поділяв.

Для опису концепту «дитинство» у творах Чарльза Діккенса використовуються лексичні одиниці, які об'єктивують аналізований концепт. Насамперед, слід зауважити, що репрезентація концептуального простору «дитинства» в романах Ч. Діккенса відображає ціннісний спектр і ментальність вікторіанської епохи.

Вікторіанська епоха докорінно змінила Англію. До правління королеви Вікторії Англія була аграрною державою. Після ж її правління, яке було одним із найдовших (1837-1901), Британія стала значною мірою урбанізованою країною, з'явилося класове розшарування, яке супроводжувалося зубожінням певного соціального прошарку.

Цілісний образ дитинства складається з елементів-предметів літературного зображення. Щодо вікторіанської епохи серед цих елементів можна виділити дитячу спільноту, дорослішання, внутрішньосімейні стосунки, дитячу працю, важкі умови життя, біднота, сирітство (зокрема соціальне). Дитяча свідомість у творах Ч. Діккенса стає способом переосмислення дійсності. Образи головних героїв-дітей чіткі та конкретні.

Роман «Девід Копперфільд» значною мірою автобіографічний роман Чарльза Діккенса, опублікований окремою книгою в 1850 році. Це перший його твір, де оповідання ведеться від першої особи:

«I was a posthumous child. My father's eyes had closed upon the light of this world six months, when mine opened on it. There is something strange to me, even now, in the reflection that he never saw me; and something stranger yet in the shadowy remembrance that I have of my first childish associations with his white grave-stone in the churchyard, and of the indefinable compassion I used to feel for it lying out alone there in the dark night, when our little parlour was warm and bright with fire and

candle, and the doors of our house were - almost cruelly, it seemed to me sometimes - bolted and locked against it» [David Copperfield, p. 123].

«Народився я в Блондерстоні, в графстві Суффолк, після смерті батька, очі якого заплющилися для земного світла за шість місяців до того, як мої відкрилися. І тепер навіть коли я думаю про це, мені здається дивним, що батько так ніколи і не бачив мене. І ще дивніші мої невиразні спогади раннього дитинства, пов'язані з батьківським білим надгробним каменем на нашому сільському цвинтарі: я завжди відчував якусь невимовну жалість до цього каменю, що самотньо лежав у темряві ночі, тоді як у нашій маленькій вітальні було так світло. і тепло від запалених свічок і каміна, що горить. Часом мені здавалося навіть жорстоким, що двері нашого будинку міцно зачиняються, ніби саме від цього каменю» [Девід Копперфільд, с. 143].

Як видно з прикладу, письменник уже на початку твору говорить про нелегку долю, поки що дитину, та й до того ж щойно з'явилася на світ. Епітет «posthumous» у прямому значенні перекладається як «посмертний», а саме словосполучення «posthumous child» вказує на те, що перед нами народжується нещасливе життя, яке було після смерті.

Майже у кожному романі ми стаємо свідками концептуалізації поняття жорстокості щодо дітей. Романи Ч. Діккенса, які стали канонічними в цьому плані, пропонують численні підтвердження тому. Читаючи роман, ми бачимо, яка нелегка доля у цієї бідної дитини. З появою вітчима він впадає в немилість, а потім і зовсім його женуть із його рідного дому.

Діти в диккенсових романах відчують насильство, письменник широко використовує епітети, щоб розширити і показати значущість сумного стану справ у дитячих життях. Ціла низка слів, що мають негативне забарвлення – beat, death, sore, fevered – допомагають відтворити повну картину.

Література:

1. Діккенс Ч. Девід Копперфільд. URL:
<https://www.gutenberg.org/cache/epub/766/pg766-images.html>

ЗМІСТ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ЧИТАННІ

У час прискореного технологічного прогресу, коли іншомовна інформація надходить до нас і до учнів з різних джерел, переважно, з іноземних, набуття навички читання іншомовною мовою стає однією з важливих для усього суспільства. Звідси і виникає завдання для вчителів іноземних мов – навчити дітей коректно сприймати зміст та правильно видобувати інформацію з автентичних текстів іноземної мови. Викладачам, які навчають читання, потрібно знати та вміти використовувати компетентності, що використовуються під час навчання.

Велика кількість вчених – таких, як О. Б. Бігич, Г. Е. Борецька, Н. Ф. Бориско, Л. М. Шапошнікова та ін. аналізували методикау навчання читання у іноземній мові та зміст компетентностей, які є важливими як для студентів, так і для тих, хто їх навчає. О. Б. Бігич характеризує процес читання даним чином:

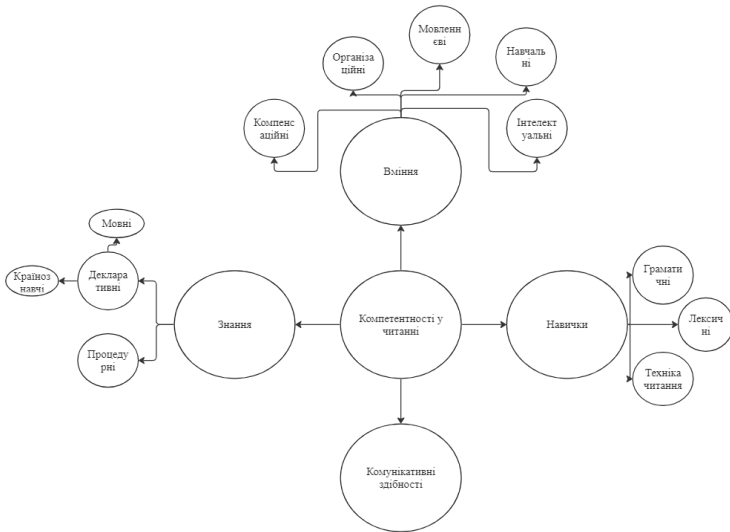
«Читання – рецептивний вид мовленнєвої діяльності, спрямований на сприйняття та розуміння писемного тексту. Читання є складовою комунікативної діяльності людини, оскільки забезпечує писемну форму спілкування. Компетентність у читанні (КЧ) – це здатність читати автентичні тексти різних жанрів і видів із різним рівнем розуміння змісту в умовах опосередкованого спілкування»[1, с 370].

С. Ю. Ніколаєва, О. Б. Бігич, Н. Ф. Бориско, Г. Е. Борецька виділяють такі основні складові компетентності читання як:

- Вміння: мовленнєві вміння, інтелектуальні вміння, навчальні та організаційні вміння та компенсаційні вміння читання;
 - Навички: навичка техніки читання – лексичні навички та граматичні навички;
 - Знання: декларативні знання (мовні та країнознавчі) та процедурні знання;
 - Комунікативні здібності (а саме – здібності до читання)
- [1].

Звідси ми можемо зробити висновок про основну структуру компетентностей читання, яка виглядає наступним чином (сх. 1).

Схема 1

Загалом іншомовні тексти представляють певні труднощі під час читання у дітей, особливо у ході навчання читання з повним та детальним розумінням тексту. Даний вид читання вважається важким через те, що тут задіюється велика кількість компетентностей, які у кінцевому варіанті мають привести учнів до точного та повного розуміння тексту та дати їм поштовх до критичного осмислення інформації з тексту. Також в учнів можуть виникати труднощі, пов'язані з розумінням предметного змісту, логіки викладу, загальної ідеї та розуміння мотивів і вчинків дійових осіб. До відбору автентичних текстів для читання ставиться ціла низка вимог, а саме : пізнавальна цінність для учнів та науковий зміст тексту. У даному випадку текст має бути орієнтовано для певного рівня учнів [2].

Література:

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. Київ : Ленвіт, 2013. 590 с.
2. Шапошнікова Л. М. Методи організації самостійної роботи студентів як шлях до самонавчання іноземних мов / Л. М. Шапошнікова // Педагогічний дискурс. 2010. Вип. 8. С. 231-237.

РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ НАВИЧОК З ВИКОРИСТАННЯМ ДИГІТАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Розвиток іншомовних соціокультурних навичок є дуже важливим завданням сьогодення. Одним із ефективних способів розвитку іншомовних соціокультурних навичок є використання дигітальних технологій, що дозволяють ефективно використовувати інтерактивні методи навчання, які включають в себе заняття в групах, дискусії, відеоконференції тощо. Ці методи дозволяють не тільки вивчати мову, а й спілкуватися з людьми із різних країн та поглиблювати розуміння їхніх культур та традицій. Окрім того, дигітальні технології дозволяють вивчати мову та культуру через відео та аудіоматеріали, що є ефективнішим способом, ніж просте читання текстів.

Використання дигітальних інструментів дозволяє швидко та ефективно розвивати іншомовні соціокультурні навички. Наприклад, можна використовувати мобільні додатки та програми для засвоєння нових слів та фраз, а також для спілкування з носіями мови. Відеоконференції дозволяють займатися вивченням мови в онлайн режимі та вести діалоги з людьми із інших країн. Ігри та симулятори допомагають відтворити реальні життєві ситуації та засвоїти мову та культуру через них. Аудіо та відео матеріали дозволяють краще засвоювати вимову, інтонацію та акцент мови. Соціальні мережі дозволяють спілкуватися з людьми з інших країн та дізнаватись про їх культуру та традиції. Електронні підручники та онлайн курси дозволяють самостійно вивчати мову та працювати з вправами та тестами, що сприяє покращенню знань та навичок мови. Машинний переклад може бути корисним для швидкого отримання загального розуміння тексту. Віртуальні тури та подорожі – це інструмент, який дозволяє досліджувати культуру та історію інших країн.

До переваг використання дигітальних технологій для розвитку іншомовних соціокультурних навичок можна віднести:

- *ефективність та швидкість навчання* (дигітальні інструменти дозволяють швидко засвоювати нові знання та навички);
- *доступність* (більшість дигітальних інструментів доступні для користування безкоштовно або за невелику плату);

- *гнучкість* (з допомогою дигітальних інструментів можна навчатися будь-де і будь-коли).

Іншомовна соціокультурна компетенція – це набір знань, навичок та вмінь, які потрібні для ефективної комунікації з представниками інших культур. Це означає не просто знання мови, а також розуміння іншої культури та її традицій, норм поведінки та цінностей, які впливають на спілкування з носіями мови.

Основні складові іншомовної соціокультурної компетенції включають знання культури, знання мови, навички міжкультурної комунікації та міжкультурного спілкування. Ці знання є важливими для того, щоб розуміти те, як інші люди думають, відчувають та поведуться. Важливо мати розуміння мовної культури, яка включає правильне вживання мовних засобів, таких як форми привітання, прощання, вибір слів та вживання мовних висловів, що відповідають місцевому контексту та культурі.

Навички міжкультурної комунікації включають розуміння того, як взаємодіяти з представниками іншої культури відповідно до їхніх цінностей, норм поведінки та очікувань. Сутність іншомовної соціокультурної компетенції полягає в тому, що вона дозволяє людям ефективно взаємодіяти з представниками інших культур та сприяє побудові взаєморозуміння та поваги до різних культур. Це є особливо важливим у світі, де глобалізація зробила комунікацію з представниками інших культур нормою.

Дигітальні технології дозволяють інтегрувати соціокультурні аспекти в навчання іноземної мови. Наприклад, учні можуть навчатися не тільки граматиці та лексиці, а також вивчати культурні традиції, звичаї, історію та мистецтво країн, де говорять мову, яку вони вивчають. Це допомагає учням розширювати свої знання про інші культури та народи, розвивати світогляд та культурну компетентність.

Також дигітальні технології дають можливість використовувати мову у реальних комунікативних ситуаціях. Завдяки дигітальним технологіям можна індивідуалізувати навчання, адаптуючи його до потреб та інтересів кожного учня. Зокрема, відеоуроки, ігри та електронні підручники можуть бути налаштовані на відповідний рівень знань та навичок учня, що дозволяє досягти більшої ефективності навчання.

Один з ключових аспектів дигітальних технологій - це можливість навчання через інтерактивні програми, які дозволяють учням активно

взаємодіяти з матеріалом та здійснювати практику мовлення. Крім того, деякі програми можуть автоматично виявляти та коригувати помилки, що дозволяє учням зосередитися на самому процесі навчання та уникнути невірних моделей мовлення.

Дигітальні технології надають можливість персоналізувати процес навчання іноземної мови – наприклад, англійської – відповідно до індивідуальних потреб та рівня знань кожного учня. Засоби для вивчення англійської мови можуть надавати учням індивідуальні завдання та вправи, орієнтовані на їхні потреби та інтереси.

Стан сформованості іншомовної соціокультурної компетентності учнів старших класів української загальноосвітньої школи можна оцінити за кількома критеріями. Першим критерієм є рівень знання іноземної мови. Учні повинні мати достатній рівень знання мови. Другим критерієм є знання культурних особливостей країн, де розмовляється на вивчуваній мові. Учні повинні знати про національні свята, традиції, звичаї, кулінарні особливості та інші аспекти культури країн, де вони можуть використовувати вивчену мову. Третім критерієм є вміння працювати з інформацією на іноземній мові. Учні повинні мати практичні навички перекладу та інтерпретації текстів з іноземної мови на рідну мову та навпаки. Четвертим критерієм є вміння працювати в команді з іноземцями. Учні повинні мати навички спільної роботи з іноземцями, щоб здійснювати спільні проекти, використовуючи вивчену мову.

Використання дигітальних технологій у процесі вивчення іноземної мови може значно поліпшити якість навчання та зробити процес більш ефективним та захоплюючим для учнів. Однак, важливо пам'ятати, що ці технології не є панацеєю. Керувати процесом навчання при цьому, мають не технології, а вчитель. Цифрові технології мають право існування при формуванні соціокультурної компетентності в учнів, проте вони мають бути лише засобом у руках педагога, а не його заміником.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Коломієць А. М. Використання інтернет-сайтів на заняттях з іноземної мови. *Наука і освіта*. 2015. № 9. С. 101-105.
2. Вахнован М. М. Теоретичний аналіз психолого-педагогічних умов до формування іншомовної комунікативної компетенції. *Психологія і особистість*. 2015. № 1. С. 131-136.

3. Сабліна М.А. Можливості використання хмарних технологій в освітніх та соціальних сферах. *Освітологічний дискурс*. 2014. №3(7). С. 191-200.

4. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Napchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127.

5. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of Blended Learning in English Teacher Training. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377-388.

Карпуша Іванна

СПЕЦИФІКА МЕДІАТЕКСТІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ

Засоби масової інформації відіграють важливу роль у нинішньому суспільстві. Вони висвітлюють всі тенденції політичних, соціальних, економічних і наукових змін у суспільстві. У своїй роботі «Language of News Media» Алан Белл виділяє важливість процесу мовлення мас-медіа і зазначає, що суспільство потребує вивчення перекладацьких особливостей медіатекстів [2, с. 6].

В сучасній медіа-лінгвістиці термін медіа-текст є певним гіперонімом багатьох інших термінів: публіцистичний текст, журналістський текст, масовий текст, текст ЗМІ, віртуальний текст, Інтернет-текст, рекламний текст, теле- та радіотекст тощо. Таким чином, медіатекст є особливим видом комунікативного (мас-медійного) дискурсу, в якому опрацьовується та презентується інформація соціальної значущості [7, с.42]. Отже, термін медіатекст може означати публікацію як в пресі, телебаченні та радіопередачах так і у комп'ютерній мережі.

Так як питання подачі інформації в ЗМІ та адекватного перекладу медіатекстів стає все більш актуальним починає розвиватися нова галузь лінгвістики – медіапереклад, який спочатку зосереджувався на перекладі друкованих видань, а згодом поширився на аудіовізуальний переклад.

Термін «медіапереклад» поєднує в собі два елементи – «медіа» (засоби масової інформації) і «переклад», а предметом цієї нової дисципліни є переклад мови ЗМІ у сфері масової комунікації. За аналогією із медіалінгвістикою, медіапереклад визначають як самостійну галузь перекладознавства. Однак як і в зарубіжному, так і у вітчизняному перекладознавстві питання медіаперекладу є недостатньо вивченим [5, с. 638].

Основними зовнішніми чинниками, що зумовили появу медіаперекладу як самостійної наукової дисципліни, є, насамперед, стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та створення глобальних мереж медіакомунікації. Зокрема, необхідність мовлення різними мовами та участь у телевізійній комунікації представників різних культур [5, с.638]. Виникнення медіалінгвістики та створення термінологічних систем для медіаперекладу можна вважати науковою передумовою розвитку цієї дисципліни та її відокремлення від традиційної галузі перекладознавства.

До факторів, які впливають на адекватність перекладу мови ЗМІ, належать дискурсивний тип медіатексту, тобто його особливості та ознаки (функціональна спрямованість, час і місце передачі, жанр тощо), характер читача, просторова, часова та соціальна дистанція, а також статус мови оригіналу та мови перекладу [3]. Різні типи медіатекстів характеризуються різним співвідношенням і розташуванням елементів повідомлення та дії, а також різним співвідношенням інформації та засобів вираження, і професійні перекладачі повинні не тільки знати особливості кожного тексту, що перекладається, але й вміти правильно передати їх у процесі перекладу. Переклад медіатекстів – це гігантський лінгвістичний експеримент, в якому мова та її елементи порівнюються, прирівнюються та модифікуються в процесі комунікації [5, с. 641]. Іншими словами, аналізується не лише система еквівалентних зв'язків між двома мовами, а й особливості реалізації функціонування цієї системи в перекладацькій діяльності. Вивчення процесу перекладу медіатекстів безпосередньо пов'язане з прикладними дисциплінами, а саме: журналістикою, когнітивною лінгвістикою, основами загального мовознавства та лінгвокультурологією.

Тексти ЗМІ характеризуються великою кількістю специфічних ознак, що визначають їх формат, а також мовно-стилістичні характеристики. З усіх лексичних компонентів інформаційних та

новинних текстів варто виділити підвищений ступінь експресивності, що досягається використанням спеціалізованої лексики різних галузей знань, абревіатур та власних назв. Наявність культурних одиниць, що репрезентують явища та об'єкти певної культурної ідентичності, також є характерною рисою інформаційно-новинних текстів.

Крім того, медіатексти насичені цитатами, посиланнями на джерела інформації, сполучними словами та фразами для введення цитат. Ці елементи створюють і підтримують інформаційну картину світу та відображають поточні зміни в суспільстві. Тобто інформація про явища нашого життя подається в медіа-текстах так, як події осмислюються крізь призму свідомості автора тексту. Таким чином, інформаційно-новинні тексти створюють у свідомості вже упорядкований, структурований, тематично організований когнітивний аналог дійсності. Культуро-специфічна тематика відіграє дуже велику роль, оскільки тут реалізується категорія культурної специфіки, що є важливим при дослідженні когнітивного аспекту інформаційних та новинних текстів у контексті міжкультурної комунікації [4, с. 61].

У процесі перекладу медіатекст може подаватися або як повний переклад, або як інтерпретація. Одна й та сама реалія в може бути перекладена по-різному залежно від цілей автора, одержувача повідомлення та політичної ситуації в конкретній країні чи світі.

Адаптувавши політичну модель масової комунікації, спрямовану на переклад, розроблену на основі теорій Г. Маццолені та М. Бенхегі [1], ми можемо виділити три способи перекладу текстів новин:

1) Об'єктивний переклад – переклад, при якому існуючі факти передаються точно, без скорочень і доповнень, зі збереженням форми оригінального тексту;

2) Конструктивний переклад – переклад, який відображає лише зміст статті через інтерпретацію перекладача без збереження форми оригіналу;

3) Суб'єктивний переклад – перед перекладачем стоїть завдання представити події в певному світлі, а тому він додає до перекладу інформацію, яка відсутня у вихідному тексті, щоб досягти бажаного ефекту.

Таким чином, мова ЗМІ – це інформаційний інструмент та засіб переконання, який орієнтований на велику та різноманітну аудиторію, до якої вона повинна привернути увагу, змусити її утримувати і зрештою,

змушувати себе читати. Отже, при перекладі медіатекстів потрібно враховувати не лише всі мовно-стилістичні ознаки одиниць перекладу, але і лінгвостилістичні та лінгвокультурологічні особливості мови перекладу як відображення картини світу.

Література

- 1) Banhegyi M. Screening Political Bias and Reality in Media Translation. *Translation Journal*. 2012. July. Vol. 16. №. 3. URL: <http://translationjournal.net/journal/61bias.htm>.
- 2) Bell A. *The Language of News Media*. Language in society. Oxford: Blackwell: Publishers. 1991. 417 p
- 3) Fairclough N. *Media Discourse*. Hodder Arnold Publication, 1st ed. Bloomsbury USA. 1995
- 4) Акоп'янц Н. М. Лексико-стилістичні особливості перекладу англomовних текстів ЗМІ на українську мову. *Вісник Нац. техн. ун-ту "ХПІ" : зб. наук. пр. Сер. : Актуальні проблеми розвитку українського суспільства*. Харків : НТУ "ХПІ", 2016. № 13. С. 59-63.
- 5) Білецька О. О. Переклад інформаційно-новинних текстів у контексті міжкультурної комунікації. *Молодий вчений*. № 3 (30). 2016. С. 638-642
- 6) Камінська М.О.. Функціональні теорії перекладу. *Нова філологія*. 83. 2021. С. 105-111
- 7) Шевченко Л.І. Теорія медіалінгвістики : підручник / за ред. Л.І. Шевченко. Київ : ВПЦ "Київський університет", 2021. 214 с.

Кашуба Даяна

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ В СОЦІАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ «ТВІТТЕР»

Віртуальна комунікація щоденно впливає на наше спілкування, з'являються нові слова та словосполучення. Комунікація у мережі Інтернет виявляється у двох аспектах: обміні інформацією між суб'єктами комунікації за допомогою голосових повідомлень, відео,

текстових повідомлень, документів, файлів тощо та спілкування між комунікантами-людьми. Комунікація в соціальних мережах має свої лексико-семантичні особливості, які відрізняють її від інших видів комунікації [1]. Розглянемо деякі особливості такого виду комунікації із прикладами із соціальної мережі «Твітер»:

1) *Скорочення слів і використання аббревіатур* – у соціальних мережах часто використовують скорочення слів та аббревіатури, що прискорює процес комунікації та зекономлює час. Наприклад, у березні 2023 року Ілона Маск написав такий пост:

Old joke about agnostic technologists building artificial super intelligence to find out if there's a God.

They finally finish & ask the question.

AI replies: "There is now, mfs!"[2]

Що означає **mfs**? Ця аббревіатура найчастіше використовується в інтернеті в онлайн-чатах і текстових повідомленнях для позначення фрази “middle finger salute” (з англ. “салют середнім пальцем”) – використовується для опису дії, коли ви показуєте комусь середній палець, що еквівалентно словам “пішов ти”.

2) *Емодзі* – використання емодзі стало невід’ємною частиною комунікації в соціальних мережах. Емодзі допомагають передати емоції, які може бути важко передати словами або ж для економії часу. До прикладу пост відомої співачки Кетті Перрі :

The collab y'all have been waiting for... GRWM (Katy) while

@lukebryan narrates 🗑️👊

(And then watch #idol's road to the finale special tonight!)[3]

Емодзі 🗑️ – символ краси, моди та макіяжу. А 👊 зазвичай використовується для висловлення згоди, співпраці чи привітання. У поєднанні ці емодзі висловлюють співпрацю у галузі візажу. Аббревіатура GRWM означає « get ready with me» (збираємось разом зі мною).

3) *Стилізація тексту* – у соціальних мережах дуже поширена стилізація тексту, наприклад, написання тексту великими літерами або використання різних шрифтів. Це робить текст більш експресивним і виразним. Стівен Кінг пише:

Pravda good learn from FOX News: If the news about your organization is bad—if you got caught lying to the American people—JUST DON'T REPORT IT. All ya gotta do is move on. Talk about riots in blue cities. ANYTHING.[4]

4) Використання **хештегів** – хештеги допомагають людям знайти пости пов'язані з темою повідомлення та підписів. Використовуючи хештеги, користувачі можуть залучити більше уваги до своїх повідомлень. Наприклад, Джоан Кетрін Роулінг у своєму твіті використала хештег #Євробачення2023:

My husband's only really cringed once so far, which might be a record. Being nowhere near as musical as he is, my tolerance for dodgy pitch is far higher. #Eurovision2023 [5]

5) Використання **мови спільноти** – кожна соціальна мережа має свою власну мову спільноти, яка включає спеціальні терміни та вирази, які використовуються членами цієї спільноти. Наприклад, Ніл Гейман пише:

For the curious, I'm not subscribed to Twitter Blue. I haven't given anyone my phone number. What a sad, muddled place this has become [6]

Twitter Blue – це нова щомісячна або річна підписка, яка пропонує ексклюзивний доступ до налаштувань програми та нових функцій для отримання нових можливостей для створення контенту та використання мережі.

Стівен Кінг пише :

My tweets disappear as soon as I post them. I mean, other people see them, but they are dead to me. Is this normal?[7]

6) Наявність **гри слів, афоризмів** та інших зворотів мови:

Джо Байден:

It's never been a good bet to bet against America.[8]

Наведемо декілька постів Стівена Кінга у приклад:

We're gonna pitch a wang-dang-doodle all night long.[9]
Koko Taylor

«Wang Dang Doodle»- це пісня відомої американської співачки. Стівен Кінг цитує фразу з пісні «We're gonna pitch a wang-dang-doodle all night long», що означає « ми будемо танцювати безперервно всю ніч». Гра слів наявна у фразі «wang-dang-doodle», де wang- це зухвалість, dang- це синонім до damn (блін) , doodle- це беззмистовний малюнок, зазвичай намальований у той час, коли людині було нудно. Фактично, ця фраза означає « розважитися, марнувати всю ніч без докорів сумління»[12]

There's a reason crabs never share. They're shellfish.[10]

Тут гра слів заключається у слові «shellfish», що є комбінацією слів shell (мушля) та selfish (егоїст). Тобто краби не хочуть ділитися своєю мушлею (фізично це неможливо, адже це їхні домівки), тому їх можна назвати егоїстами, які думають лише про себе.

7) Вживання **неформальної лексики**, переважання розмовного стилю мовлення. Ось що написав Стівен Кінг у своєму твіттері:

Hey, kids! It's your old buddy Steve King telling you that if they ban a book in your school, haul your ass to the nearest bookstore or library ASAP and find out what they don't want you to read.[11]

У цьому прикладі бачимо вище зазначену особливість віртуального спілкування – наявність скорочень та абrevіатур (ASAP- as soon as possible, з англ. якнайшвидше).

Отже, в результаті дослідження можемо виокремити сім основних лексико-семантичних особливостей комунікації в соціальній мережі «Твіттер»: скорочення слів та використання абrevіатур, використання емодзі, стилізація тексту, використання хештегів, використання мови спільноти соціальної мережі, наявність гри слів та афоризмів та вживання неформальної лексики. Саме ці особливості визначають способи вираження особистої думки користувачів мережі. Наприклад, за допомогою емодзі легко виразити будь-яку емоцію чи почуття, застосовуючи хештег можна швидко привернути увагу до свого посту, а твіт, де є сленг соцмережі, буде загальнодоступним та зрозумілим.

Література:

1. Данько Ю.А. Феномен соціальних мереж у контексті становлення і розвитку мережевого суспільства. Вісник Міжнародного Слов'янського університету. Харків. Серія «Соціологічні науки». Том XV. № 1, 2012.

2. https://twitter.com/POTUS/status/1639703700657586176?t=pj4wZtp_SgD_XI8Byet2pw&s=19

3. https://twitter.com/katyperry/status/1658283031294267395?t=yD42RGQuy_Ucf5WnqIjdJXA&s=19

4. https://twitter.com/StephenKing/status/1648439070757130246?t=3K96wf6_P6anK4tJP9VeyAw&s=19

5. https://twitter.com/jk_rowling/status/1657476384267153409?t=Btg1SBvx8_ZB0n5UjN1gmRg&s=19

6. <https://twitter.com/neilhimsel/status/1650194655399628802?t=tB5XlR7Xi3p4kmKoAMRwzw&s=19>
7. <https://twitter.com/StephenKing/status/1642234997279997952?t=aZJA0-wnFnmWQd6zUZNNBw&s=19>
8. https://twitter.com/POTUS/status/1623170006576922627?t=Hdt4_Mra09EibbJMiE-vMQ&s=19
9. <https://twitter.com/StephenKing/status/1648692870335930376?t=hAnxUn8tv8fsvlBn3m3fkA&s=19>
10. <https://twitter.com/StephenKing/status/1642923331069308929?t=eQYfomrmzpasiJErHxh55g&s=19>
11. https://twitter.com/StephenKing/status/1615742233134653442?t=ZU_-sq3dnkWIU15VgeYZ7g&s=19
12. <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/>

Курій Марія

FESTE WORTVERBINDUNGEN MIT DER KOMPONENTE "TIERNAMEN" IN DER DEUTSCHEN SPRACHE

У різних мовах світу ідіоми з назвами тварин широко використовуються для емоційно забарвленого та алегоричного опису людей і мають великий конотативний потенціал. Дослідження німецьких ідіом підтверджуює частоту використання таких ідіом з назвами тварин. Різноманітність ідіоматичних виразів, їхня жива образотворча основа та антропоцентричний характер використання викликають інтерес лінгвістів і лексикографів до цього багатства ідіом. Використання фразеологізмів з тваринами у мові та культурі є способом вираження певних якостей та поведінки людей шляхом посилання на поведінку тварин. Також використання ідіом з тваринами у навчанні іноземних мов підтримує інтегрований підхід до навчання навичкам, словниковому запасу та вимови. В ідіомах зустрічаються образи різних тварин, комах і птахів.

Використання образів різних тварин і комах в ідіоматичних виразах показує їхню роль у фразеологізмах. В роботі розглядаються найпоширеніші зооніми. Один з найбільш актуальних зооморфних елементів в німецькій мові – є кішка. У німецькій мові існує багато сталих

виразів, що мають кішку, як елемент. Існує діалектичне відношення між цими протилежностями, що відображає метафоричне сприйняття та різні реакції людини на поведінку цього тваринного символу. Стереотипи про котів відрізняються в різних мовах, проте ця різноманітність є загальним лінгвістичним універсалом, оскільки спостерігається у всіх мовах. У німецькій мові ідіоми, пов'язані з котами, відображають спритність, швидкість та здатність виходити зі складних ситуацій, а також хитрість та лицемірство, які допомагають котам виживати. В результаті можна сказати, що ці ідіоматичні вирази надають можливість передати різноманітні риси, суспільні аспекти людського сприйняття, зовнішність, характер та інші багатогранні сторони людей.

У роботі проводився аналіз також зоонімів, пов'язаних з образами собаки та свині, ведмедя та коней. Образ собаки відображає лояльність та відданість, але не у всіх випадках. В деяких випадках собака має негативну конотацію пов'язану з лінню та зрадництвом. Приклади можна знайти, як в онлайн словниках, газетах так і в подкастах. Наприклад : "den Hund hinken lassen" в німецькій мові означає бути невірним, лінивим та ненадійним.

В результаті проведеного дослідження ідіом з назвами тварин у німецькій мові, можна зробити висновок про їх значимість і розмаїтість. Ці ідіоми відображають складні аспекти людського характеру та поведінки, і вони є важливою складовою мовного виразу. Вивчення цих фразеологічних виразів допомагає глибше розуміти культурні особливості та специфіку німецької мови. Такий аналіз також сприяє розширенню словникового запасу та вдосконаленню навичок використання мови. Знання ідіом з тваринами можуть бути корисними для студентів, які вивчають німецьку мову, та для тих, хто цікавиться лінгвістикою та культурологією.

Література:

1. Duden. (n.d.). Abgerufen am 08. April 2023, von <https://www.duden.de>
2. Burger, H. (2007). *Phraseologie: Eine Einführung am Beispiel des Deutschen* (3., neu bearbeitete Auflage). Berlin: Erich Schmidt Verlag.

3. Činkure, I. (2006). Činkure I. Semantische Analyse der phraseologischen Vergleiche mit Tiernamen im Deutschen und im Lettischen. *Studies About Languages (Kalbų Studijos)*, (9).

Коваль Роман

ПРАГМАТИКА ТИ СЕМАНТИКА РІЗНИХ МОВЛЕННЄСВИХ АКТІВ З KONJUKTIV У НЕПРЯМІЙ МОВІ

У роботі проаналізовано вживання форм Konjunktiv 1 та Konjunktiv 2 у непрякій мові на прикладі художнього та публіцистичного дискурсу. Романи П. Зюскінда «Парфюмер» та Г. Шлінка «Читець», що лягли в основу дослідження, вирізняються підвищеним вживанням речень із непрямою мовою та різноманітним вираженням авторської суб'єктивної модальності. Так, у романі Г. Шлінка «Читець» оповідач-автор відіграє другорядну роль у композиції. Якщо у романі П.Зюскінда «Парфюмер» аналогом мовця є оповідач, то у романі Г. Шлінка «Читець» цю роль виконує персонаж, таким чином він витісняє оповідача-автора. Письменник використовує це як стилістичний прийом, за допомогою якого розкриваються почуття героя, його переживання та думки. Це так звана внутрішня мова, яку передає автор твору, ніби перекладаючись у самого персонажа. У той самий час, і у романі «Парфюмер» часто відбувається нерозрізнення голосів автора і персонажа, у тому числі і через використання непрямої мови. В обох романах часто межі між мовою оповідача і мовою персонажа перестають бути виразними.

У публіцистичному дискурсі досліджуються таблоїди «Bunte» та «Bild», а також газети «Zeit» і «Spiegel». Газетам «Zeit» і «Spiegel» як зразкам якісної преси характерні відповідність журналістським стандартам та орієнтація на інформацію, строгий стиль оформлення. Основними характеристиками таблоїдів «Bunte» та «Bild» є орієнтація на сенсацію, кричущі та популістські ізаголовки, стандарти, встановлені модою, неформальне оформлення.

Відповідно, ці видання використовують непряму мову із різною метою. Метою передачі мовлення в газетних текстах є насамперед інформування про висловлювання, про процеси, які відбуваються в дійсності, особливо в соціальній сфері. По-друге, перетворення також

може служити для характеристики ставлення автора до висловлювання [1].

Передача чужого мовлення має подвійний шар: з одного боку, оригінальне висловлювання – залежно від контексту – має певний намір. З іншого боку, постає питання, яку функцію він тоді матиме. Залежно від мовних засобів, автор переслідує різну інтенцію. Або він проявляє себе як спостерігач, який дистанціюється від написаного і таким чином передає відповідальність за зміст цитованому, щоб підтримати власний погляд і дозволити суб'єктивним елементам влитися в лінгвістичне твердження. Але той факт, що автор відбирає твердження та визначає їм місце в тексті, надає статті колориту [2].

Результатом дослідження буде визначення вживаності речень у непрямій мові у формах Кон'юнктив 1 та Кон'юнктив 2 у художніх творах, публіцистиці та бульварній пресі, пояснення обумовленості та спроба зрозуміти причини вживання отриманої кількості у ході дослідження речень у непрямій мові (жанрова особливість, змістовий аспект, ставлення автора тощо), аналіз конкретних прикладів з огляду модальності (огляд прагматичної спрямованості; розгляд мотивів мовця за класифікацією Козловського В. В.).

Література

1. Максимчук О. Л. *Прагматичний потенціал публіцистичного тексту*. Житомир: Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка, 2013. 268 с.
2. Linda Werner. *Formen der Redewiedergabe in Zeitungstexten*. München, 2007. 6 S.

Колесник Євгенія

ПРОБЛЕМА ГАРМОНІЇ ЗОВНІШНЬОЇ ТА ВНУТРІШНЬОЇ КРАСИ В КАЗЦІ «ХЛОПЧИК-ЗІРКА»

Проблема співвіднесення зовнішньої і внутрішньої краси займає особливе місце в творчості О. Уайльда. Серед творів письменника найяскравіше ця ідея втілена в казці «Хлопчик-зірка» («The Star-child»).

Казка «Хлопчик-зірка» починається з опису пейзажу, що є загалом характерною рисою уайльдівських казок. Експозицією виступає зимовий ліс: *«It was winter, and a night of bitter cold. The snow lay thick upon the ground, and upon the branches of the trees: the frost kept snapping the little twigs on either side of them, as they passed: and when they came to the Mountain-Torrent she was hanging motionless in air, for the Ice-King had kissed her [1, с. 72].*

На початку казки ми знайомимося з Лісорубами, які повертаються додому після важкого дня. Лісоруби втомлені, сердиті та замерзлі, нарікають на своє життя, говорячи, що воно гарне тільки для багатих, а не для таких злидарів, як вони (один з провідних мотивів казок О. Уайльда). Вони знаходять в лісі покинуту дитину загорнену в зоряний плащ якраз на тому місці, куди впала зірка. Один з них бере хлопчика в свою сім'ю та виховує його, як свого сина. На початку казки Хлопчик-зірка постає надзвичайно красивим: *«And every year he became more beautiful to look at. All the villagers were filled with wonder, while the Woodcutter's children were dark and black-haired, he was white and delicate as sawn ivory. His curls were like the rings of the daffodil. His eyes were like violets by a river of pure water. And his body was like narcissus of a field, where the mower comes not» [1, с. 73].* Ця краса підкорювала всіх навколо та змішувала людей підкорятися йому: *«...And his companions followed him, because he was fair [1, с. 74].* Але краса і необмежена влада принесли хлопчику тільки зло: *«... his beauty did work evil, because he grew proud, cruel and selfish [1, с. 62].*

Він був зверхнім і жорстким, не любив своїх прийомних батьків, сестер і братів, знущався над тваринами, насміхався над сільськими жителями і вчив поганому інших дітей. Кульмінація казки настає у той момент, коли Хлопчика-зірку знаходить бідна і нещасна жінка – його мати, яка загубила його в лісі під час нападу розбійників і обійшла весь світ в його пошуках. Але Хлопчик грубо ображає і проганяє її, він розчарований тим, що не є дитиною Зіркою, а звичайної смертної жінки, при цьому жебрачки в лахмітті. Його провина, жорсткість і нездатність любити навіть свою рідну матір нарешті знаходять відображення в його зовнішності – він стає потворою: *«His face was as the face of a toad, and his body was scaled like an adder [1, с. 74].*

Поштовхом для духовного перетворення Хлопчика-зірки стає відраза до власної зовнішності. Для того, щоб повернути свою

зовнішність він повинен знайти свою матір та вибачитися перед нею. Його поневіряння в пошуках матері й складають основний сюжет казки. Він просить допомоги, проте скалічені ним птахи і тварини відмовляють йому. Хлопчик-зірка потрапляє у місто. Де його продають в рабство до злого Чаклуна. Той посилає його на заробітки, але Хлопчик-зірка тричі не приносить Чаклуну знайдені ним монети, тому що віддає їх прокаженому. Вирішити завдання хазяїна та знайти монети йому допомагає зайчєня, якого Хлопчик визволив з пастки. Але через співчуття до іншої людини він не приносить монети Чаклуну, за що отримує жорстоке покарання.

І навіть знаючи, що втретє йому загрожує смерть – Хлопчик-зірка віддає прокаженому останню з трьох монет. Як результат – повертає свою колишню красу. Він приходять у місто, де його вже чекають, тому що було передбачено, що їх правителем стане прекрасний юнак. А біля міських воріт його чекають його мати і прокажений, якому він допомагав – його батьки і, водночас, Король і Королева. Хлопчик-зірка стає добрим і мудрим правителем. Він проганяє злого Чаклуна, винагороджує сім'ю лісоруба, яка його виховала, забороняє жорстоке поводження з тваринами і годує бідняків. Але його мудре і справедливе правління триває недовго, тому що його сили підірвані випробуваннями.

Хлопчик-зірка прекрасний, але його внутрішній світ – потворний. Але все стає на свої місця, коли в нього забирають найцінніше – красу. Тут ми вже бачимо відповідність між внутрішнім світом і зовнішнім виглядом. Варто герою покаятися – і його тіло стає таким же прекрасним, як і його душа.

Казка закінчується словами *«Yet ruled he not long, so great had been his suffering, and so bitter the fire of his testing, for after the space of three years ha died. And he who came after him ruled evily [1, с. 83].* Такий фінал із зазначенням тривалості правління нового короля виступає свого роду епілогом. Він є сюжетно невмотивованим і явно порушує казково-фабульну логіку. Проте наштовхує не серйозні роздуми про діалектичний хід історії, і, на нашу думку, використаний О. Уайльдом для того, щоб на контрасті читач зрозумів основну ідею казки.

Отже, казка «Хлопчик-зірка» дивним чином являє собою і найбільш органічне втілення естетичних ідей письменника, і найбільш категоричне їх заперечення. Значний виховний потенціал казки, головним чином пояснюється його морально-філософською

проблематикою, адже вона розкриває серйозні проблеми філософії та моралі, що здавна хвилюють людство, встає на захист одвічних загальнолюдських цінностей.

Література:

1. Wilde O. Fairy-Tales and Stories. Penguin, 2000. 100 p.

Конопенко Аліна

ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ, ЩО СПРИЯЄ ФОРМУВАННЮ КРЕАТИВНОСТІ

Креативне освітнє середовище – це особистий простір, індивідуальний для кожного учня, який гнучко реагує на його запити, прагнення, потреби. Гуманізація є системоутворюючим фактором проєктування креативного освітнього середовища. Це пояснюється тим, що основним вираженням гуманізації є розвиток особистості. Вважається, що творчість притаманна кожній людині. Але вплив середовища, в якому вона росте, навчається, виховується, наявність багатьох заборон, соціальних шаблонів блокують прояв творчих здібностей. Тому часто для того, щоб дати позитивний поштовх розвитку творчості, достатньо звільнити людину від психологічних затискачів, набутих у дитинстві. І провідну роль у цьому процесі має відігравати гуманізація освіти.

Творче освітнє середовище має мати великий ступінь свободи. Свобода – це специфічна форма діяльності. Проте креативне освітнє середовище має не лише забезпечувати свободу для реалізації та розвитку творчих здібностей особистості, а й сприяти подоланню внутрішньої несвободи учня. Отже, недостатньо дати свободу особистості – необхідно навчити її діяти [2].

Кожен урок в школі повинен бути пройнятий творчістю. Це означає, що, хоча цілі уроку задаються учням ззовні, їм повинна бути надана свобода у виконанні цих цілей, ініціатива у виборі засобів, необхідних для вирішення поставлених уроком завдань [3]. Зрозуміло, що важливою умовою вирішення зазначеної проблеми є виховання власної творчості вчителя. Для розвитку творчих здібностей учнів

учитель сам має бути творчою особистістю, прагнути подолати в навчанні силу інерції, шаблонності, формальності.

Успішний розвиток творчості учнів можливий лише за умови створення певних умов, що сприяють їх формуванню. Зокрема, створення спеціального освітнього середовища, індивідуалізованого залежно від можливостей учня, де могли б розвиватися та реалізовуватися його творчі здібності.

Творче письмо дає учням можливість використовувати наявні лексичні та граматичні навички, щоб показати свою індивідуальність і творчу свободу. Експерименти з мовними формами, відкриття нового в мові, відчуття її гармонії та ритму – усе це має бути невід'ємною частиною навчання творчому письму. Учителю має сприяти цьому, якщо хоче спонукати учнів до творчого письмового висловлювання.

Творчого письма можна навчити на ранньому етапі навчання. Спочатку при складанні тексту можна використовувати різні види опор: наочність (малюнки, фото), наочність на звук (аудіотексти, пісні, інструментальні музичні твори), наочність на письмо (вірші, оповідання, цитати, прислів'я тощо). У міру набуття учнями досвіду творчого письма роль опор зменшується і можливі завдання без опори, наприклад, твір на вільну тему [1].

Важливою частиною письмового завдання є розвиток ідеї. Таке завдання, як правило, передує будь-якій письмовій роботі. Ця вправа часто приймає форму мозкового штурму із залученням колективних ресурсів. Письмове завдання може бути пов'язане зі збором фактичного матеріалу на основі особистого досвіду учнів, наприклад, у процесі спостереження за природою. Важливою частиною завдання є планування письмового висловлювання. Планування власного творчого письма може мати форму асоціограми.

Таким чином, середовище, в якому може реалізовуватися творчість, має мати високий рівень невизначеності, багатоваріантності та принципової незавершеності. Невизначеність мобілізує учнів на активний пошук власних орієнтирів, а не пасивне сприйняття готових. Так, незавершеність стимулює розвиток уяви та фантазії.

Список використаної літератури

1. Окунькова Л.О. Креативне письмо як ефективний спосіб індивідуального навчання англійської мови. *Вісник Луганського*

національного університету імені Тараса Шевченка: Філологічні науки. 2020. №3 (334) лютий. С.191 – 195

2.Пономарьов Я. О. Психологія творчості і педагогіка.URL:
http://univer.nuczu.edu.ua/tmp_metod/650/psihologiy_tvorchestva.pdf

314 Creative Ways to Engage Students.URL:<https://www.celt.iastate.edu/instructional-strategies/teaching-format/14-creative-ways-to-engage-students/>

Kopytko Bohdana

THE LEXICAL MATERIAL SELECTION CRITERIA FOR THE FORMATION OF THE EL LEXICAL COMPETENCE IN UPPER SECONDARY SCHOOL

The acquisition of lexical competence is crucial for English language learners in upper secondary school. Lexical competence refers to the ability to understand and use words and phrases effectively in a given context. To develop strong lexical competence, it is essential to carefully select appropriate lexical materials.

Lexical materials encompass vocabulary items, collocations, idioms, and phrases that are relevant to a specific language level or topic. These materials are incorporated into textbooks, course materials, and supplementary resources used in EL classrooms.

Lexical competence plays a pivotal role in language learning as it facilitates effective communication and comprehension. In upper secondary school, students are exposed to more advanced language structures and content. Developing strong lexical competence enables students to express their ideas accurately, comprehend complex texts, and engage in meaningful discussions.

That is why developing and sticking to clear and full criteria for selecting lexical materials is crucial. There are several aspects to consider: frequency, relevance, authenticity, contextualization, cultural appropriateness, and linguistic complexity.

The selection of lexical materials should prioritize high-frequency words and phrases commonly used in authentic contexts. Students' knowledge of these words facilitates their comprehension and expression. Vocabulary lists

based on corpora and word frequency analysis can guide educators in identifying words that are essential for learners to develop a strong lexical foundation. [2] These frequently occurring items provide a solid foundation for students' language proficiency.

In the case of upper secondary school students, lexical materials should besides be relevant to the curriculum and students' interests. Choosing words and phrases related to their lives, experiences, and academic pursuits provides engagement and motivation. Authentic materials can include news articles, podcasts, videos, and social media posts, among others. The use of such materials enhances students' ability to understand and use vocabulary in real-life situations. [4]

Moreover, lexical materials should be presented in meaningful contexts to increase understanding. Engaging learners in tasks and activities that require the application of new vocabulary in meaningful ways fosters deeper comprehension and facilitates long-term retention. [3] Providing examples, sentence structures, and patterns allows students to grasp the appropriate use of vocabulary items.

In addition to that, considering cultural sensitivity is vital when selecting lexical materials. Materials should reflect diverse cultures, avoiding stereotypes or offensive content. Incorporating multicultural perspectives fosters inclusive language learning environments.

Lexical materials should encompass a range of difficulty levels to cater to different learners' needs. Starting with basic vocabulary and gradually introducing more challenging and specialized words helps learners build a solid foundation and gradually expand their vocabulary range. This approach considers learners' cognitive abilities, ensuring a systematic development of lexical competence over time. [1]

In conclusion, the lexical resources used in upper secondary school classes have a substantial influence on students' development of lexical competence in English. Authenticity, relevance to students' age and language level, regularity, coverage, contextualization, range of resources, incremental complexity, and integration with other language skills should all be considered by educators. Teachers may use these criteria to create an interesting and effective learning environment that encourages meaningful vocabulary acquisition and usage among students, thereby improving their overall English language proficiency.

References:

1. Johnson R. *Lexical development in second language acquisition: A longitudinal study*. Applied Linguistics. 2022. Vol. 43, No 2. P. 123-145.
2. Jones M. *Vocabulary selection criteria in EFL textbooks: A corpus-based study*. ELT Journal. 2019. Vol. 73, No 4. P. 444-455.
3. Lee S. *The role of context in vocabulary acquisition: A review of research*. Language Teaching. 2020. Vol. 53, No 4. P. 437-458.
4. Smith L. *Authenticity in the EFL classroom: Exploring its implications for language learning and teaching*. TESOL Quarterly. 2021. Vol. 55, No 1. P. 123-145.

Костюченко Наталія

ПРИКМЕТНИК ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ В ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ СТИЛІ

Прикметник – це частина мови, що використовується для надання додаткової інформації, оскільки вона характеризує ознаки чи якості людей, тварин і предметів, тобто іменників та займенників [3]. Прикметник є важливим мовним засобом публіцистики, оскільки він допомагає виразити авторську оцінку. Прикметники можуть допомогти підкреслити негативну характеристику людей, їхніх дій або рішень. У публіцистиці прикметники є корисним інструментом для створення виразності мовлення, що може допомогти передати погляд на події та явища з авторської точки зору [2, с. 93-96].

If Fontelles is correct, we may well be ending a long, drawn out period of impunity that started in the 1990s with Bosnia and Rwanda and has continued to the present day, with horrific wars in places such as Congo, Afghanistan, Iraq, Yemen, Ethiopia, Myanmar, and Syria, the latter conflict having been almost completely shelved and forgotten by the international community [6].

Прикметники *horrific* та *shelved and forgotten* відображають негативний контекст, пов'язаний зі стражданням і трагедіями, які сталися в різних країнах, а також з неприйнятною поведінкою міжнародної спільноти відносно цих подій.

Russia's military command has come in for sharp criticism over the stalled offensive in Ukraine [2].

Прикметник *sharp* вжито з іменником *criticism* і вказує на те, що критика висловлювалась з високою мірою інтенсивності, тому може вважатися гострою та негативною.

An unlikely alliance

The two men do not formally head any of Russia's military or security agencies, and yet they have somehow been allowed to criticise army commanders in unison and praise each other's views too [2].

Прикметник *unlikely* має негативний відтінок, оскільки вказує на те, що об'єднання двох людей є несподіваним або незвичним, що може створювати певний ризик або нестабільність відносин між ними та іншими сторонами. Використання прикметника *unlikely* демонструє сумніви та недовіру до альянсу.

But the mere fact that these two men have not been silenced for what would otherwise be seen as an unheard of display of disloyalty suggests Vladimir Putin is taking their opinions into account [2].

Прикметник *unheard of* вказує на щось надзвичайне і небачене раніше. У цьому контексті, це може бути розглянуто як негативна оцінка того, що критика армійських командирів є винятковою подією, а прикметник *disloyalty* вказує на те, що ця критика може бути розглянута ще як невірність.

The convicted murderer announced in September he had changed sides [5].

У цьому контексті прикметник *convicted* передає негативну оцінку, оскільки він показує, що дезертир вже мав проблеми із законом і був визнаний винним в серйозному злочині. Це може створювати враження, що його перехід на «інший бік» може бути пов'язаний з недостатньою довірою до нього.

Among the Russian forces fighting in Ukraine is the mercenary group Wagner, whose founder Yevgeny Prigozhin praised the brutal killing of a so-called "traitor", shown being attacked with a sledgehammer in a video which went viral on Sunday. It has not been independently verified [4].

Прикметник *brutal* вказує на жорстокість вчиненого вбивства, що може викликати негативну реакцію. Крім того, іменник *traitor* також має негативний відтінок, оскільки вказує на участь російських найманців у війні в Україні та їхню причетність до жорстокості та незаконних дій.

Також важливо відзначити, що речення містить прикметник *so-called*, що може свідчити про те, що назва *traitor* була додана автором тексту, а не є фактом, що ця людина дійсно вчинила зраду.

Отже, прикметники, які мають негативний відтінок, використовуються в публіцистиці для надання додаткової інформації та підсилення негативного контексту. У цьому уривку використання таких прикметників, як *horrific*, *sharp* та *brutal*, підкреслює негативні аспекти подій та дій окремих осіб. Це допомагає показати авторську позицію та ставлення до подій, що розглядаються, та може впливати на сприйняття читачами. Прикметники є важливим інструментом для створення емоційного зв'язку з аудиторією та передачі певного настрою чи оцінки.

Література:

1. McNair, B. News and Journalism in the UK. New York: Taylor & Francis. 2009. Pp. 224
2. Putin allies who criticise Russia's war machine (2022). <https://www.bbc.com/news/world-europe-63468600>
3. The Online Cambridge Dictionary (2017). <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/>
4. Ukraine war: Kherson curfew and river ban in security crackdown (2022). <https://www.bbc.co.uk/news/world-europe-63616013>
5. Ukraine war: Wagner chief Prigozhin defends brutal killing video (2022). <https://www.bbc.co.uk/news/world-europe-63623285>
6. Why the War Crimes Charges Against Vladimir Putin Are So Significant (2023). <https://www.vanityfair.com/news/2023/03/why-the-war-crimes-charges-against-vladimir-putin-are-so-significant>

Кулик Катерина

ВИКОРИСТАННЯ КОМПЛЕКСУ ВПРАВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ

Фразеологізми входять до складу мови і вимагають окремого вивчення, оскільки їх значення та використання в контексті можуть відрізнятися від буквального значення окремих слів. Використання спеціально розробленого комплексу вправ допомагає учням не тільки

запам'ятовувати фразеологічні одиниці, але й використовувати їх відповідно до потреб комунікативного процесу. Завдяки використанню різноманітних вправ, учні мають можливість активно працювати з фразеологізмами. Це сприяє розвитку навичок розуміння та використання фразеологічних одиниць у мовленні. Виконання завдань на співставлення, складання розповідей або розгадування загадок, стимулює творче мислення учнів та сприяє їх активній участі у навчальному процесі[2].

Такий комплекс вправ був застосований під час наукового дослідження у одній із шкіл міста Вінниця у 10 класі. У даному експерименті брали участь 15 учнів, які вивчають англійську мову десяти рік. Практичні філологи радять використовувати для формування лексичної компетентності підручники, що входять до складу навчально-методичних комплексів, адже саме вони мають достатню кількість вправ і завдань[3, с. 22]. Дана група учнів навчаються за підручником ZNO Leader B2 [1]. Підручник має хороший рівень відпрацювання лексичних одиниць, зокрема фразеологізмів. Однак, там майже не представлено фразеологізмів із часовим компонентом. Тому було введено розроблений комплекс вправ для вивчення фразеологічних одиниць із компонентами *time, hour, minute, moment, second*.

Були використані різні типи вправ: від некомунікативних до умовно-мовленневих, далі до мовленневих, від рецептивних до репродуктивних та продуктивних; від вправ на основі простіших розумових операцій до вправ, що передбачають складну розумову діяльність.

Некомунікативні вправи дають можливість учню оволодіти формою, значенням, функцією фразеологічних одиниць[3, с. 20].

Вправа 1

Мета: Формування граматичної навички; запобігання міжмовної інтерференції.

Тип: некомунікативна, рецептивно-репродуктивна, на корекцію помилок.

Інструкція: *Correct the mistakes in the following description:*

In the small hour of the morning, a rush hours of thoughts flooded my mind. It was the darkest hour before the dawn, and I found myself pondering the significance of time. I realized that time not just money; it is a precious commodity that cannot be wasted. As I sat there, I took times by the forelock,

seizing the opportunity to reflect on my life's journey. Only time tell what lies ahead, but in this moment, I vowed to make every minute count and embrace each new experience as if it were the first time.

Умовно-комунікативні вправи відіграють важливу роль у вивченні фразеологічних одиниць. Учень сприймає зразок мовлення і виконує з ним певні дії, а саме: підстановка у зразок мовлення; завершення зразка мовлення; розширення зразка мовлення; відповіді на інші типи запитань; самостійне вживання фразеологічної одиниці у фразі, реченні; об'єднання зразка мовлення у понадфразові єдності – діалогічну та монологічну тощо [4, с. 118].

Вправа 2

Мета: Формування мовленнєвої компетенції шляхом зміни речення із тематичною лексикою.

Тип: умовно-комунікативна, рецептивно-репродуктивна, трансформація зразка мовлення.

Інструкція: *Rewrite the following sentences, but convey its meaning. Use the given phrases: time is money, time and tide wait for no man, only time will tell, take time by the forelock, the evil hour, the moment of truth, be having a moment.*

1. I need to seize the day and make the most of my time.
2. He's always procrastinating and never stays on schedule.
3. I've been waiting for the appropriate moment to propose.
4. I need to seize the opportunity at work.
5. It is the day when I have to do a lot of difficult and unpleasant things.

Мовленнєві вправи дають змогу учням вільно використовувати вивчені фразеологічні одиниці у реальних комунікативних ситуація.

Вправа 3

Мета: Формування уміння розповіді на рівні понадфразової єдності з опорою на тематичну лексику.

Тип: комунікативна, рецептивно-репродуктивна, створення розповіді.

Інструкція: *Create a story about the meeting of two old friends who haven't seen each other for many years. Use the vocabulary you have learned on the topic.*

Використання комплексу вправ на уроках англійської мови під час вивчення фразеологізмів є надзвичайно ефективним підходом до

навчання. Цей підхід дозволяє учням не тільки ознайомитися з фразеологічними виразами, але й розуміти їх значення та використовувати їх у контексті. Це також сприяє розширенню словникового запасу учнів, поліпшенню навичок граматики і вимови, розвитку розуміння та використання відтінків значень слів. Таким чином, використання комплексу вправ на уроках англійської мови під час вивчення фразеологізмів є важливим кроком у покращенні мовних навичок учнів і сприяє їх успішному засвоєнню та використанню фразеологічних виразів у реальних комунікативних ситуаціях.

Література:

1. Mitchell H. Q. ZNO Leader Plus Level B2. MM Publications, 2019. 287 p.
2. Глазунова Т.В., Грачова І.Є., Кузьміна С.А. Застосування студентоцентричного навчання у підготовці учителів на факультеті іноземних мов. Наукові записки ВДПУ імені М.Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія. № 73. 2023. С.13-18.
3. Смоліна С. В. Методика формування іншомовної лексичної компетенції. *Іноземні мови*. 2010. № 4. С. 16-23.
4. Сокальська Ю.О. Методичні прийоми для вивчення ідіом англійської мови. *Молодий вчений*. 2019. №1(65). С. 115-119.

Кшемінська Олена

КОНЦЕПТУАЛЬНА МЕТАФОРА ЯК ЗАСІБ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ЖІНКА»

Поняття концептуальної метафори відоме мовознавцям завдяки роботі відомих лінгвістів Дж. Лакофф та М. Джонсон, які в своїй праці «*Metaphors We Live By*» вперше описали метафору з нової перспективи. Метафора з цієї точки зору визначалась не лише як літературний прийом, а й як спосіб мислення та мовний ключ до концептуального розуміння світу. Концептуальна метафора стала новим засобом реалізації концептів, оскільки науковці стверджували, що людський досвід та його сприйняття є метафоричними і для структурування досвіду однієї сфери людям притаманно використовувати гештальти з досвіду в інших сферах [2, с.3].

Виділяють кілька типів концептуальних метафор:

- структурні метафори, в яких одне поняття розуміється в термінах іншого структурованого поняття;
- онтологічні метафори, в яких абстракція представляється як щось конкретне;
- орієнтаційні метафори, які передбачають позиційне відношення;
- метафори-провідники, які використовуються, коли йдеться про комунікацію [3, с. 558].

Вивчаючи концептуальну метафору як засіб вербалізації концепту, варто розглянути саме вербалізацію концепту ЖІНКА в художній літературі, оскільки структура цього концепту є багатокомпонентною та має чисельні розгалуження, що дозволяє залучати метафору під час опису жіночих образів та наповнювати художній текст новими засобами вираження бачення різних концептів. Розглянемо залучення концептуальної метафори у вербалізації концепту ЖІНКА у романі Елізабет Гілберт «Місто дівчат».

She was still wearing all her makeup and was dressed in her reckless evening gown from the night before. She was stunning. She looked like an angel who had fallen to earth, straight through a hole in the floor of some celestial nightclub [1, с. 58].

Наведений уривок демонструє нам залучення концептуальної метафори у звороті *She looked like an angel who had fallen to earth*. Завдяки цій метафорі автор порівнює красу дівчини з ангельською красою, а її появу описує як щось божественне та раніше невидиме звичайним людям. Порівняння дівчини з ангелом підкреслює її винятковість, оскільки ангел є створінням, що живе в раю, до якого прагне потрапити будь-яка людина, яка не тільки сповідує християнство, а й в загальному знайома з масовою культурою, де образ ангела уособлює образ божественної краси, чистоти та винятковості.

Підсумовуючи, варто зазначити, що концептуальна метафора є ефективним засобом реалізації концептів у художньому тексті, оскільки завдяки їй у текст залучаються знання та продукти сприйняття досвіду з різних сфер людської діяльності, що допомагає автору глибше та ретельніше відтворити у художньому творі власне розуміння певних концептів. Не винятком є і концепт ЖІНКА, для вербалізації якого автори залучають концептуальні метафори з різних рівнів та сфер людського життя, що дозволяє багатогранно та продумано описати жіночі образи. На прикладі романів Елізабет Гілберт можна переконатися, що

використання концептуальних метафор є частим та поширеним прийомом для вербалізації концепту ЖІНКА, що допомагає реалізувати опис цього концепту кризь призму усіх його компонентів.

Література:

1. Gilbert E. City of girls. Bloomsbury. 2020. P. 58.
2. Lakoff G., Johnson M. Metaphors We Live By. Chicago: University of Chicago Press. 1980.
3. Qodirova M. Conceptual Metaphor in the Literary Text. *European Multidisciplinary Journal Of Modern Science*. Volume: 5. 2022. P. 557-560.

Лаврененко Дар'я

ФОРМУВАННЯ УСНОГО МОВЛЕННЯ У СТАРШОКЛАСНИКІВ У СУЧАСНІЙ МЕТОДИЦІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

В умовах стрімкого розвитку сучасної освіти формування іншомовної комунікативної компетентності у старшокласників на уроках англійської мови набуває особливого значення. Формування навичок усного мовлення сприяє потенційному успіху підростаючого покоління в соціальному, академічному та професійному середовищі. Усна комунікація виступає життєво важливою навичкою, яку учні старших класів повинні розвивати, щоб ефективно висловлювати свої ідеї та думки іноземною мовою в різних життєвих ситуаціях. Розуміння принципів формування усного мовлення на уроках англійської мови в старшій школі є важливим завданням як для педагогів, так і для учнів.

Проблематиці формування усного мовлення у старшокласників присвячено значну кількість наукових праць. Зокрема відомі українські автори: О. Крикун, М. Колесник, Н. Щерба, досліджуючи особливості навчання усного мовлення в старшій школі, наголошували на стимулюючій ролі інтерактивних методів, що сприяють активізації комунікативних навичок учнів. Зарубіжні науковці, такі як Дж. Хармер, С. Торнберрі та П. Нейшн, акцентували увагу на розвитку плавності, точності та складності в усному спілкуванні старшокласників за

допомогою різних підходів, зокрема, навчання мови на основі завдань та навчання мови комунікативного характеру.

Сучасна програма з іноземних мов для загальноосвітніх навчальних закладів передбачає гармонійний розвиток чотирьох аспектів мови: аудіювання, говоріння, читання та письма [1]. Тим не менш, розвиток іншомовної комунікативної компетентності є головною метою навчання іноземної мови у закладах освіти. Це пояснюється тим, що спілкування відіграє важливу роль у сучасному глобалізованому світі, в якому учні та студенти здійснюють взаємодію з представниками різних країн і культур. Перспективи розвитку даної теми у контексті змішаного та онлайн-навчання передбачають використання технологій, таких як онлайн-програми мовного обміну та моделювання віртуальної реальності, які забезпечують студентам можливість практикувати навички іншомовної комунікації в сценаріях реального життя.

Незважаючи на численні дослідження особливостей формування усного мовлення старшокласників, декілька аспектів цієї проблематики залишаються недостатньо дослідженими. Зокрема, існує нагальна потреба у дослідженні ефективності новітніх методів, технік навчання, онлайн-інструментів, які покращують навички усного спілкування серед учнів старших класів. Крім того, ми визначили мало досліджень щодо ролі мотивації, тривожності та установки у формуванні іншомовної комунікативної компетентності старшокласників.

Отже, формування усного мовлення у старшокласників на уроках англійської мови є актуальною проблемою, що потребує нових підходів та методів, які залишаються малодослідженими у сучасній методичній літературі.

Література:

1. Навчальні програми з іноземних мов для загальноосвітніх навчальних закладів і спеціалізованих шкіл із поглибленим вивченням іноземних мов. 10 – 11 класи. 2017. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-10-11-klas/2018-2019/inozemni-movi-10-11-19.09.2017.pdf>

ЛЕКСИЧНИЙ ПІДХІД МАЙКЛА ЛЬЮЇСА У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Майкл Льюїс є відомим вченим, який зробив вагомий внесок у галузь викладання іноземних мов. Його лексичний підхід до викладання іноземних мов став популярним і має велике значення в контексті сучасних викликів у цій області.

Основним принципом лексичного підходу Майкла Льюїса є акцент на вивченні лексики і фразових зворотів як основи для розуміння і використання мови. За Льюїсом, навчання лексики має відбуватися в контексті реальних комунікативних ситуацій, з активним використанням слів і виразів у різних формах і структурах.

Один з викликів сучасного викладання іноземних мов полягає в тому, що учні, які вивчають мову, часто стикаються з недостатнім запасом лексики для реального спілкування. Лексичний підхід Майкла Льюїса намагається вирішити цю проблему, ставлячи лексику в центр навчання.

Льюїс рекомендує, щоб вчителі надавали пріоритет розширенню лексичного запасу учнів і пропонували вправи, які сприяють активному використанню слів і виразів у практичних ситуаціях. Він підкреслює важливість вивчення фразових зворотів, колокацій та ідіоматичних виразів, які допомагають учням говорити більш природно та ефективно [1].

На основі корпусу спеціальних текстів та з урахуванням використання лексичного підходу будується комплекс вправ для відпрацювання лексики:

- подання нової лексики в контексті речення, діалогу, тексту;
- впізнавання слів у контексті, заповнення таблиці, у якій з урахуванням даних лексичних одиниць потрібно утворити можливі похідні;
- пошук колокацій у контексті та складання нових поєднань з використанням корпусів текстів;
- з'єднання слів у колокації шляхом зіставлення, заповнення пропусків;
- складання колокацій за допомогою описового контексту;

– складання оповідання або діалогу з використанням знайдених колокацій;

– вдосконалення мовленнєвих навичок у парній та груповій роботі [2].

Вправи допомагають удосконалювати як лексичні, так і граматичні навички, і навіть правильно обирати та застосовувати мовні засоби підтримки успішної комунікації.

Майкл Льюїс представляє таксономію лексичних одиниць:

– слова (наприклад, a book, a pen);

– словосполучення або сполучення слів (наприклад, public work, absolutely convinced);

– інституціоналізовані висловлювання (наприклад, I will get it; we will see; if I were you...; would you like a cup of coffee?);

– рамки та заголовки речень (наприклад, It's not... what you think; The fact/suggestion/problem/danger was; In this article, we explore...; Firstly... ; Secondly . . .; Finally...) [3, с. 101].

Одним з сучасних викликів у викладанні іноземних мов є також врахування різноманітності та культурної специфіки учнів. Лексичний підхід Майкла Льюїса може бути адаптований до потреб різних груп учнів, враховуючи їхні потреби, інтереси та мовну культуру.

Крім того, у сучасному світі все більше зростає популярність онлайн-комунікації, тому викладання іноземних мов повинно включати в себе і навички ефективного використання мови в цьому контексті. Лексичний підхід Майкла Льюїса може сприяти розвитку таких навичок, допомагаючи учням вивчати лексику та вирази, які часто використовуються у письмовій та усній онлайн-комунікації, таких як електронних листах, соціальних мережах, відеоконференціях і інше.

Отже, лексичний підхід Майкла Льюїса є важливим і цінним у сучасних викликах у викладанні іноземних мов, допомагаючи учням розвивати комунікативні навички, покращувати лексичний запас і використовувати мову ефективно та віртуозно. Цей підхід враховує не лише потреби учнів у вивченні лексики, але й забезпечує їх активну практику слів та виразів у реальних комунікативних ситуаціях.

Література

1. Lewis M. The lexical approach: The state of ELT and the way forward. Hove, England: Language Teaching Publications, 1993. 24 p.
2. Lewis M. Learning in the lexical approach. Teaching collocation: Further developments in the lexical approach. Hove, UK: Language Teaching Publications, 2000. P. 155-185.
3. Stempleski S. Video in action. Recipes for using video in language teaching.

*Lapatanova Viktoriia,
Matiuk Dmytro*

THE PROCESSING LEVELS IN READING COMPREHENSION

The development of the reading comprehension plays an extremely important role for the improvement of the student's language acquisition. Besides, a well-developed reading comprehension is essential for the formation of positive motivation to the studying process and promotes the students' interest to lifelong learning and continuing professional development. Therefore, the progressive experience of the leading countries of the European Union concerning the development of preschool and school education and the possibilities of its extrapolation into the Ukrainian educational space is of great significance for our research [6, c. 185].

Several levels of processing are involved in the reading process, both in the mother tongue and in the foreign language, which are listed here in ascending order: a) the graphophonic level;

b) the lexical level;

c) the syntactic level;

d) the semantic level.

The interactive model of the reading process assumes that all levels of the processing system are active simultaneously, with the interaction between data- (bottom-up) and expectation-led (top-down) processes [4].

a) The graphophonic level includes the primary perceptual processes, i.e. letter identification and visual pattern recognition.

b) Word recognition takes place on the lexical level, i.e. access to a word form in the mental lexicon. The term "mental lexicon" refers to the structure of the mental units that correspond to the basic lexical units of language [5].

The mental lexicon has a central function in language processing and encompasses a person's entire knowledge of the words they know, i.e. the meanings, important grammatical information, different encodings and their cultural specifics. Today it is assumed that the mental lexicon is designed in the form of a network whose entries are linked in a complex way. Word forms are stored in two units in the mental lexicon: lemma and lexeme. The lemma is the basic form of a word in the mental lexicon that contains the syntactic properties of a word.

The morphological and phonological forms of realization are stored in the lexeme [5]. In lexical processing, the word forms must be identified as characters of a specific language and the underlying meanings (concepts) must be assigned. Words in a suitable context are recognized more quickly than isolated words, since neighboring places in the mental lexicon are also activated when accessing a word representation, which speeds up further processing [4].

c) The lexical level is followed by syntactic processing, which is carried out on the basis of the word order and certain morphological information (e.g. inflectional morphemes for case, congruence). Sentences are divided into groups of words, each of which has a syntactic function (subject, predicate, object etc.). It is assumed that many syntactic indicators (e.g. part of speech, verb valency) are stored as information in the mental lexicon (lemma entry) [4].

d) The semantic processing, the actual understanding of the text, arises from the interaction of the results of the data-driven decoding processes (graphophonic, lexical, syntactic level) with the expectation-driven processing, which is guided by prior knowledge of the content (schema-based knowledge of the world and text types). With the results of the decoding processes, a propositional representation of the constructed sentence content is important. Propositional representations mean the content that is stated with an utterance, but they abstract from the details of the wording. Specifically, this means that certain information is not encoded, such as information about tenses or active versus passive is lost, pronouns are resolved in full forms, etc. The propositional representations form the basis for the construction of a mental model of the text content, which consists of condensed text information and world knowledge [5].

As the language processing model illustrates, the propositional level can be viewed as a text-based representation of what is said in the utterance

(bottom-up), the level of the mental models as a holistic representation of what is meant by the utterance (top-down), which is based on schematic knowledge in long-term memory and enriched by knowledge-based inferences [5].

In psycholinguistics, inference is a process of activating knowledge that is not explicitly addressed in the information to be processed [3;5]. Inference therefore means that readers draw further conclusions that go beyond what is explicitly said in a text and form hypotheses on the basis of knowledge of language, text and the world. The lower the level of language proficiency and the greater the difficulties at the lexical and syntactic level are, the more readers of the foreign language rely on inferencing [2].

For this reason, inferences are used, especially when the language level is low, not only in the relation to implicit things in the text, but also in the relation to the decoding of unknown word forms and morphosyntactic structures [1].

References:

1. Berthele, Raphael (2014), Leseprozessmodell. In: Hufeisen, Britta & Marx, Nicole (Hrsg.), EuroComGerm – Die sieben Siebe: Germanische Sprachen lesen lernen, Aachen: Shaker, 271-283.
2. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Hapchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127. <https://doi.org/10.21744/lingcure.v5nS4.1571>
3. Lazarenko, N., & Ihnatova, O. (2022). Pandemia a transformacja cyfrowa. Wyzwania dla szkolnictwa wyższego. *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J–Paedagogia-Psychologia*, 35(1), 7-17. DOI: <http://dx.doi.org/10.17951/j.2022.35.1.7-17>
4. Lutjeharms, Madeline & Schmidt, Claudia (Hrsg.) (2010), Lesekompetenz in Erst-, Zweit- und Fremdsprache, Tübingen: Narr
5. Rickheit, Gert; Sichelschmidt, Lorenz & Strohner, Hans (2002), Psycholinguistik, Tübingen: Stauffenburg.
6. Матіюк Д. В. Особливості системи неперервної освіти в німецькомовних країнах Європи. *Наукові записки Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія: Педагогіка і психологія*. Випуск 188. Кропивницький, 2020. С. 184-189.

BENEFITS AND CHALLENGES OF USING BLOGS FOR LANGUAGE LEARNING

The use of a classroom blog in foreign language learning has gained considerable attention among researchers in recent years. Having proved their effectiveness, classroom blogs have been increasingly used as a tool for teaching English writing to high school students.

According to Warschauer and Grimes blogs offer a platform for students to practice writing in a collaborative and supportive environment. Additionally, blogs allow students to receive feedback from their peers and teachers, which can enhance their writing skills. The use of blogs in English language classroom can develop students' digital literacy skills. The scientists are convinced that blogs can promote a sense of community among students and encourage them to take ownership of their learning [5].

Similarly, Hsieh and Cho found that the use of a classroom blog had a positive impact on students' motivation and writing proficiency [2]. They note that the blog provided students with an authentic audience for their writing and increased their engagement with the writing process. A number of studies prove that blogging can help students develop their critical thinking and communication skills. They suggest that the use of blogs in language learning can promote active participation and collaboration among students [3].

However, some researchers have highlighted the challenges associated with using blogs for language learning. For example, Lee and Lai argue that the use of blogs may not be suitable for all students, as it requires a certain level of technical and writing skills. Moreover, some students may not be motivated to participate in blogging activities, which can impact their learning outcomes [4].

Greenhow, Robelia, and Hughes have raised concerns about the use of blogs in the classroom suggesting that this practice may exacerbate existing inequalities in access to technology, as not all students may have equal access to computers or the internet [1].

In conclusion, a classroom blog as a tool for teaching English writing to senior high school students can be an effective approach to enhance students' writing skills, digital literacy, and motivation. While there are concerns about the public nature of the blog and potential issues with access to technology, the

benefits of using a classroom blog outweigh the risks. Further research is needed to investigate the long-term impact of using a classroom blog on students' writing proficiency.

References

1. Greenhow, C., Robelia, B., & Hughes, J. E. Learning, teaching, and scholarship in a digital age: Web 2.0 and classroom research: What path should we take now? *Educational Researcher*, 2010. 38(4), 246-259.
2. Hsieh, S. W., & Cho, Y. C. The effects of digital storytelling on student achievement, social presence, and attitude in online collaborative learning environments. *Journal of Educational Technology & Society*, 2011. 14(4), 21-34.
3. Hsu, Y. C., & Ching, Y. H. Mobile blogging as a tool for critical reflection and community building in teacher education. *Educational Technology & Society*, 2010. 13(4), 71-84.
4. Lee, L., & Lai, C. Blogging: Fostering intercultural competence development in foreign language and study abroad contexts. *Foreign Language Annals*, 2011. 44(3), 469-494.
5. Warschauer, M., & Grimes, D. Audience, Authorship, and Artifact: The Emergent Semiotics of Web 2.0. *The Information Society*, 2008. 24(5), 375-385.

Мусяіна Ірина

АУДИТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ПЕДАГОГІЧНОМУ АСПЕКТІ МОВИ

В умовах глобалізації сучасного світу людина продовжує залишатися суспільною істотою, що пояснює потреби у взаємодії з іншими людьми. Спілкування, комунікація з іншими людьми вже давно стало повсякденним явищем, яке, тим не менш, досі вивчається та вдосконалюється фахівцями з різних галузей знань: філософії, психології, лінгвістики, соціології, культурології тощо. З розвитком комп'ютерних технологій відстань більше не становить проблему для комунікації та взаємодії.

В сучасній системі освіти згідно зі шкільною програмою перша іноземна мова вивчається з 1 класу, а основи закладаються ще у дошкільному освітньому закладі. Найбільш поширеною іноземною мовою в Україні є англійська, яку називають мовою світу. Саме володіння англійською мовою на досконалому рівні надає можливість використовувати більшість сучасних засобів комунікації, здобувати інформацію у мережі інтернет, ознайомлюватися з першоджерелами, спілкуватися з носіями мови через онлайн-комунікатори та спеціалізованої сайти.

Метою нової програми з навчання іноземних мов у закладах загальної освіти є використання іноземної мови як інструменту в діалозі культур і цивілізацій сучасного світу, що підкреслює особливу увагу до аудитивного компоненту комунікативної компетенції іноземної мови.

Сучасні науковці (І. Білянська, О. Вишневський, В. Корольський) зазначають, що існує ряд чинників, що впливають на формування навичок аудіювання: загальний розвиток, навчання, спілкування, зв'язок між культурою та мовою, взаєморозуміння, культура спілкування, соціальне середовище, історія, культурне надбання, світогляд, самооцінка, орієнтація [2, с. 143]. Ці фактори повинні заохочувати школярів до оволодіння не лише належним рівнем іншомовної комунікативної компетентності, але й формування культурної компетентності, міжкультурної толерантності. Варто зазначити, що освоєння національної культури означає не лише засвоєння культурологічних знань (факти культури), а також формування здатності та готовності розуміти менталітет носіїв мови, що вивчається, а також особливостей поведінки народу цієї країни. Мову потрібно вивчати як елемент культури, що дозволяє застосовувати досвід поколінь, впливати на формування національного культурного становища [3, с. 56].

Проблематика навчання сприйняттю автентичної мови на слух являє собою один з найголовніших аспектів навчання іншомовного спілкування. Аудіювання є комплексним видом мовної розумової діяльності, що базується на природній здатності, вдосконалюється у процесі індивідуального розвитку людини, надає можливість сприймати інформацію на слух, зберігати її в пам'яті, відбирати і оцінювати її відповідно до інтересів або поставлених завдань. Матеріальною основою аудіювання є аудіотекст, який має особливу композицію, структуру і

змістову організацію. На відміну від письмового тексту аудіотекст має інтонаційне оформлення, а його відтворення зумовлюється відповідним темпом, одноразовістю і незворотністю сприйняття, контактністю комунікантів і спрямованістю спілкування, яке підтримується паралінгвальними засобами [1, с. 41].

Отже, формування аудитивної компетентності є надзвичайно складним процесом, розпізнавання слів в аудіо-форматі, сприйняття, їх переклад та опрацювання викликає чимало складнощів. Таким чином, виникає необхідність у розробці особливого підходу до формування іншомовної аудитивної компетентності.

Література:

1. Білянська І. Формування англомовної аудитивної компетентності майбутніх учителів із використанням аудіокниг художніх творів : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 – теорія та методика навчання (германські мови). Тернопіль. 2018. 317 с.
2. Вишневецький О. Методика навчання іноземних мов : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ : Знання, 2011. 206 с.
3. Інноваційні інформаційно-комунікаційні технології навчання / В. Корольський, Т. Крамаренко, С. Семеріков, С. Шокалюк. Кривий Ріг. Книжкове видавництво Киреєвського. 2009. 325 с.

Нагаєвська Тетяна

PHRASEOLOGICAL UNITS TO DENOTE WEATHER IN ENGLISH AND UKRAINIAN

This thesis aims to explore and compare the phraseological units used to describe weather phenomena in English and Ukrainian languages. Additionally, it seeks to investigate the similarities and differences between the metaphorical expressions used to describe the weather in English and Ukrainian and to evaluate the effectiveness of these units in conveying information and expressing emotions in various communicative contexts.

The number of words in English and Ukrainian exceeds 200,000. Like other languages we use today, they are living languages. As a result,

comprehension of their lexicon requires more than just familiarity with word meanings. It necessitates that speakers grasp the figurative language in addition to connotative word comprehension. Idioms belong to this final category [1, p. 180-182].

Idioms spread historical and cultural knowledge and broaden people's language comprehension and manipulation. There are many definitions for idioms, including (1) the language unique to a people, country, class, community, or, less frequently, an individual; (2) a construction or expression with a meaning contrary to the literal one or not in accordance with the language's conventions [4, p. 359-361].

There are several types of phraseological units, including [3]:

- Idioms: Fixed expressions with a figurative or non-literal meaning that is not deducible from the meaning of their words. Examples include “a storm in a teacup” in English and “буря у склянці” in Ukrainian.
- Proverbs: Short sayings that express a general truth or piece of advice. Examples include “after rain comes fair weather” in English and “після дощу приходить ясна погода” in Ukrainian.
- Collocations: Words that commonly appear together in a particular language or context. Examples include “heavy rain” in English and “сильний дощ” in Ukrainian.
- Phrasal verbs: Verbs that consist of a main verb and one or more particles, which often change the meaning of the main verb. Examples include “clear up” (to become sunny or less cloudy after a period of rain or bad weather) in English and “вияснитися” in Ukrainian.
- Similes: Phrases that use “like” or “as” to compare two things. Examples include “like a hurricane” (very strong wind) in English and “холодний як лід” (as cold as ice) in Ukrainian.

Identifying many sorts of idioms and their meanings is important for efficient communication in both spoken and written language.

Talking more precisely about English and Ukrainian phraseological units, they have the similarity in the aim of usage (the most valuable sources of information about the culture, national character, psychological peculiarities and

the mentality of the nation), but also they differ in some ways:

- Linguistic structure: English idioms often use a noun or a verb as the head of the phrase (“a wind of change”), while Ukrainian idioms usually start with a verb (“чекати з моря погоди”).

- Literal vs. figurative meanings: English idioms tend to have more literal meanings (“catch the sun”) than Ukrainian idioms (“(аж) снігом силпе за шкуру”), which often have more figurative meanings.
- Cultural references: English idioms often reference cultural aspects of English-speaking countries (“Indian summer”), while Ukrainian idioms reference Ukrainian culture and traditions (“Ламаний гріш”).
- Frequency of use: Some idioms are more commonly used in English than in Ukrainian, and vice versa. For example, the English idiom “raining cats and dogs” is widely used to describe heavy rain, and the Ukrainian idiom “Горобина ніч” (night with rain, hail, lightning)[2].

So, phraseologies are important because they reflect the culture, history, and traditions of a language. They also play an important role in communication as they can convey complex ideas and emotions concisely and memorably. Phraseologies help to enrich the language, make it more colorful, and add flavor to everyday speech.

Література

1. Ambrose J. Why Idioms are Important for English Language Learners : Матеріали міжнародної конференції. Миколаїв: МФ НаУКМА, 2003. Р. 180–182.
2. Dictionary “English to Ukrainian Idioms”– URL: <https://www.proz.com/glossary-translations/english-to-ukrainian-translations/152>.
3. Cowie A. P. Oxford Dictionary of Current Idiomatic English. London : Oxford University Press, 1975.
4. Sotvaldieva H., Masharipova A. Phraseology as an Independent Branch of Linguistics. International Journal of Science and Research (IJSR). 2019. Volume 9 Issue12. P. 359-361.
URL: <https://www.ijsr.net/archive/v9i12/SR201204094925.pdf>

Новицька Єлена

ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ТА КУЛЬТУРИ

На даному етапі розвитку людства базовим підходом до вивчення будь-якої іноземної мови є формування комунікативної

компетентності. Значною мірою це зумовлено необхідністю успішної соціалізації у сучасному глобалізованому суспільстві. Особливу роль грає англійська мова як мова міжнародного спілкування та мова галузі ІТ.

Свою чергою більшість провідних вчених доходять висновку що успішна комунікація неможлива без знань культури народу мова якого вивчається. Одним з найефективніших способів сформуванню соціокультурну компетентність є залучення до навчального процесу автентичних мультимедійних матеріалів. Оскільки мова і культура нерозривно пов'язані між собою, вивчаючи мову, потрібно оволодівати культурою для того щоб комунікація була успішною та доцільною. І навпаки, знайомлячись з культурою підвищується і рівень володіння мовою. При грамотному введенні автентичних мультимедійних матеріалів учні мають змогу усвідомити свою рідну культуру, зіставити її з культурою досліджуваної мови та запобігти культурному шоку. [3, с. 89].

У професійно-орієнтованому навчанні доцільним є застосування автентичних аудіоматеріалів. Це забезпечує по-перше знайомство з еквівалентами та визначеннями різноманітних фахових термінів в пред'явленні носіями мови, а по-друге дозволяє підвищити рівень навичок з аудіювання, тобто за допомогою таких матеріалів можна і більш повноцінно оволодівати фахом і розвивати мовленнєві аудіальні вміння [5, с. 91].

Окрім цього, використання автентичних мультимедійних засобів на уроках англійської мови забезпечує більш ефективне засвоєння мови учнями, адже:

- при опрацюванні матеріалу залучається декілька каналів сприйняття;
- покращуються комунікативні вміння завдяки готовим зразкам спілкування в реальних умовах;
- підвищується мотивація до навчання, (учні розуміють зв'язок з знань які вони отримують з реальним світом);
- поглиблюються лінвокраїнознавчі знання;
- відбувається входження в іншомовну культуру;
- розвиваються навички критичного мислення
- відбувається формування та розвиток навичок, необхідних для спілкування з носіями іноземної мови в реальних комунікативних ситуаціях [1, с. 14].

Загалом, автентичними вважають матеріали, які не призначаються для учбових цілей, базуються на нормах виучуваної мови і є продуктом автора цільової мови для адресата, який говорить цільовою мовою. Процес навчання за допомогою автентичних матеріалів включає підготовчий етап (зняття передбачуваних труднощів), етап безпосередньої роботи з матеріалом (розвиток мовленнєвих умінь та навичок), етап обговорення (розвиток вмінь репродуктивного характеру і когнітивних умінь) та творчий етап (розвиток креативних здібностей та навчання самостійному пошуку) [4, с. 136].

Використання автентичних відеоматеріалів створює невимушену та позитивну атмосферу на занятті, але основною перевагою є те, що такі матеріали дозволяють бачити жести і міміку мовців що демонструє більш повну картину комунікативної ситуації [2, с. 166].

Отже, автентичні мультимедійні матеріали можуть стати актуальним джерелом професійної лексики та важливим компонентом розвитку соціокультурної компетентності. Однак для отримання найкращого результату від роботи з автентичними матеріалами слід ретельно підбирати їх відповідно до рівня володіння мовою учнями (враховуючи як словниковий запас так і рівень граматичну компетентності), поточних цілей і завдань навчального процесу.

Література:

1. Качур І. І. Використання автентичних матеріалів як креативний підхід до вивчення іноземної мови. *Інноваційна педагогіка. Випуск 21*. 2020. Т. 2. С. 13–15.

2. Король С. В. Дидактичний потенціал автентичних матеріалів для формування іншомовної комунікативної компетентності на заняттях з іноземної мови. *Наукові записки Серія: Педагогічні науки. Випуск 207*. 2022. С. 163 – 167.

3. Лутай Н. В., Бесараб Т. П. Використання автентичних матеріалів як засіб міжкультурної компетентності студентів. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія». Випуск 15(83)*. 2022. С. 88 – 91.

4. Рейда О., Івлева К., Гулієва Д. Використання автентичних матеріалів у процесі викладання англійської мови студентам-філологам. *Актуальні питання гуманітарних наук. Випуск 23*. 2019. Т. 3. С. 133–138.

5. Тимофіїва К. М. Робота з автентичними аудіоматеріалами як засіб навчання іноземних мов студентів юридичних спеціальностей. *Мова і право. Матеріали Всеукраїнського науково-практичного семінару*. 2019. С. 90–93.

Perva Anna Oleksandra

LINGUISTIC TECHNIQUES OF CONSCIOUSNESS MANIPULATION IN THE TEXT OF POLITICAL ADVERTISING

Political advertising has been a fundamental aspect of the democratic process for many years. Its primary objective is to influence the consciousness of the audience and persuade them to support a particular political candidate or issue. To achieve this, political advertising employs various linguistic techniques to manipulate the thoughts, emotions, and behavior of the audience [1]. This paper aims to explore the linguistic techniques of consciousness manipulation in the text of political advertising, their effects on the perception and decision-making of the audience, and their significance for critical thinking and informed decision-making.

Linguistic Techniques of Consciousness Manipulation

Rhetorical Devices

Rhetorical devices are tools used in political advertising to create persuasive and memorable messages. They include similes, metaphors, hyperboles, and analogies. For instance, a political candidate may use a metaphor to create an emotional connection with the audience or a hyperbole to emphasize the severity of a problem [3, p 240-241]. Rhetorical devices can be effective in influencing the perception and decision-making of the audience.

Example: Trump's use of his own flaws to simply accuse Clinton of the same things is one of his key rhetorical techniques on the campaign trail. This is why Slate's Jamelle Bouie calls much of Trump's rhetoric "an exercise in projection." Trump says of Clinton, "Well, look, she's a liar ... the whole thing is a scam with [Bill and Hillary]. Everything is a scam, like grifters." On Clinton's racial views, Trump says, "She's totally bigoted, there's no question about that" [8].

In the first example, Trump uses harsh language to attack Clinton's credibility by calling her a liar and referring to the entire situation as a scam. He does this to deflect attention from any possible deceit or dubious behavior on his part. In the second instance, Trump calls Clinton "totally bigoted" without offering any supporting details. This claim is meant to deflect attention away from any potential accusations of racism against him. Trump uses projection to try to delegitimize Clinton and give his audience a bad impression of her. For people who are unaware of the allegations being made or who do not critically evaluate them, this rhetorical tactic may be convincing.

The use of this rhetorical device can influence the perception and decision-making of the audience by appealing to their emotions and tapping into their desire for a better future. It seeks to create a positive association between the candidate and the notion of hope, thereby encouraging the audience to support the candidate based on their emotional response to the message rather than solely on a rational evaluation of their qualifications or policies.

It is important for individuals to be aware of these linguistic techniques in political advertising and to critically evaluate the messages presented to them [6, p 569-570]. By recognizing the use of metaphors, hyperboles, and other rhetorical devices, individuals can engage in more informed decision-making and consider a candidate's qualifications, policies, and track record alongside the emotional appeals used in political advertisements.

Emotional Appeals

Emotional appeals are another technique used in political advertising to manipulate the consciousness of the audience. By triggering emotions such as fear, anger, or hope, political ads can influence the perception and decision-making of the audience. For example, an ad that creates fear and anxiety about a particular issue can sway the audience towards a particular candidate who promises to solve the issue [7].

Positive and Negative Language

Positive and negative language is another technique used in political advertising to shape the perception of the audience. Positive language emphasizes the benefits and virtues of a candidate or issue, while negative language emphasizes the drawbacks and flaws of the opposition. For instance, a political candidate may use positive language to emphasize their

achievements and promises, while using negative language to criticize their opponent's record or policy proposals [3, p 223].

Euphemisms and Dysphemisms

Euphemisms and dysphemisms are words or phrases used to soften or exaggerate the meaning of a statement. Political advertising often employs euphemisms to present a particular issue or policy proposal in a positive light. For instance, a political candidate may use the term "tax relief" instead of "tax cuts" to create a positive perception of their policy proposal. On the other hand, dysphemisms are used to exaggerate the negative aspects of an issue or policy proposal. For instance, a political candidate may use the term "job-killing regulations" to criticize their opponent's policy proposals.

Repetition of Slogans and Keywords

Repetition is a technique used in political advertising to create a sense of familiarity and reinforce a particular message in the minds of the audience. Political ads often use slogans and keywords, such as "Make America Great Again" or "Yes We Can," to create a memorable and persuasive message. Repetition can be effective in shaping the perception and decision-making of the audience [5].

Metaphors and Symbolism

Metaphors and symbolism are often used in political advertising to convey a particular message or idea to the audience. For instance, the American flag may be used to represent patriotism and national pride. Metaphors and symbolism can be powerful tools in influencing the perception and decision-making of the audience [2].

The understanding of the linguistic techniques of consciousness manipulation in political advertising is crucial for developing critical thinking skills and making informed decisions as responsible citizens. By recognizing and analyzing the linguistic strategies employed in political advertising, individuals can evaluate the credibility and validity of political claims and proposals [4]. Critical thinking skills can help individuals make informed decisions that align with their values and beliefs.

References:

1. Dobelli, R. (2013). *The Art of Thinking Clearly*. HarperCollins.
2. Fiske, S. T., & Taylor, S. E. (2013). *Social Cognition: From Brains to Culture*. Sage Publications.

3. Hall, J. A., & Rosenthal, R. (1997). Interpreting Political Ads: The Influence of Verbal and Visual Information. *Political Behavior*, 19(3), 221-241.
4. Kahneman, D. (2011). *Thinking, Fast and Slow*. Penguin Books.
5. Marcus, G. E. (2000). *Political Psychology: A User's Guide*. Lawrence Erlbaum Associates.
6. Stroud, N. J. (2010). Polarization and Partisan Selective Exposure. *Journal of Communication*, 60(3), 556-576.
7. Westen, D. (2007). *The Political Brain: The Role of Emotion in Deciding the Fate of the Nation*. PublicAffairs.
8. Ladd J. M. Trump's only significant campaign skill is manipulating the media. But he's great at it. *Vox*. URL: <https://www.vox.com/mischiefs-of-faction/2016/9/26/13061494/trump-media-manipulation> (дата звернення : 12.05.2023).

Петрук Таїсія

БЕЗЕКВІВАЛЕНТНА ЛЕКСИКА ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ ПЕРЕКЛАДУ У РОМАНІ «ФАНТАСТИЧНІ ЗВІРІ ТА ДЕ ЇХ ШУКАТИ» ДЖОАН РОУЛІНГ

У сучасному перекладознавстві термін «безеквівалентна лексика» є досить новим та позначає лексичні одиниці, які не можна відтворити за допомогою схожих одиниць у мові перекладу з подібним семантичним наповненням [3, с. 2]. Безеквівалентна лексика притаманна кожній мові як позначення певних культурних явищ, але також вона зустрічається й у літературі, у творах фантастичного жанру зокрема [1, с. 98].

У романі Джоан Роулінг «Фантастичні звірі та де їх шукати» безеквівалентна лексика посідає важливе місце, адже у творі авторка створила цілий новий магічний світ, у якому існують різні створіння, предмети та поняття, відповідників яких не має не просто в мові перекладу, а й у світі.

Для утворення назв певних істот Роулінг використала прийом гри слів та мовного каламбуру, що робить ці назви більш колоритними та цікавими для читачів:

The Ashwinder is created when a magical fire is allowed to burn unchecked for too long [5, с. 41].

Попеляшко утворюється тоді, коли магічному вогнищу дозволяють безконтрольно палати надто довгий час [4, с. 49].

У даному прикладі переклад істоти *Ashwinder* – *попеляшко* базується на прямій асоціації її назви з образом Попелюшки, що дозволяє читачу швидко запам'ятати її, але в той самий час зберігається й натяк на першочерговий посил утворення такої назви, пов'язаної із можливістю звіра з легкістю перетворити все навкруги на попіл. Під час роботи з такими конструкціями перекладачу потрібно керуватися методом «ідентифікації», тобто, передаючи художні елементи твору, не забувати про достовірність перекладу [2, с. 107].

The Flobberworm lives in damp ditches [5, с. 49].

Флоберв'яки водяться у вологих канавах [4, с. 62].

У цьому реченні можливий й переклад за допомогою транслітерації «*флоберворм*», так як перша частина слова не передається українською, але перекладач урізноманітнив її, додавши закінчення слова *черв'як*. Таким чином, назва набула більш цікавого звучання та зберегла асоціації, які виникають при прочитанні її оригінального варіанту.

Але, інколи переклад безеквівалентної лексики зі збереження першочергового посилу неможливий:

The Hippogriff is native to Europe, though now found worldwide [5, с. 58].

Гіпогриф родом з Європи, хоч зараз проживає по цілому світі [4, с. 21].

The Erkling is an elfish creature which originated in the Black Forest in Germany [5, с. 46].

Ерклінг – ельфоподібна істота, що походить з Чорного лісу в Німеччині [4, с. 31].

У вищенаведених прикладах важко реалізувати творчий підхід до їх перекладу, тому що здебільшого походять з інших мов і навіть в англійській мові ці слова не несуть особливого значення читачам. У таких випадках увага приділяється саме розкриттю опису звіра, а назва передається шляхом транслітерації.

Отже, значною частиною успішної роботи над безеквівалентною лексикою є виявлення перекладачем творчого потенціалу, відмінних знань англійської та української мов й здатності помітити прихований

посил. Для досягнення цієї мети перекладач повинен застосовувати різноманітні лексичні та перекладацькі прийоми.

Література:

1. Гаврилова І. М., Атанасова О. А. Переклад безеквівалентної лексики на матеріалі казок братів Грімм. *Закарпатські філологічні студії*. 2020. Т. 2. № 14. С. 96-102.

2. Камінська М. О. Функціональні теорії перекладу. *Нова філологія. Збірник наукових праць*. 2021. № 83. С. 105-112.

3. Лісна М. І. Безеквівалентність як об'єкт теорії перекладу та двомовної лексикографії. URL: <file:///C:/Users/User/Downloads/1812-Текст%20статті-3889-1-10-20150429.pdf> (дата звернення: 18.12.2022).

4. Роулінг Дж. К. Фантастичні звірі та де їх шукати / пер. з англ. В. Морозов. Київ: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2018. 74 с.

5. Rowling J. K. *Fantastic beasts and where to find them*. Bloomsbury, 2001. 116 p.

Пілюх Максим

ІНТЕГРАЦІЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ УСНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ.

У сучасному світі, де технології швидко розвиваються, навчання англійської мови вимагає постійного оновлення та адаптації до потреб сучасних учнів. Одним із ефективних підходів є інтеграція інтерактивних технологій у процес формування усної мовленнєвої компетентності та розвитку критичного мислення на уроках англійської мови учнів старших класів.

Використання інтерактивних технологій, таких як комп'ютери, планшети, інтерактивні дошки та програмне забезпечення, може зробити процес навчання більш захоплюючим, цікавим та ефективним для учнів [1, с. 456-462]. Перш за все, ці технології надають можливість використовувати різноманітні мультимедійні ресурси, включаючи відео, аудіо та інтерактивні вправи, що стимулює зорову та слухову сприйнятливості учнів. Вони можуть бачити, слухати та взаємодіяти з

різними матеріалами, що сприяє формуванню навичок усного мовлення та розвитку мовної компетентності[3, с. 474-492].

Завдяки інтерактивним технологіям, учні можуть брати участь у різноманітних комунікативних вправах, діалогах та симуляціях, які сприяють розвитку усного мовлення. Вони можуть використовувати ці технології для створення власних презентацій, відео або аудіозаписів, що дозволяє їм вдосконалити навички вимови, інтонації та мовного виразу[4, с. 303-318]. Крім того, використання інтерактивних технологій дає можливість учням отримувати миттєвий зворотний зв'язок та корекцію помилок, що сприяє поліпшенню якості їх усного мовлення.

Окрім розвитку усного мовлення, інтерактивні технології сприяють розвитку критичного мислення учнів. Вони можуть досліджувати та аналізувати різні автентичні матеріали, такі як відео, статті або інтернет-ресурси, й висловлювати свою думку, розглядаючи різні погляди на тему [5, с. 1052-1084]. Це допомагає учням розвивати критичне мислення, аргументацію та аналітичні навички. Крім того, інтерактивні технології можуть сприяти колаборативному навчанню, коли учні працюють у групах, обмінюються ідеями та спільно вирішують завдання [2, с. 18-26].

У підсумку, інтеграція інтерактивних технологій у процес формування усної мовленнєвої компетентності та розвитку критичного мислення на уроках англійської мови учнів старших класів є важливим та ефективним підходом до навчання. Вона сприяє залученню учнів до активної комунікації, розвитку креативності та самостійності, що готує їх до успішної комунікації в сучасному світі.

Література:

1) Al-Masri, M. (2017). The Effect of Integrating Interactive Whiteboard on Enhancing Students' Speaking Skills in EFL Context. *Journal of Language Teaching and Research*, 8(3), 456-462.

2) Gikas, J., & Grant, M. M. (2013). Mobile computing devices in higher education: Student perspectives on learning with cellphones, smartphones & social media. *The Internet and Higher Education*, 19, 18-26.

3) Hsu, C. K., Ching, Y. H., & Grabowski, B. L. (2013). Improving English as a foreign language learners' speaking skills with ubiquitous computing. *Computer Assisted Language Learning*, 26(5), 474-492.

4) Warschauer, M., & Meskill, C. (2000). Technology and second language learning. In J. Rosenthal (Ed.), Handbook of undergraduate second language education (pp. 303-318). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.

5) Zheng, B., Warschauer, M., Lin, C. H., & Chang, C. Y. (2016). Learning in One-to-One Laptop Environments: A Meta-Analysis and Research Synthesis. Review of Educational Research, 86(4), 1052-1084.

Плодник Юлія

REALIA OF THE WORLD OF NATURE IN THE UKRAINIAN TRANSLATION OF DELIA OWENS' NOVEL "WHERE THE CRAWDADS SING"

More than 60 years have passed since the Ukrainian linguist O. Kundzich first used the term “realia” in his work “Translation Thought and Translation Misconception” (1954) [4, p. 176]. Since then, the concept of “realia” has been the subject of research of many translation scholars. Given the fact that different linguists, both Ukrainian and foreign, have studied realia, it is obvious that their approaches to the research also varied.

In particular, M. P. Kochergan called such a linguistic phenomenon “non-equivalent vocabulary”. The scientist believed that every language has such a vocabulary – words that denote specific cultural phenomena and have no one-word equivalent in another language [3, p. 321]. P. Newmark applied the term “cultural words” to refer to the concept of realia. The scientist supposed that in any language there are "universal words" that do not cause problems in translation, and "cultural words" that are rather difficult to translate if there is no cultural overlap between the source and target languages [5, p. 94]. C. Nord in her book “Translating as a Purposeful Activity” used the term “cultronyms” to refer to the phenomenon of “realia”. She considered a cultronym as a social phenomenon of culture X that is considered relevant to members of that culture and, when compared with the corresponding social phenomenon in culture Y, turns out to be specific to culture X [6, p. 32].

Throughout the long history of the study of the peculiarities of realia, scholars have proposed various classifications of them, referring to different features. One of the most detailed classification is proposed by T. R. Kiyak, who divides realia into six big groups: 1) household realia; 2) ethnographic and

mythological realia; 3) realia of the world of nature; 4) realia of the state and administrative system and social life; 5) onomastic realia; 6) associative realia [2, p. 148].

In our study we analyzed one group of this classification – realia of the world of nature, which can be further subdivided into: a) names of animals; b) names of plants; c) names of landscapes. Besides we discovered which main ways of translation were used to translate them into Ukrainian on the basis of Delia Owens' novel "Where the Crawdads Sing".

*The shack sat back from the palmettos, which sprawled across sand flats to a necklace of green **lagoons** and, in the distance, all the marsh beyond [8, p. 14].*

*Хатина ховалася у заростях карликових пальм, що розкинулись уздовж піщаних мілин, ген до намиста зелених **лагун** та луків удаліні [7, с. 12].*

The realia of the above sentence is "lagoon". It is an area of salt water separated from the sea by a low sandbar or coral reef. The way it is transmitted in the Ukrainian translation of this sentence is transcoding, with the help of which the graphic form of the realia "lagoon" was transmitted by means of the Ukrainian alphabet as "лагуна". This method can be considered appropriate, since the translator managed to keep the pronunciation of the word close to the original.

*Silver and soft, it was from the crest of a **night heron**, one of the most beautiful of the marsh [8, p. 91].*

*Цього разу в неї в руках опинилося м'яке сріблясте перо з чубчика **нічної чаплі** – одного з найкрасивіших болотяних птахів [7, с. 120].*

The sentence above is an example of the use of such a realia as "night heron". It is a common wading bird from the Heron family, similar to the common heron, but unlike it, it hunts at night. The method of translation of this realia is the use of calque, as we can see that the translator conveyed the two parts of this polysemic realia in Ukrainian as "нічна" and "чапля", i.e. literally, and put them together without any changes in structure or semantics.

*Pulling up her bib overalls, she'd rushed into the kitchen to put the plates and forks out. Pick the **weevils** from the grits [8, p. 16].*

*Натягнувши комбінезон, вона побігла на кухню, щоб поставити на стіл тарілки, розкласти виделки і вибрати **дрібних жучків** із вівсяної крупи [7, с. 15].*

The realia that can be noticed in the above sentence is “*weevils*”. These are small, elongated beetles whose larvae usually develop inside seeds, stems, or other parts of plants and are particularly common in tropical regions of the world. This realia was translated by hyperonymic renaming, where the species term “*weevils*”, i.e. a type of beetle, was replaced by the generic term “*маленькі жучки*”. Given that this realia is used only once in the text, we can conclude that it is not too important, so this kind of replacement of the species concept with the generic in this context can be considered adequate.

The list of the examples of realia of the world of nature which we analyzed is not complete, however it can prove the idea that realia of the world of nature found in Delia Owens' novel “Where the Crawdads Sing” are translated into the Ukrainian language with the help of various strategies: transcription, use of calques, hyperonymic renaming etc.

References:

1. Камінська М. О. Функціональні теорії перекладу. Нова філологія. Збірник наукових праць. Запоріжжя: Видавничий дім «Гельветика», 2021. № 83. С. 105-112.
2. Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Перекладознавство (німецько-український напрям): підручник. К: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2008. 543 с.
3. Кочерган М. П. Загальне мовознавство. 3-тє вид. К.: Академія, 2010. 456 с.
4. Подорожна К. Ю. Місце реалій у системі безеквівалентної лексики. Науковий вісник Чернівецького університету: Германська філологія. 2014. Вип. 692-693. С. 174-178.
5. Newmark P. A Textbook of Translation. Pearson Education Limited, 1988. 292 p.
6. Nord C. Translating as a purposeful activity. Functionalist Approaches Explained. London and New York: Routledge, 2018. 166 p.
7. Овенс Д. Там, де співають раки: пер. з англ. О. Жильникової. Х.: Віват, 2022. 432 с.
8. D. Owens. Where the Crawdads Sing. NY: Penguin Group, 2018. 368 p.

КЛАСИФІКАЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Фразеологія як галузь лінгвістики з'явилась нещодавно, у ХХ ст. Вона має великі перспективи для розвитку. Проте, незважаючи на свій відносно молодий вік, вона була досить детально досліджена науковцями. Як зазначає Гомзяк Х.І.: «Фразеологія як наука перебуває у процесі безперервного розвитку, привертаючи й надалі увагу дослідників. У сучасному мовознавстві наукові розвідки з фразеології окреслюють широке коло дискусійних проблем» [1, с. 9]. Однією з таких проблем є класифікація фразеологізмів.

Під фразеологізмом розуміється стійка і відтворена одиниця мови, що складається з компонентів, наділена цілісним значенням і поєднується з іншими словами [5]. Це крилаті вислови, стійкі сполучення слів, які використовуються кожен день, і зазвичай їх розуміють лише носії тієї чи іншої мови. Звісно, вони з'явилися давно, але мовознавці почали вивчати фразеологізми в контексті науки лише в ХХ ст.. Лінгвіст Шарль Баллі вважається основоположником фразеології – науки, що вивчає фразеологізми. Він вбачав не тільки те, що фразеологізми - це стійкі словосполучення із власним лексичним значенням, але й певну системність у фразеології. Філолог розробив першу класифікацію фразеологізмів. З-поміж усіх словосполучень лінгвіст виділяє чотири типи:

- 1) вільні словосполучення;
- 2) звичні сполучення (з відносно вільним зв'язком компонентів);
- 3) фразеологічні ряди (групи слів, у яких два розташованих поряд поняття зливаються майже в одне);
- 4) фразеологічні єдності (сполучення, в яких слова втратили своє значення й виражають єдине нерозкладне поняття) [2, с.14].

У межах функціонально-стилістичного підходу, Б. Лабінська класифікувала фразеологізми так:

- 1) Розмовні фразеологічні одиниці, які забезпечують комунікацію і використовуються переважно в усному мовленні і мають «знижене» експресивно-стилістичне забарвлення.

2) Книжні фразеологічні одиниці, які функціонують переважно в писемному мовленні і яким властиве «підвищене» експресивно-стилістичним забарвлення.

3) Міжстильові фразеологічні одиниці, які можуть вживатися практично у всіх стилях мови, адже вони стилістично та експресивно не забарвлені, а також загальноновживані. [3, с. 109].

Відповідно до граматичного підходу, дослідник, Ю. Прадід, умовно групує фразеологізми на дві великі групи:

1) фразеологізми, які мають граматично домінуючий складник, за допомогою якого можна легко визначити категорійні властивості;

2) фразеологізми, що включають в себе категорійні ознаки двох і більше частин мови.

Зважаючи на співвідношення з частинами мови, науковець зазначає, що більшість фразеологічних одиниць можна класифікувати в наступні семантико-граматичні підкласи:

- іменникові (субстантивні) (a dog in the manger);
- прикметникові (ад'єктивні) ((as) fierce as a tiger, (as) cunning as fox);
- дієслівні (to feel like fish out of water, to have one's heart in one's mouth);
- прислівникові (адвербіальні) (not half bad, all in the day's work);
- вигуківі (good luck, heart alive). [3, с. 109].

Отже, фразеологія як наука має великі перспективи для розвитку. Проте незважаючи на це, мовознавці вже зробили багато досліджень, які потім стали теоретичною основою для цієї галузі лінгвістики. Одним із аспектів є розробка класифікацій фразеологізмів, що підкреслює системність фразеології. На сьогодні існує багато класифікацій ФО за їхніми ознаками, але головними класифікаціями є семантична, структурно-семантична, морфологічна тощо.

Література

1. Гомзяк Х.І. Семантика соматизмів у структурі фразеологізмів (на матеріалі СУМ: в 11 т.). URL: https://philology.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/09/Mahisterska-robota_Homziak-KH_FLUM-21z.pdf (дата звернення: 05.05.2023)
2. Денисова А.С. Проблема дослідження класифікацій фразеологічних одиниць у лінгвістиці. *Наукові записки Бердянського державного*

педагогічного університету. Сер. : Філологічні науки. 2015. № 6. С. 13-21.

3. Кравчук М. В. Підходи до класифікації фразеологічних одиниць. *Сучасні філологічні дослідження та навчання іноземної мови в контексті міжкультурної комунікації: Збірник наукових праць. Житомир, 2018. С. 207-210.*
4. Правник М. Використання фразеологізмів у повсякденному житті на початку XXI ст. Студентські ініціативи: теорія і практика початкової освіти : матеріали II наук.-практ. інтернет-конф. Харків, 2021. С. 63.
5. Хмільовська О. Фразеологізми в іншомовній пресі та їх відтворення в українському перекладі (на матеріалі британських електронних ЗМІ: Guardian, Daily Mail, Daily Star, Daily Express, The Times, The Independent). URL: <https://theses.oa.edu.ua/DATA/2481/Хмільовська%20Оксана.docx.pdf> (дата звернення: 25.04.2023)

Проценко Тетяна

МОРАЛЬНА ПРОБЛЕМАТИКА РОМАНУ ХАРПЕР ЛІ «УБИТИ ПЕРЕСМІШНИКА»

Книга Харпер Лі «Убити пересмішника» – особливий для американської літератури роман, який можна перечитати і в юності, і в зрілі роки, не боячись розчаруватись. Цей роман яскраво відтворює проблеми входження молоді в дорослий світ та моральні ідеали людства. Книга, яка написана у 1960 році, не втрачає своєї актуальності і досі, адже роздуми письменниці про добро, справедливість, терпимість часто хвилюють кожного з нас. Твір Харпер Лі дає надію, що справедливість і рівність переможе над злом, що панує наразі в суспільстві.

У романі описані події, що відбуваються у провінційному містечку Мейкомбі штату Алабама у 1935 році. 30-ті роки XX століття – це час економічної кризи, расової неприязні, коли люди з білою шкірою були вороже налаштовані стосовно людей з чорною шкірою. Проблеми в суспільних відносинах відзеркалені письменницею на прикладі школи, де кожен учень відтворює поведінку своїх батьків, кепкує з когось або сам стає мішенню для насмішок, або ж залишається осторонь. Роман

Харпер Лі висвітлює багато важливих проблем, торкається важливих тем. Одна з них – це тема становлення особистості, виходження дитини у світ дорослих.

Діти в романі Харпер Лі творять навколо себе свій особливий, загадковий, казково-романтичний світ з таємницями, загадками, у якому мають силу негритянські забобони про страшні місця, про скитання душ померлих, світ, де вкоренилися давні плітки навколо сім'ї Редлі, остаточно зробивши молодшого Редлі Страхолюдом, життя якого описують моторошними подробицями. Але саме ці діти стають свідками найскладніших ситуацій, і якимось непомітно починають розуміти і відчувати людей, дорослішати, осмислюючи «дорослі» проблеми.

Автор показує, як змінюється уявлення Всевидька і Джема про світ, а починається це, напевно, з уявлення про їхнього батька. Спершу вони вважали його старим, майже соромляться його, адже він не грає у футбол і не робить того, що роблять батьки інших дітей, а лише читає. Та після випадку зі скаженим собакою вони дізнаються про те, що їхній батько був колись найкращим стрільцем штату. Вони не замислюються про його шляхетне рішення ніколи не брати до рук смертоносної зброї, бо рано чи пізно вона може принести нещастя, і дуже скоро вони зрозуміють, що його виважена і спокійна поведінка під час пожежі є істинною мужністю. Родина Аттікуса Фінча відрізнялась від інших родин Мейкомба. Батько і діти спілкуються як рівні. Аттікус навчив своїх дітей думати самостійно та задавати правильні питання, а ще ходити з піднятою головою, коли всі навколо думають, що ти є іншим.

Неможливо не оминати персонаж загадкового сусіда, Страхолюда Редлі. Самотня людина Редлі був відокремлений від світу власними батьками через погану поведінку в юності. Він приречений на самотність, адже в Мейкомбі суспільна думка надто впливає на долю людини, а найстрашніше те, що змінити ці упередження майже не можливо. Однак він залишає дітям гостинці у дуплі дуба, аби порадувати їх, допомагає вирішити Джему його проблему з розірваними та майже втраченими штанами, непомітно вкриває ковдрою Всевидька під час пожежі, і виявляється справжнім героєм, який рятує дівчинку і її брата від навіженого Боба Юела. Виявляється, що в його житті була лише одна радість – прихильність до сусідських дітей, для них він став янголом-охоронцем.

Також відтворенням моральних ідеалів є Том Робінсон, темношкірий, через що зазнав у житті багато ненависті та несправедливості, він не заподіяв нікому зла, але засуджений людською жорстокістю. Том Робінсон і Артур Редлі є беззахисними у своїй доброті й щирості, це ті пересмішники, що відчувають на собі ницість суспільства.

Отже, Харпер Лі знайшла шлях, що дозволив показати світ дорослих очима дитини, при цьому не спрощуючи і не оминаючи злободенних проблем. Разом із головною героїнею твору читач дивиться на світ, який поділяється на світ добра і зла, та показує проблему виходження молоді в дорослий світ.

Література:

1. Харпер Лі «Убити пересмішника» URL: <https://www.ukrplib.com.ua/world/printit.php?tid=3562>

Рейш Катерина

ПЕЙОРАТИВНА ЛЕКСИКА – ЗАСІБ ОЦІНКИ ТА ВИРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙ.

XIX століття характеризується пильною увагою, до психо – емоційного стану людської особистості, особливо який виражається вербально. Важливим аспектом у даних дослідженнях виступає саме неформальна розмовна мова, яка уже давно увійшла в коло понять, які досліджують сучасні лінгвістичні науки. Збагачення розмовної мови пейоративами, викликало зацікавленість з боку науковців, як до такої, що виражає емоційний стан та оціночне відношення до предмета.

Розглядаючи поняття пейоративів, за академічним тлумачним словником української мови, подається наступне визначення: «вирази, висловлювання, сентенції з негативною, образливою або іронічною оцінкою стосовно предмету дискусії чи дискутанта.» (1).

Із урахуванням особливості використання пейоративної лексики, вона поділяється на дві категорії – контекстуальну та загальну. Перша за своїм характером розкриває сутність та залежить від контексту у якому була використана, тоді як загальна – є автономною, та не залежить від контексту.

Використання такого типу лексики зумовлено декількома чинниками:

- 1) надання емотивно – оціночної конотації;
- 2) привернення уваги;
- 3) відображення психо – емоційного інтелекту;
- 4) психологічного напруження та розрядки;

З морфологічної точки зору, дана лексика виражається дієсловами, що характеризує ставлення до предметів, людей або ж ситуації. Наприклад: *варнякати, швендяти, реготати, либитися, шкіритися, sod-off – відвали, piss off – чухай ногу об дорогу* (у розмовній мові виражається більш грубою формою), *Shot your bloodclaat mouth! – завали рота та ін.*

Також існують пейоративи іменникового походження – за своїм характером, вони виражають звернення до мовця, та поділяються на декілька груп: надання тваринних ознак та характеристик; слова на позначення фізичних вад; анатомічного походження, із метою підкреслення недоліків та людських вад; через соціальне становище; на основі біблійного походження; предметів побуту та ужитку.

До прикладу візьмемо декілька найпоширеніших слів, які використовуються не тільки в літературі, й у розмовній повсякденній мові: *козел, видра, морда, ірод, гандон, падло, bastard – ушльопок, bellend – кретин, bullshit – херня, bitch – сука, bint – новія, шльондра та ін.*

Прикметникове походження пейоративної лексики, що підкреслює та підсилює емоційність та напруженість. Такі слова ґрунтуються на основі розумових здібностей, зовнішнього вигляду, характерних ознак, психологічних особливостей.

Наприклад: *хворий на голову, пропаща, облуплений, бухий, товстий та ін* (4, с.4-6).

Bloody – добаний, munter – гидотний та ін.

Поруч із пейоративною лексикою, також варто згадати, про інвективну лексику, така лексика особливо часто використовується в розмовному мовленні. Емоційна сфера даних слів значно більша, сюди входить лайка та нецензурна лексика різних видів та типів.

Розглядаючи даний тип лексики, варто зауважити, що велику роль грають культурні особливості, у всіх словах ненормативного походження простежуються чіткі культурні особливості. Так існує лексика, яка базується на рисах неохайності та природніх потребах,

також провідне місце у ненормативній лексиці, багатьох народів займає сексоцентрична або відгенітальна лексика, слова такого типу пов'язані із статевими органами та сексуальним актом:

*Fuck it, fuck this, fuck this shit! - нах*й все це та ін.*

Підсумовуючи усе вище сказане, безсумнівно, можна стверджувати, що така лексика перш за все, виступає емоційним компонентом. Збагачення мовного потенціалу людини даною лексикою, свідчить про недостатній розвиток соціального інституту та поширенню психологічних проблем, емоційної нестабільності, яка сублемується використанням нецензурної лексики.

Література:

- 1) Академічний тлумачний словник. URL: <http://surl.li/hhbcl> (Дата звернення: 20.05.2023)
- 2) Карпенко Є.В. Пейоративна лексика як маркер емоційно – інтелектуальної дисфункції особистості. Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. 2020.
- 3) Кульчицька О.В. Пейоративи як засіб вербалізації вираження негативного емоційного інтелекту. *Science and Education a New Dimension: Philology*, II(1), Issue: 17, 2014. С.68-70.
- 4) Розінкевик Н., Ловейко Т., Сіменик Є. Морфологічний аналіз пейоративної лексики у романі Люко Дашвар «На запах м'яса». *Українське слово і сучасність*. №6. 2017. С. 3-10.
- 5) Шутова П.Д. Пейоративна лексика в німецькій та українській мовах. *Донецький національний університет імені Василя Стуса*. 2021. 90 с.

Рибак Валерія

РОЗКРИТТЯ СУТНОСТІ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

У сучасному світі нагальною є потреба постійного саморозвитку фахівців, підвищення їхньої професійної кваліфікації та підтримки конкурентоспроможності в професійній сфері. Однією з вимог

роботодавців є необхідність володіння іноземною мовою. Саме тому опанування англійською мовою є актуальним зараз, особливо для старшокласників, які готові вступити у доросле життя. Формування іншомовної лексичної компетентності в учнів є одним з важливих завдань, яке стоїть перед учителем іноземної мови. Успішне виконання цього завдання допоможе учням вільно розмовляти з носіями англійської мови під час їхньої професійної діяльності в майбутньому.

Поняття іншомовної лексичної компетентності та її розвиток у старшокласників досліджували багато науковців, зокрема Н. Бідюк, С. Бондар, М. Бондар, О. Шамов тощо.

За словами Н. Бідюк, лексична компетентність – це знання і вміння використовувати різні слова, фрази та інші мовні одиниці, які відображають специфіку певної тематики [1, с.159].

У той же час О. Полянiчко стверджує, що лексична компетентність – це заснована на лексичних знаннях, навичках, вміннях, а також особистісному мовному та мовленнєвому досвіді можливість індивіда визначати значення слова з контексту, а також могли порівняти його тлумачення в двох мовах. Окрім цього, учень повинен розуміти структуру поняття слова і виокремлювати в значенні слова найголовніше [4, с.145].

Лексична компетентність є важливим складником мовної компетентності, оскільки від неї залежить якість та ефективність комунікації. Людина з високою лексичною компетентністю легко знаходить потрібні слова для виразу своїх думок, розуміє тонкості мовного виразу та може вибрати найбільш точне слово для передачі своїх ідей. Лексична компетентність розвивається через читання, прослуховування та спілкування з носіями мови [3, с. 225]. Формування лексичної компетентності передбачає і постійне накопичення й розширення словникового запасу, і використання його в різних видах мовленнєвої діяльності: аудіюванні, говорінні, читанні та письмі [2, с. 344].

Здійснивши аналіз дефініцій поняття «лексична компетентність» в сучасній науковій літературі, ми з'ясували, що іншомовна лексична компетентність – це здатність розуміти і використовувати слова та словосполучення в мовленні, що передбачає знання лексичного складу мови, відтінків значень слів та особливостей їхнього контекстуального вживання. Іншомовна лексична

компетентність є одним із важливих елементів вивчення оволодіння іншомовним мовленням мови. а її постійне збагачення є необхідною передумовою освоєння майбутньої професії.

Література:

1. Бідюк Н.М. Наукові записки. Педагогічні науки. 2021. № 194. С. 158-160.
2. Бігич О.Б., Бориско Н. Ф., Борецько Г. Е. Методика формування міжкультурної іншомовної комунікативної компетенції. Ленвіт. 2011. С. 343-344.
3. Головань М.С. Компетенція та компетентність: порівняльний аналіз понять. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2011. № 8. С. 224-233.
4. Полянiчко О.Л. Компоненти змісту лексичної компетентності майбутніх учителів історії. Закарпатські філологічні студії. 2020. №13. С.144-146.

Ружинська Діана

ПРОБЛЕМАТИКА ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ

В умовах реформи системи освіти навчання іноземної мови набуває нового значення. Вільне володіння англійською мовою, а також високий рівень інформаційної компетентності, комп'ютерної грамотності є ключовими компетентностями громадянина ХХІ століття – випускника сучасної школи. Саме ці уміння та навички забезпечують можливості пошуку, аналізу, класифікації, синтезу інформації з першоджерел, порівняння інформації з різних джерел та медіа, а також створення власного інформаційного продукту.

Успішність іншомовної комунікації залежить від рівня сформованості лексичної компетентності, тому лексичні одиниці слід розглядати як невід'ємний компонент змісту навчання іноземної мови. Це передбачає не лише знання окремих слів, але і їх адекватне використання у міжкультурному контексті. Лексична компетентність є

важливим компонентом іншомовної комунікаційної компетентності, що спрямована на успішне вирішення завдань взаєморозуміння та взаємодії з іншомовними співрозмовниками, а також з різними аспектами культури та суспільства, представленими в мові. Розвиток лексичної компетентності сприяє порівнянню соціокультурних реалій власної мови з іншими культурами, критичній рефлексії стосовно неї і формуванню системи особистісних цінностей.

Навчання старшокласників передбачає використання сучасних методів, підходів та технологій, що забезпечить підвищення мотивації та пізнавального інтересу учнів до вивчення англійської лексики. Використання сучасних технологій та ресурсів, таких як мобільні додатки для вивчення слів, онлайнсловники та інтерактивні вправи, сприяє ефективному формуванню лексичної компетентності.

Отже, формування іншомовної комунікативної компетентності у старшокласників передбачає не лише запам'ятовування окремих лексичних одиниць, але й повне занурення до англомовної культури, вивчення міжкультурних особливостей використання нових слів у доречному контексті. З огляду на психолого-педагогічні особливості навчання старшокласників виникає потреба у більш детальному дослідженні особливостей застосування сучасних мобільних та комп'ютерних технологій з метою вдосконалення процесу формування їх іншомовної лексичної компетентності.

Сарафинук Ірина

КРИТЕРІЙ ТА ПРИНЦИПИ ВІДБОРУ АВТЕНТИЧНИХ ТЕКСТІВ ДЛЯ КОМПЛЕКСНОГО РОЗВИТКУ ВМІНЬ ЧИТАННЯ ТА ГОВОРІННЯ В СТАРШИХ КЛАСАХ

У наш час відбувається зміна культурних та соціальних цінностей. В сучасному світі інформація швидко доступна через інтернет, соціальні медіа та інші джерела. Молодші покоління віддають перевагу коротким текстам, відео або аудіоматеріалам. Читання книг вимагає більшої уваги та зосередженості, що може бути менш привабливим для деяких учнів. Діти сьогодні витрачають багато часу на інтернет, комп'ютерні ігри, соціальні мережі та інші розваги. Це може зменшити

час, який вони приділяють читанню книг. Деякі учні можуть не бачити цінності читання або не відчувати задоволення від нього. Це може бути пов'язано зі стереотипами про читання як нудну або непотрібну діяльність. Повільне, мляве читання нецікавого тексту на уроці не може сприяти розвитку комунікативних навичок. Тому, завдання вчителя полягає в тому, щоб зробити роботу з іншомовним текстом цікавою та змістовною, оскільки читання таких текстів розвиває мислення учнів, допомагає усвідомити системи іноземної мови, зрозуміти особливості рідної мови. Інформація, яку отримує учень з іншомовних текстів, формує його світогляд, збагачує країнознавчими знаннями. Розумова робота, котра виконується читцем, з метою проникнення у зміст тексту, розвиває мовну здогадку, самостійність у подоланні мовних та смислових труднощів, інтерес до оволодіння іноземною мовою, посилює пізнавальну активність учнів [1]. Читання як вид мовленнєвої діяльності є однією з головних практичних цілей навчання іноземних мов. Воно допомагає в оволодінні мовним матеріалом, у його закріпленні та накопиченні. Однак не слід забувати, що читання тісно пов'язане з іншими видами мовленнєвої діяльності: письмом, аудіюванням, говорінням. Учитель повинен навчити учнів користуватися читанням як засобом для засвоєння мовного (лексичного і граматичного) матеріалу, так і джерелом інформації. Оволодіння вмінням добре читати робить реальним і можливим досягнення виховних, освітніх, розвиваючих цілей у процесі вивчення мови [4].

Важлива роль читання в опануванні іноземної мови зумовлюється тим, що воно передбачає активну роль читача, яка спрямована на сприйняття та переробку як мовної, так і змістової інформації, яку несе в собі художній текст. У процесі читання художнього тексту виділяють три етапи:

- розкриття основної сюжетної лінії;
- обговорення подій, дій та вчинків персонажів, їх оцінка;
- визначення ідеї твору, інтерпретація тексту.

Для формування адекватних умінь читання велике значення має характер текстів: їхній зміст, інформативність, цікава фабула тощо. Від якості текстів залежить мотивація читацької діяльності учнів. Тексти для читання виконують навчальні функції, які сприяють успішному оволодінню мовою [2].

Учитель має вміти оцінювати тексти, бо часто буває складно запевнити учнів, що іншомовні тексти можна зрозуміти навіть якщо у тексті є певна кількість незнайомих слів та граматичних структур.

Так, наприклад, добір текстів до навчальних посібників елективних курсів з іноземних мов здійснюється на основі таких критеріїв: автентичність, ситуативність, інформативність, пізнавальна цінність, проблемність, міжкультурне спрямування, прагматичність тексту, функціональність, відповідність змісту текстів віковим особливостям та інтересам учнів. Автентичність, серед інших критеріїв добору іншомовного навчального матеріалу, є головною вимогою, що висувається Радою Європи до навчальних текстів і матеріалів. Як зазначено в Рекомендаціях Ради Європи, автентичний текст є “центром будь-якого акту мовленнєвого спілкування, зовнішньою предметною з’єднувальною ланкою між тим, хто продукує, і тим, хто сприймає, спілкуються вони безпосередньо чи на відстані” [3].

Для відбору художніх автентичних текстів існують наступні принципи: урахування естетичного впливу на читача; відповідності віковим інтересам читачів; наявності соціокультурного потенціалу; наявності усномовленнєвого потенціалу. За принципом наявності соціокультурного потенціалу тексти розглядаються згідно їхнього внеску до пізнання учнями країни та народу виучуваної мови. Важливе значення для сприйняття соціокультурної інформації учнями має характер її презентації в тексті. Розподіл такої інформації в тексті може бути рівномірним або концентрованим [1].

Застосування принципу граматико-стилістичної відповідності жанру зумовлює необхідність урахування у процесі відбору текстів їх мовних та стилістичних особливостей. З граматичними та стилістичними особливостями автентичних текстів (виразність, багатозначність, узуальність) та різноманітними порушеннями граматичної норми пов’язані певні труднощі сприймання цих текстів учнями. Але ця відносна нерегульованість мовних засобів, що використовуються, наприклад, при спілкуванні в соціальних мережах, сприяє неповторності тексту, наявності ефекту новизни, завдяки чому вони мають великий вплив на читача. Використання текстів різних тем, груп, жанрів та стилів допоможе уникнути одноманітності у відборі текстів.

За принципом тематичної відповідності, який є спільним принципом для відбору соціально-культурних, інформативних та соціально-

побутових текстів, при використанні в навчальному процесі автентичних текстів різних жанрів потрібно враховувати співвіднесеність з програмним усно-мовленнєвим матеріалом. Досягти успіху тут можна шляхом створення в рамках певної теми конкретної ситуації, яка потребує використання автентичного тексту. Тексти повинні давати можливість для порівнянь, оцінок, суперечок і дискусій, конкретизації та узагальнень. Створена ситуація, де використовується автентичний текст, має бути актуальною, тобто такою в якій реально може опинитися учень в країні виучуваної мови [1].

У висновку можна зазначити, що для комплексного розвитку вмінь читання та говоріння в старших класах існують певні критерії та принципи відбору автентичних текстів. Автентичні тексти мають бути отримані з реального життя та відображати реальні ситуації, інформацію та мовні вирази. Вони можуть бути зібрані з газет, журналів, книг, веб-сайтів, аудіо- та відеоматеріалів, що використовуються в різних контекстах. Тексти повинні відповідати рівню мовної компетенції учнів і бути належним чином підібраними за складністю та обсягом. Наприклад, для старших класів можуть бути використані складніші тексти, що вимагають високого рівня розуміння. Вони мають бути цікавими для учнів, стимулювати їхній інтерес та мотивацію до читання. Тексти можуть включати актуальну тематику, пов'язану зі сучасними подіями, технологіями, культурою та іншими сферами життя. Важливо включати матеріали різних жанрів (народна література, наукові статті, репортажі, історії тощо), тематики (наука, спорт, мистецтво, політика тощо) та стилістики, щоб учні могли розширити свої знання та навички у різних аспектах мови.

Література:

1. Борецька Г. Е. ВІДБІР АВТЕНТИЧНИХ ТЕКСТІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЧИТАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ. Г. Е. Борецька. Україна, Київ, Київський національний лінгвістичний університет. 2016.

2. Джава Н. А Домашнє читання – важливий компонент змісту навчання іноземної мови в середній школі. Н. А. Джава. Мовні і концептуальні картини світу. 2013
3. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. Київ, вид-во "Ленвіт", 2003. 273 с.
4. Мневєць, С. М. (2015). Робота з текстом на уроці іноземної мови як процес творчої співпраці вчителя та учня. URL: <https://school12.cn.ua/2015/10/12/>
5. Стеценко О. О., Яремчук Н. Ю. Оволодіння читанням як видом іншомовної мовленнєвої діяльності. Зб. наук. праць. «Менеджмент». К, 2009.

Скалацька Катерина

ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙОМУ КОМПЕНСАЦІЇ В РОМАНІ ЮРІЯ АНДРУХОВИЧА «РЕКРЕАЦІЇ»

Переклад текстів усіх стилів вимагає великих зусиль. Перекладачу необхідно врахувати всі аспекти, щоб відтворити текст, який абсолютно точно та адекватно повторює оригінал. Серед них можна виділити:

- адекватність перекладу;
- збереження по можливості великої кількості тропів і фігур мови;
- переклад повинен сигналізувати про епоху створення;
- репрезентувати принаймні основні особливості того чи іншого літературного напрямку, до якого належить автор;
- відтворювати індивідуальний стиль автора оригіналу [4].

Для перекладу текстів усіх стилів перекладач повинен володіти певними літературними здібностями, а саме, розуміти гру слів, вміти «відчувати» лексичні, стилістичні нюанси тексту, вміло передавати засоби виразності і точно знаходити еквіваленти фразеологічним одиницям [3, с. 109-110].

Для того, щоб зберегти всі стилістичні засоби варто використовувати один з перекладацьких прийомів – компенсацію.

Компенсацією називається такий спосіб перекладу, при якому елементи змісту оригіналу, що були втрачені при перекладі, передаються

в тексті якимось іншим засобом, причому необов'язково в тому ж самому місці тексту, що і в оригіналі [2].

У творі Юрія Андруховича можна помітити досить велику кількість нелітературних слів, при перекладі яких англійською мовою необхідно застосовувати прийом компенсації.

Розглянемо наступний приклад:

*А ти! – крикнув наркоман. – Ти, старий! Ти вдар мене от сюда. – Він показав на груди. – Вдар. **Поняв, ти, казьол?*** [1]

*And you! – shouted the junkie. – You, old man! Hit me right here. – He pointed to his chest. – Hit me. **Do you understand, you old goat?*** [5]

Перекладач відтворює в перекладі специфічно українське лайливе слово *казьол*, як *old goat*, а суржикове *поняв* - *do you understand*. Якщо в першому слові *казьол* перекладачу вдалося певним чином зобразити негативну семантику, то у другому *поняв* – все звучить досить літературно.

*Марта вже збиралася **якнайрізкіше** відтяти своє улюблене «ще чого», але злякалася і мовчала* [1].

*Marta was about **to fire off** her favourite «what will you think of next» but took fright and said nothing* [5].

У цьому реченні значення суфіксів найвищого ступеня порівняння прикметників *як-, най-* передано аналітичною формою (з додаванням прийменника *off*). Розглянемо наступний приклад:

Якого ти дідька їдеш у той Чортопіль...? [1]

Why the hell are you going to Chortopil? [5]

В цьому прикладі застосовується часткова компенсація. В перекладі лайливого висловлення *якого ти дідька*, перекладач застосовує англомовну фразу зі схожим значенням.

Відповідно, можна зробити висновок, що серйозним завданням перекладача є не лише переклад наближено до оригіналу, а й врахування колориту тексту та авторського стилю. Одним з найпоширеніших та найнеобхідніших прийомів є компенсація, завдяки якій перекладач отримує можливість не лише повно відтворити ідею вихідного тексту, його стилістичні особливості, зберегти його красу, а й відтворити побут епохи та країни, якій належить вихідний текст.

Література:

1. Андрухович Ю. І. Рекреації. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2005. 159 с.

2. Гордієнко Н.М., Михайленко А.В. Типологія компенсації як засобу перекладацьких трансформацій [Електронний ресурс]. URL: http://kamts1.kpi.ua/sites/default/files/files/hordiienko-mykhailenko_typologija.pdf
3. Хассан Шалі Н. А. Основні характеристики художнього тексту // Ідеї. Пошуки. Рішення: матеріали VII Міжнар. науч. практ. конф., Мінськ, 25 листопада 2014 г. / Редкол.: М.М. Нижнева (відп. Редактор) [та ін.]. Мн.: БДУ, 2015. С.103-114.
4. Юсупов О.Н. Аналіз проблеми стилю в художньому перекладі [Електронний ресурс]. URL: <http://oaji.net/articles/2016/743-1467702546.pdf>
5. Andrukhovych Yu. Recreations. Translated and with an introduction by Marko Pavlyshyn. Edmonton. Toronto: Canadian Institute of Ukrainian Studies Press, 1998. 134 p.

Скрипник Ярослав

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ЗАВДАНЬ ДЛЯ НАВЧАННЯ ГОВОРІННЯ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ

Проблема розвитку мовленнєвих здібностей дітей є одним з важливих місць у сучасній педагогіці, саме тому виникає необхідність систематичного навчання говоріння учнів старших класів.

Уроки передбачають спільну діяльність учителів та учнів, які стають партнерами в класі. Кооперативний метод навчання має на меті створення хорошої психологічної та педагогічної атмосфери в класі.

Використання інтерактивних завдань для навчання говоріння учнів старших класів досліджують такі вчені, як: М.Омельченко, П.Гнус, Л.Грицюк та інші.

Комунікація - це суспільний процес, в якому відбувається обмін інформацією для передачі думок і досягнення бажаних результатів. Комунікація може відбуватися в будь-якій формі: від написання твору або читання книги до виступу з презентацією чи участі в дебатах [1, с.192].

Ключовими комунікативними навичками є:

- визначення бажаних результатів спілкування;

- створення повідомлень, які передають необхідний зміст і використовують невербальні засоби спілкування, наприклад, жести та візуальні ефекти;
- усвідомлення свого рівня освіти, статусу та емоцій;
- здатність дотримуватись правил, що відповідають конкретному контексту спілкування;
- усвідомлення соціальних і культурних відмінностей;
- вибір необхідних каналів зв'язку;
- активне слухання;
- «глибоке читання»: здатність критично аналізувати текст або виступ.

Враховуючи вікові особливості підлітків, удосконалення навичок говоріння передбачає рольові комунікативні ігри, що, виконують важливі функції (пізнавально-розвивальну, комунікативну розважальну), забезпечують свідомість у побудові висловлювань, оволодіння засобами вираження своїх думок і почуттів, розвиток аналітичних здібностей, вільне спілкування; ситуативні завдання, за допомогою яких вчитель спонукає учнів до роздумів, пошуку рішень нових мовленнєвих завдань, закріплення вивчених правил спілкування, норм українського мовленнєвого етикету, збагачує словниковий запас школярів, розвиває в них необхідність у самовираженні, саморозкритті та самореалізації через різні види творчості; ситуативно-моделюючі завдання, що є проміжним етапом між теоретичними знаннями учнів та практичним використанням у щоденних ситуаціях [2, с.72-77].

На активізацію процесу говоріння впливають творчі конкурси, мікровиступи на задану тему, виступи-імпровізації, самоаналіз, інтерв'ю як специфічний різновид бесіди, інсценізація уривків казок, вивчення віршів тощо, адже забезпечують комплексність зростання лексичного, граматичного й вимовного аспектів процесу говоріння.

Навички спілкування можна розбити і на менші завдання. Можна дати учням завдання написати рецензію на книгу, і попросити їх зосередитися на використанні ідіом і культурних реалій. І рекомендується подумати, чи можна передати ідеї цієї книги без цих мовних засобів [3, с.128].

Перш, ніж поставити учням конкретне завдання, варто дати їм час подумати, чого саме вони хочуть від спілкування, які стратегії спілкування вони використовуватимуть, тощо. Також важливо

забезпечити зворотний зв'язок з учнями. Це має виходити не лише від вчителя – тут необхідна взаємодія між учнями, зауваження, пропозиції до виконаної класної і домашньої роботи [4, с.49-56].

Отже, формування навичок говоріння на уроці є складним процесом, який має бути безперервним, активним, цілеспрямованим і зумовленим комунікативною ситуацією. Успіх її реалізації залежить від правильного вибору навчально-методичного забезпечення, використання відповідних форматів, методів і режимів роботи, що в свою чергу сприятиме формуванню здатності до особистого духовно-світоглядного вибору, набуттю необхідних знань, умінь та навичок, здатності до інтеграції в суспільство учнями старших класів.

Література:

1. Вашуленко М. С. Навички говоріння у школі / М.С. Вашуленко, О.І. Мельничайко, Н.А. Васильківська. К.: Освіта, 2019. 192 с.
2. Лещенко Г.П. Комунікативні завдання на уроках у старших класах. 10 клас / Г.П. Лещенко, Л.І. Іванова. К.: Шкільний світ, 2019. 128 с.
3. Яремчук М. С. Інтерактивні технології в удосконаленні навичок говоріння в учнів/М. С. Яремчук, А. І. Кияшко//Горизонти освіти. – 2020, с. 72-77.
4. Павлик О.А. Прийоми формування писемного мовлення школярів. Теорія і практика формування мовної особистості в умовах сучасних технологій навчання і виховання в загальноосвітніх закладах та вищій школі: зб. наук. праць. Вип. 2. Кривий Ріг: КДПУ, 2019, с.49-56.

Стельник Юлія

КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 10 КЛАСУ

В умовах інформатизації суспільства застосування ігрових комп'ютерних технологій у освітньому процесі стає все більш популярним та дієвим методом розвитку іншомовної лексичної компетентності студентів. Це можливо завдяки високій мотивації

студентів до гри та навчання, інтерактивності, можливості повторення матеріалу та забезпеченню індивідуального підходу до кожного учня.

Проблематиці використання комп'ютерних ігор у навчанні іноземних мов присвячено численні дослідження українських та зарубіжних науковців. Зокрема, А. Гордієнко вважає, що застосування комп'ютерних ігор у освітньому процесі може бути дуже ефективним для розвитку лексичної компетенції, тому що під час гри учні можуть краще запам'ятовувати нові слова, використовуючи їх у контексті та спілкуючись з іншими гравцями [1].

Український науковець А. Кобелевський зауважує, що використання комп'ютерних ігор робить освітній процес більш цікавим і мотивуючим для учнів, оскільки вони мають змогу взаємодіяти з новим матеріалом у форматі гри [2].

Т. Ковальова зазначає, що ігри для покращення лексичної компетентності можуть ґрунтуватися на моделюванні реальних життєвих ситуацій, що вимагають від учнів активного застосування нових лексичних одиниць у комунікативних ситуаціях, наближених до реального життя [3]. На нашу думку, подібні ігри також можуть містити елементи змагання, заохочувати учнів до активної участі, створювати ситуації успіху, мотивувати, а таким чином стимулювати до більш продуктивного розвитку іншомовної лексичної компетентності.

Тим не менш, комп'ютерні ігри не можуть стати основним методом навчання, а повинні слугувати доповненням до традиційного класичного уроку, їх використання має бути обґрунтованим та збалансованим. Для забезпечення ефективності використання комп'ютерних ігор для формування іншомовної лексичної компетентності у старшокласників необхідно зважати на психолого-педагогічні особливості підлітків, їх інтереси та потреби, обирати ігри зі зручним, зрозумілим графічним інтерфейсом, а також рівнем складності, що відповідає рівню знань та умінь учнів.

Отже, використання комп'ютерних ігор для розвитку іншомовної лексичної компетентності учнів 10 класу може позитивно вплинути на якість освітнього процесу, забезпечити кращі результати освітньої діяльності, підвищити мотивацію та інтерес учнів до навчання, продемонструвати практичні аспекти застосування здобутих знань у умовах, наближених до реального життя.

Література:

1. Гордієнко А. Комп'ютерні ігри та їхні позитивні психологічні ефекти. *Наукові записки НаУКМА. Педагогічні, психологічні науки та соціальна робота*. 2017. Т. 199. С. 58-62.

2. Кобелевський А. Комп'ютерні ігри та програми як засіб навчально-виховного процесу у загальноосвітній школі. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. 2016. Вісник №137. С. 230-233.

3. Ковальова Т. Про використання комп'ютерних ігор на заняттях з іноземної мови. URL: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/VisnikPP/article/view/10227>.

Ткаченко Юлія

ВИВЧЕННЯ КОНЦЕПТУ «БАТЬКІВЩИНА» В АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ

Вивчення концепту «батьківщина» в різних мовах з учнями або студентами передбачає формування їхньої міжкультурної компетентності. Для покращення міжкультурної компетентності використовується принцип міжкультурного підходу до викладання та вивчення іноземної мови [5, с. 103]. Цікаво відмітити, що вивчення міжмовних розбіжностей дозволяє глибше пізнати культуру та звичаї інших народів. Неповторність мовних картин можна вивчати при аналізі назв, які здаються на перший погляд єдиними в своєму роді та подібними для народів на всі часи [3, с. 225]. Розглянемо за допомогою електронних словників варіювання значень-відповідників в різних мовах. Зараз є поширеними онлайн-форми вивчення теоретичного та практичного мовного матеріалу. Дослідження таких курсів свідчать про ефективність дигітальних форм навчання. Про це свідчить дослідження курсу, який спрямований на підготовку вчителів англійської мови, які вчать в інтернеті, здобуваючи технічні знання в цифровому віртуальному просторі [6, с. 378].

У онлайн-словнику Langenscheidt's German-English Dictionary [9] першим перекладом лексеми *Heimat* є англійське слово *home*. Якщо проаналізувати результати аналізу наявності компонентів значення лексеми «*home*» в англійських лексикографічних джерелах, то можна

визначити, що першим значенням англійського іменника «*home*» є місце проживання, будинок:

- *place where you live* (Longman Dictionary) [10];
- *place where sb/sth lives* (Online OXFORD Collocation Dictionary) [12];
- *the house, apartment, etc. where you live, especially with your family* [8];
- *the house or flat that you live in, especially with your family* [13];
- *a place where one lives; a residence* [7];
- *one's place of residence* [11].

Друге значення стосується традицій, сім'ї та норм поведінки:

- *home is used to refer to a family living to get her, and the way it behaves* [13].

А вже семантика третього значення буде тісно пов'язана з батьківщиною, рідним містом чи селом або навіть районом:

- *the town, district, country, etc. That you come from, or where you are living and that you feel you belong to* [13];
- *the place, such as a country or town, where one was born or has lived for a long period* [7].

Відповідно можна погодитися з думкою, що «в одному тому самому слові одночасно відбуваються різні процеси зміни значення. Внаслідок цього слово може отримувати різноманітні значення і ставати багатозначним» [2, с. 93]. *Motherland*, наприклад, є одним із останніх слів, які є синонімічними до слова *home*. В цілому англійське слово в більшості випадків буде означати нерухомість. В той час як німецьке *Heimat* має більше духовну складову, аніж матеріальну, та асоціюється в більшості із відчуттям любові до власної країни.

У ідеології Вінстона Черчіля, лексема «*home*» використовувалась для підкреслення націоналістичних імпульсів та пріоритету нації. Вінстон Черчіль вважав Велику Британію своєю «рідною країною» («*my native land*»), і це словосполучення «*native land*» мало сильну емоційну зарядку та відтінок патріотизму. У своїх промовах та публічних виступах Черчіль часто застосовував термін «*home*» у відношенні до Великої Британії, наголошуючи на її важливості, історичних традиціях, сильному характері та місці у світі. Він використовував цей термін для підкреслення єдності та спільності британського народу, а також для акцентування необхідності захисту інтересів Великої Британії в міжнародних відносинах.

Вираз «*my native land*» (моя рідна земля) був житий Вінстоном Черчілем у його промовах та літературних творах. Одним із відомих

прикладів його використання є промова «We Shall Fight on the Beaches» (Ми будемо боротися на пляжах), виголошена Черчілем 4 червня 1940 року під час Другої світової війни.

У цій промові Черчіль говорив про необхідність боротьби проти нацистської агресії та захисту Великої Британії. Він сказав: «*We shall fight on the beaches, we shall fight on the landing grounds, we shall fight in the fields and in the streets, we shall fight in the hills; we shall never surrender*» (Ми будемо боротися на пляжах, ми будемо боротися на майданчиках для висадки, ми будемо боротися в полях і на вулицях, ми будемо боротися в горах; ми ніколи не здамося). У цьому контексті він вживав вираз «*my native land*» для вираження прив'язаності до Великої Британії як своєї батьківщини. Запозичення можуть варіюватися семантично і позначати нові поняття, які є істотними для того чи іншого етносу, відображаючи його менталітет та світосприйняття [4, с. 32]. В ідеології Вінстона Черчіля, лексема «home» мала виразну ідеологічну конотацію, яка поєднувала патріотичні, націоналістичні та колоніальні аспекти. Лексичне значення може набувати різних конотацій у вживанні слова [1].

Отже, лексема «home» в англійській мові має кілька значень, які можуть варіюватися залежно від контексту, зокрема: 1) дім: «home» може означати фізичне місце проживання людини, де вона живе зі своєю родиною або домашніми тваринами; 2) батьківщина: «home» також використовується для позначення країни, міста або місця, де людина народилася або виростила, своєї батьківщини; 3) місце комфорту і приватності: «home» може використовуватися для позначення місця, де людина почувається комфортно, безпечно і приватно. Це може бути пов'язано зі звичками, рутинами і відпочинком; 4) установа для людей, що потребують догляду: термін «home» також може використовуватися для називання установи або закладу, де надають догляд і проживання людям, які не можуть самостійно жити через певні обставини, такі як старість, інвалідність або хронічні захворювання; 5) команда або місце в спортивних змаганнях: У спортивних змаганнях, зокрема в футболі, «home» може означати команду, яка грає на своєму полі, або саме поле, на якому проводяться матчі команди. Це лише декілька основних значень лексеми «home», і в різних контекстах цей термін може мати інші відтінки значення, зокрема, і як понятійна та образна складова концепту «батьківщина».

Література

1. Вишивана Н.В. Конотативний аспект лексичного значення слова. *Науковий вісник Чернівецького університету. Германська філологія*: 36. наук. пр. Чернівці: ЧДУ, 1999. Вип. 60. С.85-91.
2. Дробаха Л.В. Відображення національного світосприйняття у мовах на прикладах багатозначних слів. *Наукові записки Кіровоградського державного пед. університету імені Володимира Винниченка. Серія: філ-ні науки (мовознавство)*. Вип. 26. Кіровоград: РВЦ КДПУ, 2000. С. 92–99.
3. Дробаха Л. В. Відображення національного менталітету в царині полісемії (зіставний аспект). *Вісник Маріупольського державного університету. Серія : Філологія*. 2018. Вип. 19. С. 225–230.
4. Дробаха Л. Semantic Variation of English Borrowings in the Ukrainian Language. *Актуальні проблеми сучасної філології та методики викладання іноземних мов*. Одеса: Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського, 2020. С. 29–32.
5. Ігнатова О.М. Траєкторія професійного розвитку вчителя іноземних мов: європейський досвід. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Київ. 2022. Спецвипуск. Т. №1. С. 100-105.
6. Olena Ihnatova, Olesia Zhovnych, Larysa Drobakha The Effectiveness of Blended Learning in English Teacher Training. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. Vol. 10, No 3, 2022, pp. 377-388.
7. American Heritage Dictionary. URL: <https://ahdictionary.com/word/search.html?q=home>
8. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/>
9. Langenscheidt's German-English Dictionary. URL: <https://en.langenscheidt.com/german-english/>
10. Longman Dictionary. URL: <https://www.ldoceonline.com/dictionary/home/>
11. Meriam-Webster Dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/home>
12. Online OXFORD Collocation Dictionary. URL: <http://www.freecollocation.com/search?word=home>
13. Oxford Learner's Dictionaries. URL: <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com>

ЗАСТОСУВАННЯ ДРАМАТИЗАЦІЇ ПРИ НАВЧАННІ ГОВОРІННЮ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Драматизація – це метод навчання усного мовлення та своєрідна техніка для розвитку окремих мовленнєвих навичок, що є невід’ємною частиною життя дітей [1, с. 5]. При використанні драматизації на уроках англійської мови застосовується методика прийому і передачі інформації, яка зумовлюється системою мови. На думку С. А. Кириченко, цей метод «відповідає практичним, освітнім, виховним і розвиваючим цілям навчання англійської мови» [2, с. 12]. Усне спілкування між вчителем та дітьми впливає на встановлення контакту між ними та обмін інформацією. Головними функціями такого спілкування виступають: інформативна, регулятивна, емоційно-оцінююча, естетична.

Для досягнення результату при розвитку навичок говоріння на уроках англійської мови, використовуються такі типи драматизації:

1. Імпровізація – це гра без планування та підготовки. Мета такого методу є повна спонтаність, при якій учні в повній мірі проявляють свої вміння говорити та давати правильні відповіді на поставлені питання, тобто підлаштуватися під ситуацію. Такі вправи як, «Brainstorming», які використовуються в середній школі, дають змогу активізувати лексичний запас англійських слів, формувати навички побудови власного речення і вміння висловлювати свою думку. Вправа “Hot off the press”, яка використовується для роботи з учнями середньої та старшої школи, полягає в створенні діалогу між двома учнями на основі статті. Це дає можливість учням самовільно виділити основне з тексту та розіграти діалог між собою. Імпровізація є гарним стимулом для вивчення англійської мови [3, с. 32].

1. Ситуативна драматична гра – це гра-відтворення повсякденних життєвих ситуацій. Вона базується на умінні учнів знаходити вихід зі складних ситуацій та правильно реагувати на неї, що сприяє розвитку уяви, виховує здатність до соціалізації та розширює творче мислення. Цей метод встановлює нові емоційно - комунікативні відносини, що засновані на взаємодії між учнями, які спілкуються англійською мовою.

Вправа “Role card” використовується при такому методі вивчення англійської мови. На карточках написано різні ситуативні події, які потрібно розіграти учням, наприклад:

1) Telephone the school in London to get details of the course, how much it will cost, whether accommodation is arranged, etc.

2) While traveling to Britain, you make friends with an English - speaking fellow - passenger. Improvise your conversation [4, с. 56].

2. Драматичний проект – це постановка літературного твору чи вистави на сцені. Цей прийом є найефективнішим способом вивчення англійської мови. Для його реалізації потрібна підготовка, при якій активізується лексичний запас та розвивається комунікація між учнями. Мовленнєва діяльність підвищує мовну компетенцію. Драматичний проект допомагає у вивченні іноземної мови шляхом комунікативного підходу. Драматичний проект сприяє змінам у структурі особистісних показників і самореалізації учнів, виховує гуманне та уважне ставлення до партнера, розвиває взаємодопомогу та взаємопідтримку між учнями [1, с. 7].

Тож, реалізація драматизації, а саме навчання говорінню на уроках англійської мови, безпосередньо залежить від ефективності її застосування. Тому драматизація передбачає постановку перед учнем ситуації, коли він знає як правильно відреагувати на питання вчителя та найкраще проявити себе у певному завданні. При цьому драматизація дозволяє розвинути в учня прагнення до усвідомлення міжкультурної взаємодії. Виховна мета драматизації полягає в поєднанні виразного слова та отримання необхідного результату.

Отже, застосування драматизації формує комунікативні навички учнів при вивченні англійської мови. Результати використання драматизації проявляються в умінні учнів вільно спілкуватися та знаходити вихід в мовних життєвих ситуаціях.

Список використаної літератури

1. Турниця С. Драматизація, як засіб навчання говоріння молодших школярів на уроках англійської мови. *Іноземні мови*. 2014. Вип. 1. С. 5-11.
2. Кириченко С. А. Використання методу драматизації на уроках англійської мови. *На урок*. 2021. Вип. 1. С. 11-17.

3. Панова Л. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах. Київ, 2010. 327 с.
4. Абрамян В. Театральна педагогіка. Київ, 2016. 78 с.

Томчук Аліна

ОЦІНЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЧЕРЕЗ ВЕРБАЛЬНО-ЗОБРАЖАЛЬНІ ОПОРИ

Використання словесної та візуальної підтримки є навчальним підходом, який об'єднує усні та візуальні елементи для покращення досвіду навчання. Використовуючи поєднання вербальних і наочних посібників, учні отримують низку ефективних і цікавих інструментів для розширення своєї лінгвістичної та соціокультурної компетенції. Цей підхід дозволяє учням отримувати доступ до інформації за допомогою різних способів, сприяючи глибшому розумінню та застосуванню знань. Використовуючи різноманітні вербальні та візуальні ресурси, педагоги створюють динамічне навчальне середовище, яке сприяє розвитку лінгвістичних і соціокультурних навичок [3, С. 12].

У старшій школі учні, які вивчають іноземну мову, спираються на свої знання з початкової школи та глибше розуміють культуру цільової країни. Це передбачає набуття ширшого розуміння цінностей країни, культурних досліджень, мистецьких елементів, етичних принципів та історичних аспектів. Окрім базових навичок, отриманих у початковій школі, старшокласники повинні покращити свою здатність розуміти та інтерпретувати лінгвосоціокультурну інформацію з різноманітних джерел. Вони також повинні ідентифікувати та розуміти соціокультурні факти в літературних текстах, враховувати соціолінгвістичні та соціокультурні чинники в їх спілкуванні, аналізувати культурні та психологічні характеристики та застосовувати стратегії для вирішення міжкультурних непорозумінь. Учитель відіграє вирішальну роль у цьому процесі, допомагаючи учням розвивати їхні навички соціокультурного спостереження, розвиваючи рефлексивне мислення та заохочуючи їх кидати виклик і долати існуючі стереотипи та упередження [2, С. 434].

Використання візуальних засобів сприяє розвитку соціокультурної компетенції, невід'ємного аспекту лінгвосоціокультурної компетенції, необхідної для ефективної міжкультурної комунікації. Досліджуючи звичаї, цінності та вірування різних культур, учні можуть сприяти глибшому розумінню та захопленню різноманітністю. Цьому розвитку соціокультурної компетентності сприяє використання візуальних опор. [1, с. 109-112]

Оцінка розвитку лінгвосоціокультурної компетенції за допомогою вербальнозображальних опор передбачає перевірку набуття та опанування мовними та культурними знаннями за допомогою як усних, так і візуальних матеріалів.

Оцінка лінгвістичної компетенції за допомогою словесної підтримки може включати різні методи, такі як:

- ❖ Тести на знання мови: ці тести оцінюють здатність людини розуміти та вимовляти мову на різних рівнях, оцінюючи такі аспекти, як словниковий запас, граматику, розуміння на слух і розмовні навички.

- ❖ Оцінювання розповіді: Оцінка здібностей людини до оповідання може дати розуміння її мовної та соціокультурної компетентності. Оцінювачі шукають належне використання мовних структур, узгодженість, згуртованість і культурні посилання.

- ❖ Усні презентації чи розмови: Оцінка здатності людини висловлювати ідеї, брати участь в дискусіях і демонструвати соціокультурну обізнаність за допомогою вербального спілкування може виявити рівень її компетентності.

Візуальна підтримка в вербально-зображальних опорах стосується будь-яких наочних засобів або матеріалів, які використовуються для покращення лінгвосоціокультурного розуміння. Це можуть бути зображення, відео, діаграми, жести, мова тіла, культурні артефакти та мультимедійні ресурси [2, С. 138].

Оцінка лінгвістичної та соціокультурної компетенції за допомогою візуальної підтримки може включати такі підходи:

- ❖ Завдання на візуальне розуміння: Оцінка здатності людини розуміти та інтерпретувати візуальну інформацію, таку як зображення, діаграми чи відео, може дати розуміння її соціокультурної компетентності та ступеня, до якого вона може витягувати значення з візуальних сигналів.

❖ Мультимодальні презентації: Оцінка здатності людини інтегрувати вербальні та візуальні елементи в презентаціях або проектах може виявити її майстерність у поєднанні різних форм спілкування для ефективної передачі повідомлень.

❖ Аналіз культурних артефактів: Оцінка індивідуального розуміння та інтерпретації культурних артефактів, таких як картини, скульптури або традиційні об'єкти, може дати розуміння їхньої соціокультурної компетентності та її здатності витягувати значення з візуальних уявлень.

Під час оцінювання через вербально-зображальні опори важливо враховувати контекст, культурне походження та індивідуальні відмінності. Лінгвосоціокультурна компетенція є складною та багатогранною, що потребує комплексної оцінки, яка враховує різноманітні фактори.

Література:

1. Іщенко А.О. Поняття «Лінгвосоціокультурна Компетентність» У Сучасній Методиці: Стан Вивчення. *Макаренківські Читання: Філологічні Та Методичні Студії*. 2019. 109 с.
2. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів. Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. За загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ: Ленвіт. 2013. 590 с.
3. Полонська Т. К., Профільне навчання іноземної мови учнів старшої школи: метод. рек. Т. К. Полонська. Київ: Пед. думка. 2014. 80 с.

Хміль Каріна

ПРОБЛЕМА КОНТРОЛЮ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ

Контроль навчальної діяльності учнів, спрямований на визначення рівня успішності кожного учня, аналіз отриманих результатів та корекцію подальшого процесу навчання — це саме ті фактори, які є одними з найважливіших складових педагогіки і всієї системи навчання.

Неналежна організація контролю знань може бути однією з причин зниження якості освіти. Варто й додати те, що необхідно забезпечити контроль і оцінювання не тільки результатів, але й процесу навчання, що допоможе знайти об'єктивні форми і методи перевірки знань.

Проблемним постає питання розвитку граматичної компетентності англійської мови в учнів старших класів та контролю їхніх знань на заняттях з іноземної мови, де опанування граматичних аспектів повинно поєднуватися з практикою усного та письмового спілкування, тобто важливим постає врахування комунікативного компоненту в оволодінні практичною граматиною. Зазначимо, що досвід роботи зі старшокласниками показує, що діти мають певні труднощі з ситуативним використанням граматичних явищ [1, с.52-53].

Контроль рівня сформованості граматичної компетентності, що має комунікативну складову, відображається в його здатності точно виявляти рівень володіння певною граматичною структурою, використання якої учні можуть продемонструвати в іншомовній комунікативній ситуації. Концептуальною основою комунікативного підходу до контролю є уявлення про взаємодію між компонентами іншомовного комунікативного процесу в реальних обставинах і цими ж компонентами впродовж здійснення контролю. При організації контролю рівня сформованості граматичної компетентності головним завданням є не те, наскільки учні засвоїли певні граматичні правила, не вміння утворювати граматичні форми і конструкції, а вміння оперувати ними, тобто, уміння виділяти з усієї засвоєної граматики лише ті складові, які відповідають комунікативному завданню [3, с.226].

Для контролю рецептивних граматичних навичок основним критерієм є точність розуміння, тобто ступінь правильності зв'язку граматичних форм зі змістом. Основним критерієм оцінки сформованості репродуктивних граматичних навичок є правильність, яка стосується чіткого та послідовного виконання всіх операцій, що входять до усної та письмової граматичної навички: виділення граматичних структур відповідно до мовленнєвої ситуації, її оформлення за нормами мови та її реалізацію в усному або писемному мовленні. На жаль, у процесі контролю більше уваги приділяється формі, хоча функціональні помилки частіше призводять до непорозумінь у процесі спілкування, ніж помилки у формі [2, с.256]

Контроль є невід'ємною частиною системи навчання іноземної мови. На відміну від власне навчання іноземної мови, метою якого є формування іншомовних навичок і вмінь, завдання контролю полягає насамперед у тому, щоб визначити рівень їх сформованості. Успішні результати контролю впливають на ефективність як самого контролю, так і процесу навчання в цілому.

Література:

1. Касаткіна О. В. До питання розвитку граматичної компетентності студентів на заняттях іноземної мови. *Вісник Житомирського державного університету. Випуск 59. Педагогічні науки*. 2011. С. 52-55.
2. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / О. Б. Бігич та ін. ; за заг. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ : Ленвіт, 2013. 590 с.
3. Осідак В. В. Комунікативний підхід до організації контролю рівня сформованості англійської граматичної компетенції майбутніх філологів. *Збірник наукових праць за матеріалами міжнар. наук.-практ. конф.* Київ, 2005. С. 225–234.

*Чаплинський Іван,
Вишивана Наталія*

ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ МОДАЛЬНОСТІ В СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Поняття модальності розглядається багатьма вченими з точки зору різних аспектів лінгвістики. Загалом можна сказати, що модальність як лінгвістичне поняття присутня в кожній мові та виражається в різних формах. Єдиного наукового визначення не закріпилось, тому різні автори подають відмінні тлумачення цього поняття. Модальність подається як лінгвістична атрибуція дійсності або як граматикизація суб'єктивних установок і думок. Вона включає аспекти необхідності та можливості, а також зміни обставин. Для вираження модальності використовуються різні граматичні засоби, такі як спосіб дієслова, модальні дієслова, модальні слова, модальні частки та конструкції з *sein* і *haben* + інфінітив.

У роботі розглядаються перш за все модальні частки, оскільки, хоча вживання модальних часток у німецькій мові слідує певним тенденціям і закономірностям, не існує строгих чи однозначних правил їх вживання. Використання модальних часток значною мірою залежить від контексту, і на нього можуть впливати різні фактори, такі як намір мовлення, регістр, індивідуальний стиль і ситуація. Модальні частки додають висловленню певний відтінок значення або делікатно змінюють його. Їхнє використання часто можна освоїти через розвиток мовної інтуїції.

Модальні частки поширені в розмовній мові і використовуються для підсилення висловлювання, його релятивізації або для вираження певних емоцій. Таким чином для дослідження використання часток є доцільним аналіз їх вживання в різних мовних контекстах.

У роботі аналіз використання часток відбувається на матеріалі книги "Die unendliche Geschichte" та прикладів з дописів у Твіттері. Таким чином можливе порівняння часток у безпосередньо повсякденному мовленні та в художній літературі. При цьому досліджуються різні модальні частки, зокрема "*schon*", "*mal*", "*doch*" та "*bloß*". Модальна частка "*schon*" використовується для вираження очікування або підкреслення вже відомого факту.

У прикладах з Твіттеру "*schon*" підкреслює очікування дотримання законів, виражає здивування або недовіру, підтверджує твердження або посилює попередження про небезпеку. У прикладах з книги "Нескінченна історія" частка "*schon*" використовується для вираження різноманітних відтінків значень: здивування, підтвердження, обмеження або посилання на вже відомий факт.

Модальна частка "*mal*" використовується у прикладах з Твіттеру для зменшення значення дій, вираження ввічливих прохань або наказів або постановки неформальних питань. У книзі "Die unendliche Geschichte" "*mal*" використовується, щоб зробити тон більш дружнім, зменшити значення тверджень або виразити невпевненість. Вона також використовується, щоб наголосити на певних твердженнях або словах.

Модальна частка "*bloß*" має різні функції у прикладах з Твіттеру. Вона виражає здивування, пом'якшення, невпевненість або шкоду і також може пом'якшити твердження або висловити критику. У книзі "Die unendliche Geschichte" "*bloß*" використовується для внесення обмежень, відмежування від реальності, визнання страхів або опису ситуації.

Модальна частка «*ноки*» вживається як у прикладах з Twitter, так і в книзі “Die unendliche Geschichte”. В обох контекстах “*doch*” служить для посилення, підкреслення або підтвердження певних аспектів твердження. Він може виражати подив, схвалення, єдність або бажання. У книзі “*doch*” також використовується, щоб підкреслити контрасти чи обмеження. Однак точне значення “*doch*” може відрізнитися залежно від контексту. Загалом аналіз показує, як модальна частка “*doch*” використовується в німецькій мові для передачі певних нюансів і емоцій у висловлюванні.

Як висновок можна зазначити, що використання модальних часток залишається невизначеним, та їхнє застосування в повсякденному мовленні може відрізнитися за відтінком значення від використання у літературних текстах. Також важливим є те, що інколи модальні дієслова використовуються в нетиповому контексті через мовні звички носія мов або незвичний контекст.

Література:

1. Brinkmann, R. (1975). Modus und Modalität. Linguistische Berichte, 40, 357.
2. Helbig, G. (1994). Modalwörter und modal adverbiale Bestimmungen. In Helbig, G., & Buscha, J. (Eds.), Deutsche Grammatik (pp. 22, 432). Langenscheidt.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ ВИКЛАДАЧІВ

1. Балакірева Ганна, асистент СУТНІСТЬ «THINK-PAIR-SHARE» ЯК ОДНІЄЇ ЗІ СТРАТЕГІЙ КООПЕРАТИВНОГО НАВЧАННЯ.	3
2. Боровська Олена, старший викладач, Поселецька Катерина, старший викладач DIE ERWEITERUNG DES FACHES METHODIK DURCH DIE ERGÄNZUNGSEINHEIT DLL 8 „DAF FÜR KINDER“.	5
3. Гапчук Яна, аспірант, Сапогов Микита, докторант ВИКОРИСТАННЯ OER ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ Е-НАВЧАННЯ У ЗВО.	7
4. Дробаха-Сімонова Лариса, доцент ОРГАНІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ МАЙСТЕРНІ НА УРОЦІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.	9
5. Ігнатова Олена, доцент ФАКТОРИ БАГАТОМОВНОСТІ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД.	11
6. Камінська Марина, доцент DIGITAL COMPETENCES IN ONLINE EDUCATION.	14
7. Кириленко Валерій, доцент ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ МЕХАНІЗМИ ПРИСКОРЕНОГО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.	16
8. Кірієнко Мирослава, старший викладач VERBALIZATION OF NOMINALIZATION TACTIC (BASED ON LARRY KING'S TALK SHOW).	18
9. Козачишина Оксана, доцент GENDER DIFFERENCES AND LANGUAGE SKILLS.	20

<p>10. Лебедева Наталія, доцент ВВІЧЛИВІСТЬ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА СКЛАДОВА МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.</p>	21
<p>11. Лісниченко Алла, доцент IMPROVING STUDENT COLLABORATION IN REMOTE LEARNING.</p>	24
<p>12. Матіюк Дмитро, старший викладач СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ В АВСТРІЇ.</p>	26
<p>13. Мельник Тетяна, доцент ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В РОМАНІ П. ОСТЕРА «ЛЕВІАФАН».</p>	28
<p>14. Петрова Анастасія, доцент IMPLEMENTING INFOMEDIA LITERACY INTO ESL CLASSES.</p>	32
<p>15. Подзигун Олена, доцент CALL TECHNOLOGIES IN TEACHING WRITING IN ESL CLASSROOM.</p>	34
<p>16. Поп Олена, старший викладач THE IMPACT OF INTERACTIVE TECHNOLOGIES ON THE DEVELOPMENT OF FOREIGN LANGUAGE PROFESSIONALLY ORIENTED COMPETENCE OF FUTURE EDUCATORS.</p>	36
<p>17. Прадівлянна Людмила, доцент ELEMENTS OF INTERTEXTUALITY IN STEWARD TURTEN'S NOVELS.</p>	38
<p>18. Сольська Тетяна, доцент ERFOLGREICHER DLL-KURS: BRAUCHEN UNSERE STUDIERENDEN LERNSTRATEGIEN?</p>	40

<p>19. Таратуа Світлана, доцент СВОЕРІДНІСТЬ ЖАНРУ АНТИУТОПІЇ В ТВОРЧОСТІ К.ІШІГУРО.</p>	43
<p>20. Фармагей Павло, асистент TENDENCIES OF ENGLISH ONLINE COMMUNICATION DEVELOPMENT IN DIACHRONIC PERSPECTIVE.</p>	46
<p>21. Федик Тетяна, асистент ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ РЕСУРСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.</p>	48

СЕКЦІЯ СТУДЕНТІВ

<p>1. Балинський Олександр (наук. керівник – Петров О.О.) КОНЦЕПТ ЯК СПОСІБ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ДІЙСНОСТІ.</p>	51
<p>2. Біленька Марина (наук. керівник – Забужанська І.Д.) NEOLOGISMS ON THE TOPIC OF COVID – 19.</p>	56
<p>3. Бойчук Лілія (наук. керівник – Грачова І.Є.) THE USE OF INTERACTIVE METHODS IN TEACHING SYNTAX.</p>	58
<p>4. Боровський Назар (наук. керівник – Поселецька К.А.) МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА МАТЕРІАЛІ АВТЕНТИЧНИХ КРАЇНОЗНАВЧИХ ТЕКСТІВ.</p>	62
<p>5. Галічкіна Яна (наук. керівник – Бучацька С. М.) РОЗВИТОК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ЗАСОБАМИ АНГЛОМОВНИХ МЕДІАТЕКСТІВ.</p>	65

<p>6. Григор'єв Микола (наук. керівник – Матіюк Д.В.) ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ РЕЦЕПТИВНИХ НАВИЧОК В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ПЛАТФОРМ.</p>	<p>67</p>
<p>7. Григорук Наталія (наук. керівник – Лісниченко А.П.) КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ВИКОРИСТАННЯ НА УРОЦІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.</p>	<p>69</p>
<p>8. Долганова Ярослава (наук. керівник –Петров О.О.) ІДІОСТИЛЬ ПИСЬМЕННИКА У СВІТЛІ СУЧАСНИХ МЕТОДОЛОГІЙ.</p>	<p>71</p>
<p>9. Заводинська Юлія (наук. керівник – Забужанська І.Д.) BORROWING IN THE VOCABULARY OF MODERN ENGLISH.</p>	<p>74</p>
<p>10. Зюбанова Аліна (наук. керівник – Козачишина О.Л.) ТЕМАТИЧНИЙ КОНЦЕПТ АМЕРИКАНСЬКА МРІЯ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ПІСЕННОМУ ДИСКУРСІ.</p>	<p>78</p>
<p>11. Зюбанов Вадим (наук. керівник – Мельник Т.М.) ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНОГО РОМАНУ-АНТИУТОПІЇ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЇХ У ПЕРЕКЛАДІ.</p>	<p>80</p>
<p>12. Івахова Анна (наук. керівник – Мельник Т.М.) ЛІТЕРАТУРНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ОБРАЗУ ДИТИНИ І ДИТИНСТВА У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ.</p>	<p>83</p>
<p>13. Ісмагілова Єлизавета (наук. керівник – Глазунова Т.В.) ЗМІСТ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ЧИТАННІ.</p>	<p>86</p>

<p>14. Капуста Юлія (наук. керівник - Матієнко О.С.) РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ НАВИЧОК З ВИКОРИСТАННЯМ ДИГІТАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.</p>	<p>88</p>
<p>15. Карпуша Іванна (наук. керівник – Камінська М.О.) СПЕЦИФІКА МЕДІАТЕКСТІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ.</p>	<p>91</p>
<p>16. Кашуба Даяна (наук. керівник – Камінська М.О.) ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ В СОЦІАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ «ТВІТТЕР».</p>	<p>94</p>
<p>17. Кирій Марія (наук. керівник – Вишивана Н.В.) FESTE WORTVERBINDUNGEN MIT DER KOMPONENTE "TIERNAMEN" IN DER DEUTSCHEN SPRACHE.</p>	<p>98</p>
<p>18. Коваль Роман (наук. керівник – Вишивана Н.В.) ПРАГМАТИКА ТИ СЕМАНТИКА РІЗНИХ МОВЛЕННЄВИХ АКТИВ З KONJUKTIV У НЕПРЯМІЙ МОВІ.</p>	<p>100</p>
<p>19. Колесник Євгенія (наук. керівник – Мельник Т.М.) ПРОБЛЕМА ГАРМОНІЇ ЗОВНІШНЬОЇ ТА ВНУТРІШНЬОЇ КРАСИ В КАЗЦІ «ХЛОПЧИК-ЗІРКА».</p>	<p>101</p>
<p>20. Конотопенко Аліна (наук. керівник – Прадівлянна Л.М.) ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ, ЩО СПРИЯЄ ФОРМУВАННЮ КРЕАТИВНОСТІ.</p>	<p>104</p>

<p>21. Копитко Богдана (наук. керівник – Довгалюк Т.А.) THE LEXICAL MATERIAL SELECTION CRITERIA FOR THE FORMATION OF THE EL LEXICAL COMPETENCE IN UPPER SECONDARY SCHOOL.</p>	106
<p>22. Костюченко Наталя (наук. керівник – Брик М.М) ПРИКМЕТНИК ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ В ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ СТИЛІ.</p>	108
<p>23. Кулик Катерина (наук. керівник – Грачова І.Є.) ВИКОРИСТАННЯ КОМПЛЕКСУ ВПРАВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ.</p>	110
<p>24. Кшемінська Олена (наук. керівник – Брик М.М) КОНЦЕПТУАЛЬНА МЕТАФОРА ЯК ЗАСІБ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ЖІНКА».</p>	113
<p>25. Лаврененко Дар'я (наук. керівник – Киналь А.Ю.) ФОРМУВАННЯ УСНОГО МОВЛЕННЯ У СТАРШОКЛАСНИКІВ У СУЧАСНІЙ МЕТОДИЦІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.</p>	115
<p>26. Лазукова Альона (наук. керівник – Глазунова Т.В.) ЛЕКСИЧНИЙ ПІДХІД МАЙКЛА ЛЬЮІСА У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ.</p>	117
<p>27. Лапатанова Вікторія, Матіюк Дмитро, доцент THE PROCESSING LEVELS IN READING COMPREHENSION.</p>	119

<p>28. Михайлюк Тетяна Миколаївна (наук. керівник – Бучацька С. М.) BENEFITS AND CHALLENGES OF USING BLOGS FOR LANGUAGE LEARNING.</p>	<p>122</p>
<p>29. Мусіхіна Ірина (наук. керівник – Киналь А.Ю.) АУДИТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ПЕДАГОГІЧНОМУ АСПЕКТІ МОВИ.</p>	<p>123</p>
<p>30. Нагаєвська Тетяна (наук. керівник – Забужанська І.Д.) PHRASEOLOGICAL UNITS TO DENOTE WEATHER IN ENGLISH AND UKRAINIAN .</p>	<p>125</p>
<p>31. Новицька Єлена (наук. керівник – Лебедева Н.А.) ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ТА КУЛЬТУРИ.</p>	<p>127</p>
<p>32. Перва Анна Олександр (наук. керівник – Забужанська І.Д.) LINGUISTIC TECHNIQUES OF CONSCIOUSNESS MANIPULATION IN THE TEXT OF POLITICAL ADVERTISING.</p>	<p>130</p>
<p>33. Петрук Таїсія (наук. керівник – Камінська М.О.) БЕЗЕКВІВАЛЕНТНА ЛЕКСИКА ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ ПЕРЕКЛАДУ У РОМАНІ «ФАНТАСТИЧНІ ЗВІРИ ТА ДЕ ЇХ ШУКАТИ» ДЖОАН РОУЛІНГ.</p>	<p>133</p>

<p>34. Пілюх Максим (наук. керівник – Лебедева Н.А.) ІНТЕГРАЦІЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ УСНОЇ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ.</p>	<p>135</p>
<p>35. Пліднік Юлія (наук. керівник – Камінська М.О.) REALIA OF THE WORLD OF NATURE IN THE UKRAINIAN TRANSLATION OF DELIA OWENS' NOVEL "WHERE THE CRAWDADS SING".</p>	<p>137</p>
<p>36. Поліщук Артур (наук. керівник – Забужанська І.Д.) КЛАСИФІКАЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.</p>	<p>140</p>
<p>37. Проценко Тетяна (наук. керівник – Мельник Т.М.) МОРАЛЬНА ПРОБЛЕМАТИКА РОМАНУ ХАРПЕР ЛІ «УБИТИ ПЕРЕСМІШНИКА».</p>	<p>142</p>
<p>38. Рейш Катерина (наук. керівник – Камінська М.О.) ПЕЙОРАТИВНА ЛЕКСИКА – ЗАСІБ ОЦІНКИ ТА ВИРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙ.</p>	<p>144</p>
<p>39. Рибак Валерія (наук. керівник – Лісниченко А.П.) РОЗКРИТТЯ СУТНОСТІ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ.</p>	<p>146</p>
<p>40. Ружинська Діана (наук. керівник – Киналь А.Ю.) ПРОБЛЕМАТИКА ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ.</p>	<p>148</p>

<p>41. Сарафинюк Ірина (наук. керівник – Довгалюк Т.А.) КРИТЕРІЇ ТА ПРИНЦИПИ ВІДБОРУ АВТЕНТИЧНИХ ТЕКСТІВ ДЛЯ КОМПЛЕКСНОГО РОЗВИТКУ ВМІНЬ ЧИТАННЯ ТА ГОВОРІННЯ В СТАРШИХ КЛАСАХ.</p>	<p>149</p>
<p>42. Скалацька Катерина (наук. керівник – Брик М.М) ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙОМУ КОМПЕНСАЦІЇ В РОМАНІ ЮРІЯ АНДРУХОВИЧА «РЕКРЕАЦІЇ».</p>	<p>153</p>
<p>43. Скрипник Ярослав (наук. керівник – Глазунова Т.В.) ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ЗАВДАНЬ ДЛЯ НАВЧАННЯ ГОВОРІННЯ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ.</p>	<p>155</p>
<p>44. Стельник Юлія (наук. керівник – Киналь А.Ю.) КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 10 КЛАСУ.</p>	<p>157</p>
<p>45. Ткаченко Юлія (наук. керівник – Дробаха-Сімонова Л.В.) ВИВЧЕННЯ КОНЦЕПТУ «БАТЬКІВЩИНА» В АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ.</p>	<p>159</p>
<p>46. Томашенко Анна (наук. керівник – Прадівлянна Л.М.) ЗАСТОСУВАННЯ ДРАМАТИЗАЦІЇ ПРИ НАВЧАННІ ГОВОРІННЮ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.</p>	<p>163</p>
<p>47. Томчук Аліна (наук. керівник - Поп О.Ю) ОЦІНЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЧЕРЕЗ ВЕРБАЛЬНО-ЗОБРАЖАЛЬНІ ОПОРИ.</p>	<p>165</p>

48. Хміль Каріна (наук. керівник - Поп О.Ю) ПРОБЛЕМА КОНТРОЛЮ РІВНЯ СФОРМОВАНОСТІ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ.	167
49. Чаплинський Іван, Вишивана Н.В., доцент ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ МОДАЛЬНОСТІ В СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ.	169
ЗМІСТ	172

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИКИ ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ
У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ТА ШКОЛІ
Випуск 27

Тези доповідей та повідомлень
наукової конференції
викладачів та студентів факультету іноземних мов
31 травня 2023 року
Редакційна колегія:

к.пед.н., доц. Ігнатова О.М.,
к.філол.н., доц. Дробаха-Сімонова Л.В.,
к.пед.н., доц. Жовнич О.В.

Підписано до друку 17.06.23.
Формат 64х90/16. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умов. друк. арк. 16,18. Обл.-вид. арк. 15,05.
Наклад за замовленням. Зам. №3306.
Віддруковано з оригіналів замовника.
ТОВ «Друк плюс»

Видавець ТОВ «Друк плюс»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів
видавничої продукції серія ДК №2180971 від 25.03.2016 р.

21000, м. Вінниця, вул. 600-річчя, 25.

Тел.: (0432) 46-51-17